

การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่และกิจกรรมตามปกติ

ปริญญานิพนธ์

ของ

อุษา น้อยทิม

20 เม.ย. 2535

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

เสนอขอมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า

ปริญญามหาบัณฑิต

กันยายน 2529

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

177337

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำคณิศร และคณะกรรมการสอบ ใต้พิจารณา
ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบ

...../ศาสตราจารย์ ดร. ประธาน/ศาสตราจารย์ ดร. ประธาน
...../ดร. กรรมการ/ดร. กรรมการ
...../ศาสตราจารย์ ดร. กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความรู้ความกรุณาอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย รองศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล หวังพานิช
อาจารย์ ดร.พัชรประภา อกุลวิทย์ และอาจารย์ ดร.สุกัมา เจียนศิริ ที่ได้กรุณาให้
คำแนะนำในการศึกษาค้นคว้ามาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณ
เป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีวิชัยวิทยา ผู้อำนวยการ
โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย ผู้อำนวยการโรงเรียนวิศุขวิทยาราชวิทยาลัย อาจารย์ใหญ่
โรงเรียนจิ่วรายบุณมีรังษุณี ตลอดจนครู อาจารย์ และขอขอบใจนักเรียนทุกคนที่
ได้ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการดำเนินงานครั้งนี้

ขอขอบคุณอาจารย์ฉลวย ชานาวิก อาจารย์โสภาส และอาจารย์ภาวดี
เจริญเชื้อ และเพื่อน ๆ ทุกคนที่ได้ให้คำแนะนำและความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง โดยเฉพาะ
คุณสมพงษ์ สุวรรณนนท์ ที่ได้ให้กำลังใจอยู่เสมอ

และขอกราบแทบเท้าคุณพ่อและคุณแม่ที่ได้ให้ทุกสิ่งทุกอย่างกับลูกตลอดมา
และขอออมระลึกถึงพระคุณของครู อาจารย์ทุกท่านที่มีส่วนให้การศึกษาแก่ผู้วิจัยมา
ทั้งแก่ตน

อุษา น้อยทิม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	6
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
เอกสารเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	10
เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน	13
เอกสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ	20
เอกสารเกี่ยวกับกิจกรรมกลุ่ม กลุ่มย่อย และกิจกรรมคู่ ..	34
งานวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมกลุ่ม กลุ่มย่อย และกิจกรรมคู่ ..	58
เอกสารเกี่ยวกับบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัว	62
งานวิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัว	66
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	71
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	72
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	72
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	74
แบบแผนการทดลอง	83

การดำเนินการทดลอง	85
การวิเคราะห์ข้อมูล	85
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	86
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	89
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	89
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	89
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	93
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	93
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	93
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	94
การวิเคราะห์ข้อมูล	96
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	96
อภิปรายผล	97
ข้อสังเกตเกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้า	100
ข้อเสนอแนะ	102
บรรณานุกรม	104
ภาคผนวก	115

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะบุคลิกภาพ	73
2	แบบแผนการทดลอง	84
3	คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยจำแนกตามลักษณะบุคลิกภาพ เก็บตัวและแสดงตัว	90
4	เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจำแนกตามบุคลิกภาพ เก็บตัวและแสดงตัว	91
5	ค่าอ่านาจจำแนก (t) ของแบบทดสอบวัคบุคลิกภาพเก็บตัว— แสดงตัว จำนวน 24 ข้อ	130
6	ค่าความยากง่าย (p) และค่าอ่านาจจำแนก (r) ของ แบบทดสอบวัคผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน วิชาทักษะอ่าน 1 (อ 051) จำนวน 40 ข้อ	131

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงการสื่อสารระหว่างครูกับนักเรียนและนักเรียนกับนักเรียน...	40
2 แสดงการจัดห้องเรียนสำหรับการทำกิจกรรมคู่	47

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษนับว่ามีบทบาทอย่างมากสำหรับการสื่อสารในสังคมปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่าน จัดได้ว่าเป็นทักษะที่มีความจำเป็นมากสำหรับการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ และความคิดที่จะนำมาช่วยพัฒนาความเข้าใจสังคม ซึ่งความเข้าใจนี้ย่อมช่วยแก้ปัญหาชีวิตประจำวันได้ (Rivers. 1968 : 135)

ในบรรดาทักษะทั้งสี่ด้าน คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียนนั้น ทักษะการอ่านมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยเฉพาะทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ เพราะเป็นทักษะพื้นฐานสำหรับการศึกษาในระดับสูง และใช้ในชีวิตประจำวันในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การอ่านตำรา ป้ายโฆษณา สลากยา และหนังสือพิมพ์ เป็นต้น ทักษะนี้จึงควรเน้นทักษะการอ่านของนักเรียนทุกระดับชั้น ทั้งระดับประถม มัธยม และอุดมศึกษา (จำเนียร พริบไหว 2521 : 351)

จากผลการวิจัยของ กมลรัตน์ จรัสศรี (กมลรัตน์ จรัสศรี 2525 : 105) พบว่า อาจารย์และนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมการสอนภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาว่า ควรเน้นทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ แต่อย่างไรก็ตาม ผลการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนนักศึกษาก็ยังไม่เป็นที่พอใจ เพราะเท่าที่ผ่านมามีปรากฏว่านักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาออกมาแต่ละระดับมีความรู้ความสามารถด้านทักษะการอ่านไม่เหมาะสมกับระดับชั้น (พัฒน์ น้อยแสงศรี 2525 : 247) จากผลการวิจัยของ สมจิต เอี่ยมสุภนิมิต (สมจิต เอี่ยมสุภนิมิต 2517 : 87) ปรากฏผลว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สี่ แผนกวิทยาศาสตร์ จากโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนครและธนบุรี มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษตามความสามารถ แปรผลและความเข้าใจความไม่เหมาะสม

กับระดับชั้น และนักเรียนส่วนมากชอบให้ครูอธิบายเนื้อเรื่อง หรือแม้แต่ักศึกษาปีที่หนึ่ง
ระดับมหาวิทยาลัยมีความสามารถในการอ่านไม่เหมาะสมกับระดับชั้นเช่นเดียวกัน
(กุสุมา มะนะสุนทร 2518 : 80) ทั้งนี้ปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษมีสาเหตุ
มาจากปัญหาเรื่องจำนวนนักเรียนมากเกินไปในแต่ละชั้น และปัญหาเกี่ยวกับความ
สามารถและวิธีสอนของครู ปัญหาเรื่องจำนวนนักเรียนมากเกินไปนั้น นักเรียนไม่มี
โอกาสได้ฝึกฝนการใช้ภาษาได้อย่างเต็มที่ เพราะครูไม่ทราบความต้องการในการอ่าน
ของนักเรียนทุกคน และไม่สามารถให้ความช่วยเหลือ ดูแล และฝึกนักเรียนได้อย่าง
ทั่วถึง (คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน 2528 : 317,
พັນ น้อยแสงศรี 2525 : 11 - 12, สุโร พงษ์ทองเจริญ 2525 : 28
ศรีวิชัย สุวรรณกิติ 2522 : 76, อุทัย ภิรมย์รัตน์ และเพ็ญศรี รังสิยากุล
2521 : 176 และพวงเพ็ญ อินทรประวัติ 2521 : 78)

นอกจากปัญหาเกี่ยวกับจำนวนนักเรียนดังกล่าว ความสามารถและวิธีสอน
ของครูก็ยังมีปัญหา กล่าวคือ ครูส่วนมากมักใช้วิธีการสอนแบบยัดคนเองเป็นศูนย์กลาง
ในห้องเรียน โดยให้นักเรียนผลัดกันอ่านออกเสียงทีละประโยค หรือทีละตอน
แล้วตอบคำถาม หรือใช้วิธีอ่านให้นักเรียนฟัง และอธิบายศัพท์และโครงสร้างที่ยาก
ไปเรื่อย ๆ จบแล้วตอบคำถาม และวิธีให้นักเรียนอ่านพร้อมกันทั้งชั้นทีละประโยคหรือ
ทีละตอน แล้วแปลตามลำกับ (คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปทุมวัน 2528 : 339) และนอกจากนี้ครูยังมักใช้ภาษาไทยในการสอนอีกด้วย
(ประสิทธิ์ นรศาสตร์ 2526 : 80) ซึ่งวิธีการสอนแบบนี้เป็นการสอนที่มี
สื่อสารทางเดียว (One Way Communication) ให้แก่นักเรียน ผู้เรียนจึงมีส่วนร่วม
ในการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นภายในห้องเรียนน้อยมาก ทำให้นักเรียนเกิดความ
เบื่อหน่าย จนในที่สุดเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนการสอน ขาดแรงจูงใจและ
ความกระตือรือร้น (พัชรี ชินธรรมมิตร 2526 : 49) นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียน
ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง และไม่กล้าแสดงออก (พวงเพ็ญ อินทรประวัติ 2521 : 72)

จากสภาพการณ์ที่มีจำนวนนักเรียนมากเกินไป และวิธีการสอนอ่านของครู
 ดังกล่าวนั้น ไม่เอื้อต่อการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative
 Approach) ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญของหลักสูตรมัธยมศึกษาในปัจจุบัน เพราะ
 การเรียนการสอนภาษาแนวนั้นมุ่งที่จะสอนให้ผู้เรียนได้มีการปฏิสัมพันธ์ (Interaction)
 กัน และสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้จริง มีความรู้ทั้งในทวิภาษา
 (Linguistic Competence) และนำภาษาไปใช้ได้อย่างถูกต้องตามกาลเทศะ
 (Performance Competence) นั่นคือ มีทักษะในการสื่อสาร (Communicative
 Competence) อย่างมีประสิทธิภาพ (สินีนาด ลัทยมาศ 2528 : 27) การที่จะ
 ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ หรือประสบผลสำเร็จในการเรียนนั้นผู้เรียน
 จะต้องมีความต้องการที่จะใช้ภาษาให้เหมือนกับเจ้าของภาษานั้น (พัชรีย์ ชินธรรมมิตร
 2526 : 48 อ้างอิงมาจาก Gardner. 1979 : 32) และต้องมีเจตคติที่ดีต่อ
 การเรียนภาษาอีกด้วย (พัชรีย์ ชินธรรมมิตร 2526 : 48 อ้างอิงมาจาก
 Savignon. 1976 : 295) เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวและให้การสอนภาษาเพื่อ
 การสื่อความหมายที่มีจุดมุ่งหมายสูงสุดในอันที่จะให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้
 ในการติดต่อสื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้มีผู้เสนอแนะวิธีการสอนอ่านของครู
 โดยให้ยึดหลักการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ (Individualized Instruction)
 ให้นักเรียนได้ฝึกและทำกิจกรรมเป็นคู่ (Pair Work) และเป็นกลุ่ม (Group
 Work) เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการที่แตกต่างกันของผู้เรียน การใช้กิจกรรมคู่
 หรือกิจกรรมกลุ่มจะเป็นการเปลี่ยนบทบาทของผู้สอนโดยผู้สอนเป็นเพียงผู้ดำเนินงาน
 ภายในห้องเรียนเป็นผู้ให้คำปรึกษา แนะนำ ตอบข้อซักถาม และอำนวยความสะดวก
 ให้แก่ผู้เรียน วิธีดังกล่าวจะเปิดโอกาสให้ทุกคนในชั้นเรียนที่แม้จะมีความรู้ความสามารถ
 แตกต่างกันไปเพียงใดก็ตาม ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการเรียนการสอนที่เกิดขึ้น ผู้เรียน
 จะมีความรู้สึกกระตือรือร้น มีแรงจูงใจเพราะมีการแข่งขันเพื่อตอบปัญหา ทุกคนจะมี
 ความรู้สึกว่าได้พูดภาษาของตนเอง เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าพูดกล้าแสดงออก
 มีการร่วมมือกันทำงาน และผู้เรียนยังได้ใช้ภาษาได้จริงในสถานการณ์ต่าง ๆ

ที่จำลองมาจากสภาพที่เป็นจริง นอกจากนี้ยังทำให้ผู้สอนสามารถประเมินผลการแสดงออก (Performance) และความรู้ความสามารถ (Competence) ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี เมื่อกิจกรรมของแต่ละคู่ หรือแต่ละกลุ่มดำเนินไปในห้องเรียนแล้ว ผู้สอนก็จะเป็นผู้สังเกตการณ์และประเมินผลผู้เรียนแต่ละคนอย่างใกล้ชิดได้โดยที่ผู้สอนเดินดูตามกลุ่ม ช่วยเหลือแก้ไขผู้เรียนที่บกพร่องหรืออ่อนทางภาษา (พัชรี ชินธรรมนิกร 2526 : 49 - 51, หน่วยศึกษานิเทศ กรมสามัญศึกษา 2522 : 132 - 136 และอุทัย ภิรมย์รัตน์ และเพ็ญศรี รังสิยากุล 2521 : 176 - 177)

ซามูดา และบรูตัน (Samuda and Bruton. 1981 : 22 - 25) กล่าวว่า กิจกรรมคู่ (Pair Work) เป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับครูผู้สอนภาษาต่างประเทศในการแก้ปัญหาอันเนื่องมาจากมีจำนวนนักเรียนมากเกินไป ทำให้ครูต้องรับภาระหนักจนไม่มีเวลาดูแล และฝึกฝนนักเรียนแต่ละคนได้อย่างทั่วถึง ดังนั้นการจัดให้นักเรียนนั่งคู่แบบแทงโก (Tango Seating) ซึ่งเป็นวิธีการจัดที่นั่งแบบหนึ่งในการฝึกทำกิจกรรมคู่โดยให้นักเรียนนั่งหันหน้าเข้าหากันและเอียงกันเล็กน้อย สามารถแก้ปัญหานี้ได้เพราะนักเรียนได้มีโอกาสช่วยกันคิด และอภิปรายปัญหาต่าง ๆ โดยใช้ภาษาในการสื่อสารกันอย่างมีความหมาย และทำให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น นอกจากนี้ วอชิงตัน-โจนส์ (Watcyn-Jones. 1983 : 13 - 15) ยังได้กล่าวสนับสนุนข้อดีของกิจกรรมคู่อีก ดังนี้

1. นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาอย่างอิสระ เพิ่มความสามารถและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา โดยที่นักเรียนได้พูดภาษานั้นออกมาจริง ๆ
2. นักเรียนที่อายและรู้สึกตัวมากที่จะพูดต่อหน้าคนกลุ่มใหญ่ กล้าพูดมากขึ้น เพราะเขาได้พูดกับเพื่อนเพียงคนเดียวหรือกลุ่มเล็ก และมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น
3. นักเรียนมีความรู้สึกที่ใกล้ชิดกลุ่ม นักเรียนได้รู้จักกันอย่างรวดเร็ว เต็มใจที่จะพูด ไม่รู้สึกอายเมื่อพูดผิด และทำให้บรรยากาศในการเรียนดีขึ้นด้วย

จากปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจจะศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้กิจกรรมคู่ ทั้งนี้เพราะกิจกรรมคู่เป็นวิธีการฝึกทักษะทางภาษาที่เอื้อต่อการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) มากที่สุด โดยทำการเปรียบเทียบกับการฝึกโดยใช้กิจกรรมตามปกติ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มักจะให้ให้นักเรียนได้ฝึกทำ ตามลำพังหรือพร้อมกันทั้งชั้น นอกจากนั้นยังต้องการศึกษาว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่ กับนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามปกติ วิธีใดจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนสูงกว่า ซึ่งการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จัดว่าเป็นความพยายามอย่างหนึ่งในการที่จะนำไปสู่การปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่กับนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่กับนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามปกติ
3. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ของวิธีสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่และวิธีสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมตามปกติกับบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าจะเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนภาษาอังกฤษในการเลือก
ใช้วิธีการสอนและกิจกรรมที่เอื้อต่อการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้เหมาะสม
กับบุคลิกลักษณะของนักเรียนที่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีวิชัยวิทยา
อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 จำนวน
4 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้น 200 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีวิชัยวิทยา
อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 จำนวน 2 ห้องเรียน
มีนักเรียนห้องละ 36 คน รวมทั้งสิ้น 72 คน
3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เป็นเนื้อหาจากหนังสือ Wordland Book I
ซึ่งเป็นหนังสือประกอบการเรียนในรายวิชาทักษะอ่าน 1 (อ 051) ตั้งแต่บทที่ 7
ถึงบทที่ 12 มี 6 เรื่อง ดังนี้

- | | | |
|-------|----|-------------------------------------|
| บทที่ | 7 | Are You Civilized? |
| บทที่ | 8 | Bangkok Mirror |
| บทที่ | 9 | The Ugly Duckling |
| บทที่ | 10 | Cleopatra, Queen of Egypt (Part I) |
| บทที่ | 11 | Cleopatra, Queen of Egypt (Part II) |
| บทที่ | 12 | Music |

4. ระยะเวลา ใช้เวลาในการทดลองสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที เป็นเวลา 6 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 12 คาบ

5. ตัวแปรที่จะศึกษา

5.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

5.1.1 วิธีสอน 2 วิธี

5.1.1.1 การสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่

5.1.1.2 การสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมตามปกติ

5.1.2 บุคลิกภาพของนักเรียน แบ่งออกเป็น

5.1.2.1 บุคลิกภาพเก็บตัว

5.1.2.2 บุคลิกภาพแสดงตัว

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่ หมายถึง การสอนอ่านโดยให้นักเรียน สองคนผลัดกันฝึกและทำกิจกรรมด้วยกันในชั้นปฏิบัติของแผนการสอน ให้นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกิจกรรมการอ่าน เช่น การช่วยกันอ่านเนื้อเรื่อง ฝึกถามและตอบคำถามจากรายการคำถาม แล้วช่วยกันตอบคำถามครู นำข้อมูลที่อ่านได้มารวมเป็นเรื่องเดียวกัน ช่วยกันเติมคำในช่องว่าง เรียงประโยคให้เป็นเนื้อเรื่อง และเติมข้อมูลลงในตาราง หรือแผนภูมิ เป็นต้น ในการจัดที่นั่งจัดให้นักเรียนนั่งคู่กันและสลับคู่กันทุกคาบ เพื่อนักเรียนจะได้รู้จักและทำงานร่วมกับเพื่อนทุกคนในชั้น ในขณะที่นักเรียนกำลังทำกิจกรรม ครูคอยเดินไปรอบ ๆ เพื่อสังเกตนักเรียน ให้คำปรึกษา แนะนำ และให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหา ซึ่งเกณฑ์ในการจัดที่นั่งและการจัดกิจกรรมคู่

ทั้งกล่าวใช้เกณฑ์ของ Robert Heath, Peter Watcyn - Jones, I.S.P. Nation และ Kieth Morrow โดยมีลำดับขั้นการสอน กล่าวโดยสรุปคือ เราความสนใจเพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกตอบทเรียน แจ่มจุประสงค์การเรียนรู้ ทบทวนประสบการณ์เดิม เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้วัสดุอุปกรณ์เพื่อจูงใจ ให้แนวการเรียนรู้ โดยการสอนศัพท์และโครงสร้างใหม่ และอ่านเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟังหนึ่งครั้ง นักเรียนจับคู่กันอ่านเนื้อเรื่องโดยให้มีการปรึกษากัน ผิดถามและตอบคำถามกันเอง จากรายการคำถามที่ครูแจกให้แล้วให้ช่วยกันตอบคำถาม และทำกิจกรรมตามจุดประสงค์ ซึ่งกิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ทั้งสิ้น หลังจากนั้นครูให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการทำกิจกรรม ประเมินผลการทำกิจกรรมและเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอนการเรียนรู้

2. การสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมตามปกติ หมายถึง การสอนอ่านโดยให้นักเรียนฝึกและทำกิจกรรมการอ่านตามลำพัง หรือพร้อมกันทั้งชั้นในชั้นปฏิบัติของแผนการสอน โดยมีลำดับขั้นการสอน กล่าวโดยสรุปคือ เราความสนใจเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกตอบทเรียน แจ่มจุประสงค์การเรียนรู้ ทบทวนประสบการณ์เดิม เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้วัสดุอุปกรณ์เพื่อจูงใจ ให้แนวการเรียนรู้โดยการสอนศัพท์และโครงสร้างใหม่ และอ่านเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟังหนึ่งครั้ง นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องพร้อมกันทั้งชั้น และอ่านในใจ แล้วตอบคำถามและทำกิจกรรมตามจุดประสงค์ซึ่งกิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนทำตามลำพังหรือพร้อมกันทั้งชั้น หลังจากนั้นครูให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการทำกิจกรรม ประเมินผลการทำกิจกรรมและเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอนการเรียนรู้

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการแปลความ ที่ความ จับใจความสำคัญ และขยายความจากเรื่องที่อ่าน พร้อมทั้งการนำคำศัพท์และโครงสร้างไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ ซึ่งวัดได้โดยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามจุดประสงค์ของแผนการสอน และนำไปทดลองหาคุณภาพแล้ว

4. บุคลิกภาพเก็บตัว (Introvert) หมายถึง ลักษณะของนักเรียนที่เป็นคนเงียบ ชอบแยกตัวจากผู้อื่น ชอบอ่านหนังสือโดยลำพังมากกว่าจะสนทนากับเพื่อนทำอะไรเต็มไปด้วยความระมัดระวัง และวางแผนการล่วงหน้า เจ้าระเบียบ ซื่อตรง ซื่อสัตย์ ไม่ชอบความตื่นเต้น ควบคุมอารมณ์ ไม่โกรธ แสดงอารมณ์ความรู้สึก มองโลกในแง่ร้าย ซึ่งบุคลิกภาพดังกล่าววัดได้จากแบบทดสอบมาตรฐานวัดบุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงตัว M.P.I. (The Maudsley Personality Inventory) ที่อยู่ในช่วงคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา ซึ่งแบบทดสอบนี้สร้างขึ้นโดย สมทรง สุวรรณเลิศ ซึ่งเป็นหัวหน้านักจิตวิทยา ศูนย์สุขภาพจิตและคณะ

5. บุคลิกภาพแสดงตัว (Extrovert) หมายถึง ลักษณะของนักเรียนที่ชอบเข้าสังคม ชอบสังสรรค์ มีเพื่อนมาก ไม่ชอบอ่านหนังสือหรือทำงานโดยลำพัง ชอบกิจกรรมที่ให้ความตื่นเต้น ชอบสนุกสนาน ไร้กังวล ชอบการเปลี่ยนแปลง ไม่จำเจ มองโลกในแง่ดี เป็นคนแสดงอารมณ์และความรู้สึก ซึ่งบุคลิกภาพดังกล่าววัดได้จากแบบทดสอบมาตรฐานวัดบุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงตัว M.P.I. (The Maudsley Personality Inventory) ที่อยู่ในช่วงคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 ขึ้นไป ซึ่งแบบทดสอบนี้สร้างขึ้นโดย สมทรง สุวรรณเลิศ ซึ่งเป็นหัวหน้านักจิตวิทยา ศูนย์สุขภาพจิต และคณะ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินการวิจัยตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน
3. เอกสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ
4. เอกสารเกี่ยวกับกิจกรรมกลุ่ม กลุ่มย่อย และกิจกรรมคู่
5. งานวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมกลุ่ม กลุ่มย่อย และกิจกรรมคู่
 - 5.1 งานวิจัยภายในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ
6. เอกสารเกี่ยวกับบุคลิกภาพเก็บตัว และบุคลิกภาพแสดงตัว
7. งานวิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพเก็บตัว และบุคลิกภาพแสดงตัว
 - 7.1 งานวิจัยภายในประเทศ
 - 7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

เอกสารเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching)

จุดมุ่งหมายของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ได้จริง กระตุ้นและช่วยเหลือผู้เรียนให้รู้จักแสดงความคิดเห็นทั้งโดยทักษะการพูด และทักษะการเขียน และให้นักเรียนมีความสามารถในการเข้าใจข้อความที่อ่านหรือเข้าใจสิ่งที่ได้ฟัง ซึ่งจุดมุ่งหมายของ

การเรียนการสอนเน้นข้อมูลที่พูด เขียน อ่าน และฟังมากกว่าจะเน้นทฤษฎีการพูด การเขียน การอ่าน และการฟัง

การที่จะให้ผู้เรียนสื่อสารกันได้นั้น ผู้พูดและผู้ฟังจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กัน ครูต้องจัดบรรยากาศเพื่อให้ผู้เรียนแน่ใจว่า เขาสามารถใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์ และสื่อความหมายกับเพื่อนได้ เพราะเวลาส่วนมากของการสอนจะให้ให้นักเรียนทำ กิจกรรม อาจทำกิจกรรมคู่ หรือกิจกรรมในกลุ่มย่อย โดยที่ครูมีหน้าที่แนะนำ อธิบาย ให้คำปรึกษา หรือให้ความช่วยเหลือในขณะให้นักเรียนทำกิจกรรม นอกจากนี้ครูยังมี หน้าที่เตรียมกิจกรรม และวางแผนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างสะดวกสบาย ไม่ต้อ กกลัวว่าจะถูกตำหนิเมื่อใช้ภาษาผิด และกระตุ้นให้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริง สำหรับการจ้กที่นี้ควรให้นักเรียนได้มีโอกาสเปลี่ยนที่นั่ง โดยมีครูเดินไปตามกลุ่ม ต่าง ๆ เพื่อคอยดูแลนักเรียน (Wibunsin. 1984 : CT 1 - CT 8)

มอร์โรว์ (ทรงพร อิศโรวุธกุล และสุชาดา นิมนานิตย์ 2527 : UE 3 - UE 11 อ้างอิงมาจาก Morrow. 1981 : 59 - 66) กล่าวว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเน้นให้ผู้เรียนเรียนแล้วนำภาษาไปใช้ได้ เน้นการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีใช้ภาษา (Usage) และต้องมีหลักการ ที่ว่าให้ผู้เรียนรู้เป้าหมายของการทำกิจกรรมแต่ละอย่างอย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียน เกิดแรงจูงใจในการทำกิจกรรม นอกจากนี้แล้วในการสอนจะเน้นความสำคัญของ ส่วนทั้งหมด (Whole) ของภาษาที่สอนแล้วค่อยเน้นลงไปในส่วนย่อย (Parts) เน้นกระบวนการเรียน (Processes) มากกว่าเน้นรูปแบบ (Forms) นอกจากนี้ยังจะต้องเน้นการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ และประการสุดท้ายจะต้องเน้นว่า การที่ผู้เรียนใช้ภาษาผิด ๆ มิใช่ความผิดร้ายแรง หากแต่เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ ทราบใ้ที่ความผิดนั้นไม่เป็นอุปสรรคต่อการสื่อสาร ผู้สอนก็ควรจะอนุโลมและไม่ควร

ยับยั้งหรือแก้คำผิดระหว่างการทำกิจกรรม ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็น
ในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารคือช่องว่างด้านข้อมูลระหว่างรวมทำ
กิจกรรม (Information Gap)

ช่องว่างด้านข้อมูลระหว่างรวมทำกิจกรรม (Information Gap)
หมายถึง ลักษณะที่คู่สนทนาต่างก็ไมทราบข้อมูลที่อีกฝ่ายหนึ่งมี และต่างฝ่ายต่างก็
ต้องการที่จะทราบข้อมูลหรือให้ข้อมูลแก่กัน เรียกว่ามีความต้องการที่จะสื่อความหมาย
(Needs for Communication) ทั้งสองฝ่าย ดังนั้นผู้พูดก็จะเลือกใช้คำย่อคำ
และสำนวน (Choice of Words) ให้เหมาะสมกับบทบาทของตนและผู้ฟัง
และต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ด้วย ทั้งนี้ผู้ฟังก็ต้องรู้จักความหมายของคำและ
สำนวนภาษาในรูปแบบต่าง ๆ กัน ว่าผู้พูดต้องการถามอะไรจึงจะตอบได้ถูกต้อง
ปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งคือ การที่คู่สนทนาได้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback)
ในทันที เพราะข้อมูลย้อนกลับทำให้คู่สนทนาทราบได้ทันทีว่า คำพูดของตนนั้น
"สื่อความหมาย" ตามที่ต้องการไปยังผู้ฟังหรือไม่ ถ้าไม่สื่อความหมายก็อาจ
จะต้องถามซ้ำหรือเลิกถามไปเลย ถ้าสื่อความหมายแล้วตนได้คำตอบที่ต้องการ
หรือยัง ถ้ายังไม่พอตามต้องการก็อาจถามเพิ่มได้

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อให้ผู้เรียนสื่อความหมาย
ได้นั้น ผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาเหมือน
สถานการณ์จริง และเพื่อเตรียมผู้เรียนสำหรับการฝึกใช้ภาษาอย่างสมดุย์กัน
ซึ่งขั้นตอนการจัดการสอนภาษามีดังนี้

ขั้นเตรียม (Preparation)

- นำเข้าสู่เรื่อง (Set up)
- สอนศัพท์ล่วงหน้า (Pre - teach Vocabulary)

- ใ้รูปแบบภาษา (เป็นบทเรียนจากเทป หรือการอ่าน)
- การฝึกภาษา (Language Practice)

กิจกรรมฝึกการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย (Pair or Group Work)

ให้นักเรียนทำกิจกรรมแบบช่องว่างด้านข้อมูลระหว่างผู้ร่วมทำกิจกรรม (Information Gap) ซึ่งเป็นลักษณะที่คู่สนทนาต่างก็ไม่ทราบข้อมูลที่อีกฝ่ายหนึ่งมี และต่างฝ่ายต่างก็ต้องการที่จะทราบข้อมูล หรือให้ข้อมูลแก่กัน

จากที่กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์จริงได้ทุกทักษะ ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรมภายใต้การวางแผนการจัดกิจกรรม การควบคุม การให้คำปรึกษา คำแนะนำ และความช่วยเหลือจากครู ซึ่งฝึกกับการเรียนการสอนแบบเดิม ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ว่าภาษาเป็นอย่างไร โดยการท่องจำ คำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์ และการฝึกออกเสียงในภาษานั้น ครูคอยแก้ไขให้นักเรียนออกเสียงให้ถูกต้อง การฝึกเริ่มฝึกจากสิ่งที่ย่างที่สุดไปสู่สิ่งที่ยากที่สุด ให้นักเรียนฝึกโครงสร้างของประโยคที่ครูเลือกให้ โดยที่นักเรียนไม่ได้ใช้ภาษาในการสื่อสารจริง ๆ

เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน

สังคมทุกวันนี้เป็นสังคมแห่งการอ่าน เช่น อ่านหนังสือพิมพ์ วารสาร หนังสือ และป้ายราคาสินค้า เป็นต้น ซึ่งการอ่านนี้เป็นพื้นฐานของการดำรงชีวิตของมนุษย์ เพราะมนุษย์อ่านเพื่อให้ได้ความรู้ การสร้างสรรค์ การพักผ่อน การสร้างเจตคติ และเพื่อแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน (Harris. 1959 : 1)

1. ความหมายของการอ่าน

มีผู้ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

ลาโด (Lado, 1964 : 14) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะในการถอดความ การวิเคราะห์ค่า ความหมายของคำ ความเข้าใจเนื้อเรื่อง การตีความ และการให้ข้อคิดเห็น

แฮริส และสมิธ (Harris and Smith, 1976 : 14) ให้ความหมายว่า การอ่านเป็นรูปแบบของการสื่อความหมาย เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดและข่าวสาร ความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนจะแสดงความคิดของตนด้วยภาษาซึ่งเป็นไปตามลักษณะของการเขียนของแต่ละคน ผู้อ่านพยายามอ่านเอาความหมายจากที่ผู้เขียนเขียนเอาไว้ ส่วนความสามารถในการเข้าใจรู้ความหมายของสิ่งที่อ่านนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

เมคเลย์ (Medley, 1977 : 30) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสติปัญญาซึ่งเมื่อผู้อ่านพบสัญลักษณ์ที่เป็นภาษาเขียนก็จะใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อจะจดจำคำ กลุ่มคำและรู้ความหมายของคำหรือกลุ่มคำนั้น ๆ โดยอาศัยกระบวนการต่าง ๆ เช่น การอ้างอิง (Inference) การตีความ (Interpretation) จนกระทั่งสามารถให้ความหมายของสิ่งที่อ่านได้

กูดแมน (Goodman, 1967 : 126 - 135) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่มีแบบแผน ประกอบด้วยความถูกต้อง รายละเอียด เป็นความเข้าใจที่เป็นไปตามลำดับขั้น และยังหมายถึงการพิจารณาตัวอักษร คำ การสะกดคำ และหน่วยของภาษาที่กว้างออกไป

ฟรีส (Fries, 1963 : 131) ให้ความหมายว่า การอ่านเป็นการตอบสนองสัญลักษณ์ทางภาษา ซึ่งเป็นตัวแทนของภาษาพูด ความสำคัญอยู่ที่การเข้าใจความหมาย

และนอกจากนี้ ประเทิน มหาจันทร์ (ประเทิน มหาจันทร์ 2523 : 17) ยังได้ให้ความหมายอีกว่า การอ่าน หมายถึงกระบวนการในการแปลความหมายของ

ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่มีการจดบันทึกไว้ กระบวนการในการอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ลักษณะของการอ่านที่แท้จริงได้แก่ การทำความเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน มิใช่เกิดจากตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่อ่านเท่านั้น หากขึ้นอยู่กับกระบวนการกระตุ้นให้เกิดความคิดรวบยอด หรือจินตนาการของผู้อ่านเป็นสำคัญ การทำความเข้าใจความหมายของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่อ่านขึ้นอยู่กับความหมายที่ผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจโดยอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นพื้นฐาน

จากความหมายของการอ่านที่กล่าวมานี้ สรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดที่ผู้อ่านพยายามที่จะทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของสิ่งที่ผู้เขียนเขียนไว้ ทั้งนี้ต้องอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านด้วย

2. ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านมีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตของบุคคลในสถานการณ์ของสังคมทั้งในค่านิยมประจำวัน เช่น การประกอบอาชีพ และด้านการเรียนรู้ เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ และยังมีบทบาทต่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน การอ่านทำให้เกิดจินตนาการ มีอารมณ์แจ่มใส สามารถเข้าใจตนเองและผู้อื่น ปรับตัวเข้ากับสังคมได้ ตลอดจนสามารถเข้าใจระบอบการปกครองเป็นพลเมืองดี และมีความรับผิดชอบ (Bond and Tinker. 1967 : 4 - 8)

นอกจากนี้แล้ว ประเทิน มหาจันทร์ (ประเทิน มหาจันทร์ 2523 : 5) ยังได้กล่าวสนับสนุนอีกว่า การอ่านมีบทบาทสำคัญต่อชีวิตและความเป็นอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้เพราะ การอ่านนอกจากจะทำให้สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ทั้งปัญหส่วนตัวและปัญหาที่เกี่ยวกับสังคมแล้ว ยังช่วยให้ผู้อ่านเป็นผู้ที่ทันต่อเหตุการณ์ และความเปลี่ยนแปลงของสังคมได้อีกด้วย ยิ่งกว่านั้นยังเป็นการตอบสนองความสนใจ และความอยากรู้อยากเห็นอันเป็นนิสัยของมนุษย์ได้เป็นอย่างดี

3. องค์ประกอบของการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกัน และเป็นการนำเอากระบวนการหลาย ๆ กระบวนการมาใช้ร่วมกัน ดังเช่น คัชเชนเบอร์รี่ (Cushenbury. 1971 : 79) และออตโต และคนอื่น ๆ (Otto and others. 1974: 6) มีความเห็นสอดคล้องกันว่า องค์ประกอบสำคัญ ๆ ที่มีผลต่อการอ่าน ได้แก่

- 3.1 ระเบียบวิธีปัญหา
- 3.2 องค์ประกอบทางร่างกาย
- 3.3 พื้นฐานความรู้และประสบการณ์
- 3.4 ภาษา

อูทัย ภิรมย์รัตน์ และเพ็ญศรี รังสิยากุล (อูทัย ภิรมย์รัตน์ และเพ็ญศรี รังสิยากุล 2521 : 26) กล่าวว่า องค์ประกอบที่ช่วยส่งเสริมความก้าวหน้าในการอ่านของแต่ละบุคคล ได้แก่ ความสามารถทางสมอง ความสามารถในการใช้ภาษา พื้นฐานทางประสบการณ์ ความมั่นคงทางอารมณ์ และสภาวะทางร่างกาย

4. ความเข้าใจในการอ่าน

เชฟเพอร์ค (สว๊นท์ จันทรลอย 2527 : 11 อ้างอิงมาจาก Shepherd. 1973 : 79) ให้ความหมายว่า ความเข้าใจในการอ่าน เป็นความสามารถของผู้อ่านที่ใช้ความคิดติดตามข้อความที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ ผู้อ่านจะต้องเข้าใจภาษาของผู้เขียน และตีความให้ตรงกับความตั้งใจของผู้เขียน

ชวาล แพร์คัล (ชวาล แพร์คัล 2516 : 228 - 245) ได้กล่าวว่า กระบวนการที่จะสร้างความเข้าใจนั้น จะต้องเริ่มดัดแปลงของใหม่ที่ตนเพิ่งเคยประสบใหม่ให้เป็นรูป หรือโครงสร้างใหม่ที่คล้าย ๆ กับของเดิมที่เคยรู้ และพยายามให้ความหมายต่อตนเองมากขึ้นกว่าเดิมอีกด้วย ฉะนั้นความเข้าใจคือความสามารถในการดัดแปลง แปล และย่อรวมกัน ซึ่งพฤติกรรมของความเข้าใจนั้นเป็นพื้นฐานสำคัญของปัญหา ซึ่งสามารถแสดงออกได้ด้วยพฤติกรรม 3 ประการ คือ

1. การแปลความ (Translation) หมายถึง การแปลเรื่องราวเดิมเป็นคำใหม่ หรือแบบใหม่ การแปลความแบ่งได้เป็น 3 ประการดังนี้

1.1 แปลจากระบบหนึ่งไปสู่ระบบหนึ่ง

1.2 แปลสัญลักษณ์หรือเครื่องหมาย

1.3 แปลถอดความจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่ง

2. การตีความ (Interpretation) คือการเก็บเอาความคิมาบันทึกใหม่เรียบเรียงใหม่ หรือมองเรื่องราวในแง่ใหม่ ค้นหา เปรียบเทียบทั้งความสำคัญและความสัมพันธ์ของส่วนย่อยในเรื่องนั้น

3. การขยายความ (Extrapolation) คือการอนุมาน หรือการขยายความคิดให้กว้างขวาง ลึก หรือไกลกว่าข้อเท็จจริงที่มีอยู่ในเรื่องนั้น

ไพศาล หวังพานิช (ไพศาล หวังพานิช 2523 : 160 - 163) กล่าวว่า ความเข้าใจเป็นความสามารถในการนำความรู้ความจำไปดัดแปลง ปรับปรุง เพื่อให้สามารถจับใจความ อธิบาย หรือเปรียบเทียบ ย่นย่อเรื่องราว ความคิด ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ทั้งยังสามารถอธิบาย และเปรียบเทียบสิ่งที่มีลักษณะและสภาพคล้ายคลึงเป็นห้วงนองเดียวกับของเดิมได้ บุคคลที่มีความเข้าใจในสิ่งใดจะสามารถแปลความหมายตีความ หรือขยายความเกี่ยวกับสิ่งนั้นได้ ความเข้าใจแบ่งออกเป็น

1. การแปลความ คือการอธิบายความหมายตามลักษณะและนัยของเรื่องราวต่าง ๆ โดยให้แปลงเรื่องราวเดิมออกเป็นคำพูดใหม่ ลักษณะใหม่ตามเลตนัยเดิมแบ่งได้ 4 ประการดังนี้

1.1 แปลความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความ

1.2 แปลภาพ สัญลักษณ์ ตาราง กราฟ

1.3 การยกตัวอย่าง

1.4 การเปรียบเทียบเปรียบเทียบต่าง ๆ

2. การตีความ คือความสามารถในการโยงความสัมพันธ์ของรายละเอียดต่าง ๆ ของเรื่องราว เพื่อนำมาอธิบาย เรียบเรียง บันทึกในแง่มุมใหม่ ทั้งนี้จะต้องอาศัยการค้นหาเปรียบเทียบทั้งรายละเอียด และสิ่งที่เป็นเงื่อนไขต่าง ๆ เพื่อแปลความหมาย แล้วนำสิ่งที่แปลความได้นั้นมาเปรียบเทียบพิจารณาข้ออีกชั้นหนึ่ง การตีความแบ่งได้ 2 ประการดังนี้

2.1 ตีความเรื่อง

2.2 ตีความข้อเท็จจริง

3. การขยายความ คือความสามารถในการใช้ข้อเท็จจริง หรือสภาพในปัจจุบันไปพยากรณ์หรือขยายความคิด คาดคะเนข้อเท็จจริงหรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่ไกลจากที่เป็นอยู่อย่างสมเหตุสมผล มีลักษณะคล้ายกับการสร้างจินตนาการโดยใช้ข้อเท็จจริงเป็นหลักนั่นเอง การขยายความแบ่งได้ 2 ประการดังนี้

3.1 การคาดคะเน พยากรณ์แนวโน้ม ความคิด

3.2 การขยายความแบบสมมุติ

5. ปัจจัยที่มีผลต่อนิสัยการอ่าน

อุบล บุญชู (อุบล บุญชู 2524 : 13) ได้วิเคราะห์ถึงองค์ประกอบและปัญหาเกี่ยวกับการอ่านว่ามีดังต่อไปนี้

1. ครูผู้สอน ครูที่สอนภาษาส่วนมากไม่ได้รับการฝึกฝนด้านการอ่านมา โดยเฉพาะ การสอนจึงเป็นไปอย่างขาดการวางแผนในการสอนที่ถี่และเหมาะสมกับผู้เรียน เด็กที่เคิบโตและเป็นผู้ใหญ่จึงล้วนแต่เป็นผู้ที่มีปัญหาในการอ่านติดตัวไปแล้วทั้งสิ้น เช่นอ่านหนังสือได้แต่ไม่สามารถวิเคราะห์ตีความได้ เป็นต้น

2. การจัดชั้นเรียน ในชั้นเรียนที่มีนักเรียนเป็นจำนวนมาก ครูผู้สอนไม่สามารถติดตามผลการสอนได้ว่าผู้เรียนแต่ละคนมีปัญหาในการอ่านที่แตกต่างกันแล้วควรจะได้รับ การแก้ไขอย่างไร และครูมักใช้วิธีสอนแบบเดียวกันกับนักเรียนทั้งชั้น

ซึ่งถ้าเป็นห้องเรียนเล็ก ๆ คนเรียนน้อยครูมีโอกาสดที่จะเข้าถึงปัญหาการอ่านของผู้เรียนได้ดีกว่า

3. เทคนิคในการอ่านแต่เดิมที่ได้รับ เด็กบางคนคิดนิสัยการอ่านออกเสียงดังกับสิ่งพิมพ์ทุกประเภท เมื่อศึกษาเด็กผู้นี้แล้วจะพบว่าเขาเคยเรียนในชั้นเรียนที่มีผู้เรียนเป็นจำนวนมาก ครูใช้วิธีสอนอย่างเกี่ยวข้องกับเด็กทุกคน

4. พื้นฐานทางครอบครัว ครอบครัวที่มีบิดามารดาสนใจอ่านหนังสือ รักหนังสือ มีกิจกรรมการอ่านอยู่ในบ้านเสมอ สมาชิกในครอบครัวก็จะเป็นผู้ที่รักการอ่านโดยไม่รู้ตัว และสามารถมีความเข้าใจในสิ่งพิมพ์ทุกชนิดได้รวดเร็วกว่าผู้ที่อ่านเมื่อจำเป็น

จากเอกสารเกี่ยวกับแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและ เอกสารเกี่ยวกับการอ่านทั้งหมดพอจะสรุปได้ว่า มุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้จริงทุกทักษะ ทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน สำหรับทักษะการอ่านนั้น ไวท์ (White, 1981 : 87 - 92) กล่าวว่า การอ่านเพื่อการสื่อสารมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสารได้มากกว่าเพื่อให้รู้ตัวภาษาเท่านั้น ผู้เรียนจะสนใจข้อมูลที่จะใช้ในการสื่อสาร หรือการใช้ภาษามากกว่าตัวภาษา หรือวิธีการใช้ภาษา จะสนใจหน้าที่ของภาษามากกว่ารูปแบบของภาษา ผู้อ่านจะต้องทำกิจกรรมในอันที่จะใช้ภาษา ดังนั้นวิธีการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารจึงต้องให้ผู้เรียนได้ทราบเหตุผลของการอ่านเป็นอันดับแรก ซึ่งอาจเป็นรูปแบบของการแก้ปัญหาได้ หลังจากนั้นให้ผู้เรียนทำกิจกรรมการอ่าน โดยให้นำสิ่งที่ได้จากการอ่านเติมลงในช่องว่างตามข้อระหว่างผู้ร่วมทำกิจกรรม (Information Gap) ซึ่งกิจกรรมนี้เชื่อมโยงภาษากับรูปแบบของการสื่อความหมาย

เอกสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ

1. ความหมายของการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ

มีผู้ให้ความหมายของการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพไว้ดังนี้

นิพนธ์ สุขปรีดี (นิพนธ์ สุขปรีดี 2519 : 91) กล่าวว่า

การเรียนการสอนแบบเอกัตภาพหรือการเรียนการสอนแบบรายบุคคลเป็นการจัดการศึกษาที่คำนึงถึงทัศนคติความแตกต่างระหว่างบุคคล การจัดการเรียนการสอนแบบนี้เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เปลี่ยนแปลงจากวิธีการสอนแบบเดิมที่นักเรียนทุกคนจะต้องเรียนเรื่องเดียวกัน ด้วยวิธีเดียวกัน และใช้เวลาเรียนเท่ากันมาเป็นการสอนที่เหมาะสมกับเด็กแต่ละคน โดยคำนึงถึงความสามารถและความสนใจของผู้เรียน

เลขา ปิยะอัจฉริยะ (เลขา ปิยะอัจฉริยะ 2517 : 18 - 29)

กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ คือการพัฒนาของการจัดการศึกษาที่รวมแนวทางใหม่ในการปฏิรูปการเรียนการสอน และการจัดห้องเรียนจากแบบเดิมซึ่งมีครูเป็นผู้นำแต่เพียงผู้เดียวมาเป็นระบบที่ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมกันรับผิดชอบ

อรสา กิสสระ (อรสา กิสสระ 2517 : 5) กล่าวว่า

การเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ หมายถึงกระบวนการที่มีจุดมุ่งหมายในการจัดโปรแกรมพิเศษเฉพาะสำหรับเด็กแต่ละคน เพื่อให้เด็กมีโอกาสเรียนตามความต้องการ ความสนใจและความสามารถ และคำนึงถึงเรื่องการเล่นระดับการเรียนเป็นเฉพาะคนไป

เจเตอร์ (Jeter. 1980 : 1) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ หมายถึงการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนเกี่ยวกับความสามารถ ความสนใจ และความต้องการ ซึ่งผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนทันกันได้หมด ทั้งนี้คงอาศัยเวลา

ฟาร์เนอร์ (Farner. 1975 : 26 - 28) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพมีเหตุผลเนื่องมาจากความแตกต่างระหว่างบุคคลที่ว่า เด็กมีความสนใจ ความสามารถ และแรงจูงใจในการเรียนแตกต่างกัน การเรียนการสอนแบบนี้จึงยึดหลักที่ว่าผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน จึงใช้วิธีการจูงใจผู้เรียนโดยการช่วยให้เขาค้นพบความสนใจ ความสามารถ และความต้องการของตนเอง เรียนด้วยตนเองภายใต้การควบคุม และการให้ความช่วยเหลือของครู โดยเรียนภายในกำหนดเวลาตามที่โรงเรียนกำหนด

ดันน์ และดันน์ (Dunn and Dunn. 1972 : 31) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพเป็นการสอนที่คำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนในด้านทักษะ ความสามารถ ความสนใจ วิธีการเรียนรู้ แรงจูงใจ เป้าหมายในการเรียน อัตราการเรียน วินัยในตนเอง ความสามารถในการแก้ปัญหา ระดับความจำ การมีส่วนร่วมในการเรียน จุดเด่น จุดบกพร่อง และการคาดการณ์ในการเรียน โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้กับนักเรียน คอยแนะนำ วินิจฉัย ให้คำปรึกษา และกำหนดแหล่งการเรียนรู้ กิจกรรมการประเมินผล และรวบรวมผลการเรียนของนักเรียนแต่ละคน

เรอเน (Renée. 1975 : 5) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ หมายถึงการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามวัตถุประสงค์ในการเรียน อัตราการเรียน วิธีการเรียน และเนื้อหาในการเรียน

2. เหตุผลในการจัดการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ

การจัดการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพมีสาเหตุเนื่องมาจากความแตกต่างระหว่างบุคคลในหลาย ๆ ด้าน ได้แก่ ความต้องการ ความสนใจ ความสามารถ วิธีการเรียน และอัตราการเรียน เป็นต้น

ดันน์ และดันน์ (Dunn and Dunn. 1972 : 21 - 30) กล่าวถึงสาเหตุของการจัดการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพว่าเนื่องมาจากเด็กมีธรรมชาติของการเรียนรู้แตกต่างกันดังนี้

1. เด็กอาจเรียนรู้โดยการฟัง แต่สิ่งที่เขาชอบมากกว่าคือ การได้พูด การลงมือกระทำ ดังนั้นในการเรียนการสอนต้องให้เด็กมีส่วนร่วมด้วยเสมอ
2. เด็กจะเรียนสิ่งต่าง ๆ ภายในระยะเวลาที่ต่างกัน เนื่องจากความแตกต่างระหว่างบุคคล
3. เด็กอาจเรียนในสิ่งที่ไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสนใจ ความต้องการและความสามารถของแต่ละคน
4. เด็กจะเรียนอย่างกระตือรือร้นถ้าได้ใช้ประสาทสัมผัส การเคลื่อนไหว และการแสดงปฏิกิริยาตอบสนอง
5. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรให้เด็กได้มีอภิปราย และมีการทดลองเพื่อเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ ซึ่งจะเป็นแรงเสริมให้เด็กมีการปฏิสัมพันธ์กันในระดับเรียนด้วย
6. ให้เด็กได้เรียนเมื่อมีความพร้อม ซึ่งความพร้อมนี้ได้จาก
 - 6.1 ความสามารถในการเรียนรู้
 - 6.2 ระดับของแรงจูงใจ
 - 6.3 ความสามารถในการเข้าใจในการเรียนการสอน
7. การจัดการเรียนการสอนควรให้เด็กได้มีประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างอายุในกรณีที่ม่ีระดับความสนใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคล้ายกัน และสามารถทำงานด้วยกันได้ดี กิจกรรมที่ควรจัดให้เรียน เช่น การแลกเปลี่ยนความรู้ การสอนกันเอง การเรียนเป็นกลุ่ม การเรียนแบบโครงการ และการเรียนแบบร่วมมือกัน
8. เด็กชอบกิจกรรมที่ท้าทายความสามารถ ต้องการความเป็นอิสระ และความรับผิดชอบตนเอง

โรเจอร์ส (Renee. 1975 : 12 - 13 citing Rogers. 1969 : 104) กล่าวว่า คนเราอาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ดังนั้นวัตถุประสงค์ของการศึกษาจึงต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วย เพื่อให้ทันกับสถานการณ์

ในปัจจุบัน คนที่ได้รับการศึกษาต้องเรียนรู้เพื่อให้ทราบถึงวิธีการเรียน และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ การจัดระบบการเรียนการสอนต้องเข้าใจผู้เรียน ต้องคำนึงถึงจุดมุ่งหมาย ความต้องการ ความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่วนครูมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกเท่านั้น

มาสโลว์ (Maslow, 1975 : 24 - 30 citing Maslow, 1970 : 35 - 47) กล่าวว่า มนุษย์เรามีความต้องการพื้นฐานในด้านต่าง ๆ แยกต่างหากดังนี้

1. ความต้องการทางกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ มนุษย์ต้องมีความพอใจในกายก่อนที่จะมีความต้องการขั้นสูงต่อไป ดังนั้นครูต้องเข้าใจความต้องการของนักเรียน ให้เขาได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ และได้มีการเคลื่อนไหว

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) เป็นความต้องการเมื่อความต้องการทางกายได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการแบบนี้ ได้แก่ ความต้องการการป้องกัน ความไม่กังวล ความไม่สับสน นักเรียนต้องรู้ว่าเขาจะทำอะไรในชั้นเรียน และผลของการกระทำนั้นจะเป็นอย่างไร เขาต้องการความชัดเจนว่าเขาเรียนอะไร เรียนอย่างไร มีการวัดผลอย่างไร ดังนั้นครูต้องทำให้นักเรียนทราบเป้าหมายของการเรียนและเกณฑ์การวัดผล จะทำให้ลดความกังวล และความไม่แน่ใจของนักเรียน

3. ความต้องการความเป็นเจ้าของและความรัก (Belongingness and Love Needs) เป็นความต้องการที่เกิดขึ้นเมื่อคนเรามีความพอใจกับความต้องการทางกายและความต้องการความปลอดภัยแล้ว ในห้องเรียนที่จัดการเรียนการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง โดยที่นักเรียนนั่งฟังครูพูด นักเรียนจะได้พูดคุยเมื่อครูอนุญาต การได้พูดคุยกับเพื่อน ๆ มีน้อย จึงทำให้โอกาสที่เขาจะพอใจกับความต้องการด้านความรักมีน้อยมาก แต่ในทางตรงข้ามหากจัดห้องเรียนให้มีนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เช่น ให้นักเรียนเรียนเป็นกลุ่มย่อย เป็นคู่ นักเรียนจะรับผิดชอบการเรียนร่วมกัน

ช่วยกันทำงาน มีการอภิปรายและแก้ปัญหาาร่วมกัน แทนที่เขาคงคอยฟังครูสอนเพียงอย่างเดียว การเรียนแบบนี้เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของ และได้รับความรัก

4. ความต้องการการยกย่อง (Esteem Needs) เป็นความต้องการเพื่อความสำเ็จ ความพอเพียง ความรอบรู้ ความสามารถ ความมีชื่อเสียง และเกียรติยศ ความต้องการการยกย่องนี้ไปสู่ความมั่นใจในตนเอง และมีความรู้สึกรว่ามีคุณค่า เด็กนอกจากจะต้องการการยอมรับและการยกย่องจากครอบครัวแล้ว เขายังต้องการการยอมรับจากครูและเพื่อนอีกด้วย ซึ่งครูสามารถสนองความต้องการนี้ได้โดยส่งเสริมให้เขามีความมั่นใจในตนเอง ให้เขารับผิดชอบการเรียนด้วยตัวเอง ประเมินผลการเรียนเอง รับผิดชอบและตัดสินใจเกี่ยวกับ เวลาเรียน วัตถุประสงค์ของการเรียน วิธีการเรียน และอื่น ๆ นอกจากนี้ยังสามารถสนองความต้องการของเด็กในค่านนี้ได้โดยการให้เขาได้แสดงความสามารถในการสอนเพื่อน หรือเป็นผู้นำในกลุ่มสนทนา

5. ความต้องการการเข้าใจตนเอง (Self - actualization Needs) เป็นความต้องการที่จะเข้าใจว่าตนเองมีความต้องการ ความสามารถอย่างไร ก็ทำไปอย่างนั้น การช่วยให้นักเรียนเข้าใจตนเองเป็นสิ่งที่สำคัญและท้าทายสำหรับครู ครูต้องทราบความสามารถพิเศษ ความสนใจ ขี้อากั๊กของนักเรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน อาจทำได้โดยให้นักเรียนตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการเรียน อาชีพที่ถองการ กิจกรรมที่ทำในเวลาว่าง คลอดจนทักษะ หรือความสนใจของแต่ละคน ครูอธิบายให้นักเรียนเข้าใจว่า การให้เขาตอบแบบสอบถามก็เพื่อส่งเสริมความสำเ็จในการเรียน และจะได้จัดเตรียมอุปกรณ์ในการเรียนให้คามความสนใจ และการเลือกเรียน ครูต้องยอมรับความต้องการของนักเรียน และควรจะมีการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคล ครูมีหน้าที่แนะนำมากกว่าบังคับและคองพยายามให้นักเรียนค้นพบความเข้าใจตนเองในกิจกรรมการเรียน

โรเจอร์ส (Rogers. 1978 : 251) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพมีสาเหตุเนื่องมาจาก

1. ผู้เรียนภาษาแต่ละคนมีความต้องการในการเรียนวิธีการเรียนและความสนใจที่แตกต่างกัน
2. ครูสอนภาษาแต่ละคนมีทักษะการสอน วิธีการสอนภาษา และความสนใจที่แตกต่างกัน
3. ยุทธวิธีและกิจกรรมในการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพนี้จัดขึ้นโดยคาดว่า จะสนองตอบความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งใก้กล่าวแล้ว
4. ความแตกต่างระหว่างบุคคลที่สังเกตได้มีหลายอย่าง ดังนั้นยุทธวิธีในการเรียนการสอน และกิจกรรมต้องปรับให้เหมาะสมกับความแตกต่างเหล่านี้ จึงมีวิธีการหลายวิธี

ฟาร์เนอร์ (Farner. 1975 : 29 - 31) กล่าวว่า เหตุผลที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพนั้นเนื่องมาจากข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนดังนี้

1. นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคมที่แตกต่างกัน
2. พัฒนาการทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคมของเด็กเป็นกระบวนการต่อเนื่อง แต่เด็กแต่ละคนจะมีพัฒนาการไม่เหมือนกัน
3. การเจริญเติบโตและพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็กไม่เท่ากัน ดังนั้นการที่จะคาดหวังให้เด็กทุกคนในชั้นเรียนประสบความสำเร็จเท่ากันย่อมเป็นไปได้ยากมาก เด็กจะมีความแตกต่างกันในเรื่องอัตราความเร็วในการเรียน และขีดความสามารถในการเรียน เด็กบางคนอาจจะไม่เชี่ยวชาญในทุกทักษะ สิ่งเหล่านี้เองที่เป็นแรงเสริมให้มีการจัดโปรแกรมการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพขึ้น เพื่อสนองความแตกต่างเหล่านี้ ครูจึงควรให้เด็กได้เริ่มต้นเรียนตามความสามารถของเขา และช่วยให้เขาได้ก้าวหน้าไปให้มากที่สุด และรวดเร็วที่สุดเท่าที่เขาจะทำได้

4. นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด

5. ผลการวิจัยพบว่าเด็กที่มีพื้นฐานทางบ้านก็ มักจะพร้อมที่จะฝึกอ่าน ส่วนเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีประสบการณ์น้อย จะได้รับประโยชน์จากการเข้าโปรแกรมฝึกความพร้อมก่อน

6. ในการฝึกอ่านนั้นนักเรียนจะต้องมีทักษะทางสมอง เช่น การสังเกต เห็นความเหมือน ความแตกต่าง การจำรูปร่างคำ และต้องมีทักษะการคิด เด็กจะต้องพัฒนาความจำ และช่วงความสนใจที่เหมาะสม

7. สภาพร่างกาย เช่น สายตา และความสามารถในการได้ยิน มีผลต่อการเรียน

8. แรงจูงใจ และความสนใจ เป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียน เด็กจะอ่านหนังสือได้ก็ต่อเมื่อครูได้สร้างความสนใจให้เขา และเขาจะต้องได้รับการกระตุ้น และชักจูงเพื่อให้การอ่านได้กลายเป็นนิสัยไปตลอดชีวิต

3. วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ

การเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพมีวัตถุประสงค์ดังนี้

3.1 การสอนแบบเอกัตถภาพสอดคล้อง และส่งเสริมการศึกษาลดชีวิต และการศึกษานอกโรงเรียน ครู และนักเรียนเชื่อว่า การศึกษามีประโยชน์ หรือสิ้นสุด อยู่เพียงในโรงเรียน การสอนแบบเอกัตถภาพสนับสนุน และช่วยให้ผู้เรียนรู้จักแสวงหา และเรียนรู้สิ่งที่เป็นประโยชน์แก่สังคมและตนเอง รู้จักแก้ปัญหา ตัดสินใจ มีความรับผิดชอบ และพัฒนาความคิดในการสร้างมากกว่าทำลาย

3.2 การสอนแบบเอกัตถภาพสนับสนุนความจริงที่ว่าผู้เรียนแต่ละคน มีความแตกต่างกันทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นบุคลิก สติปัญญา หรือความสนใจ แม้แต่ วิธีเรียนและอัตราการเรียน ตลอดจนประสบการณ์พื้นฐาน ความถนัดก็ไม่เหมือนกัน

ครูจึงจับทเรียน และอุปกรณ์การเรียนในระดับ และลักษณะต่าง ๆ ให้ผู้เรียนเลือกเรียนด้วยตนเอง เพื่อสนองความแตกต่างดังกล่าว

3.3 การสอนแบบเอกัตภาพ เป็นเสรีภาพในการเรียน เพราะคงเชื่อว่าถ้าผู้เรียนเรียนด้วยความต้องการ ความกระตือรือร้นที่เกิดขึ้นเอง ผู้เรียนก็จะเกิดแรงจูงใจ และการกระตุ้นให้พัฒนาการเรียนรู้อยู่ที่ครูไม่จำเป็นต้องทำโทษหรือให้รางวัล และผู้เรียนก็รู้จักตนเอง มีความมั่นใจในการก้าวไปข้างหน้า ตามแต่ความสามารถ หรือความพร้อมของตนเองจะอำนวย

3.4 การสอนตามเอกัตภาพ เชื่อว่าการเรียนรู้เป็นปรากฏการณ์ส่วนตัวที่เกิดขึ้นในแต่ละบุคคล การเรียนรู้เกิดขึ้นเร็วหรือช้า และอยู่กับผู้เรียนนานหรือไม่ นอกจากนี้จะขึ้นอยู่กับความสามารถ ความสนใจของผู้เรียนเอง แล้วยังขึ้นอยู่กับกระบวนการและวิธีการเสนอความรู้ให้แก่ผู้เรียน เมื่อเป็นดังนี้ การกำหนดให้เรียนรู้เรื่องหนึ่งในระยะเวลาหนึ่ง และเรียนรู้เรื่องหนึ่งด้วยวิธีการเดียวไม่เป็น การยุติธรรมต่อผู้เรียน ซึ่งควรจะได้เป็นผู้กำหนดเวลาด้วยตนเอง และควรมีโอกาสเรียนรู้ หรือมีประสบการณ์ในการเรียนด้วยกระบวนการและวิธีต่าง ๆ (เลขา ปิยะอัจฉริยะ 2517 : 18)

4. การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศแบบเอกัตภาพ

การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศแบบเอกัตภาพได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง อันเป็นผลเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงการสอนในปี ค.ศ. 1960 เป็นต้นมา ครูผู้สอนเปลี่ยนบทบาทการสอนแบบดั้งเดิม ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้เกิดขึ้นเองโดยไม่ได้รับการแนะนำจากองค์การวิชาชีพหรือสถาบันฝึกอบรมครูใด ๆ ทั้งสิ้น

การสอนแบบเอกัตภาพแพร่หลายมากขึ้น และการสอนภาษาต่างประเทศเริ่มใช้วิธีการสอนแบบนี้อย่างจริงจังในปี ค.ศ. 1970 ซึ่งในปีนั้นเองที่มีการตีพิมพ์เรื่องราวเกี่ยวกับการสอนแบบเอกัตภาพลงในวารสารชื่อ The ACTFL Review of Foreign

Language Education และ Foreign Language Annals จะเห็นว่าตั้งแต่ปี ค.ศ. 1970 เป็นต้นมา เป็นที่แห่งการสอนแบบเอกศภาพ (Renée, 1975 : 3 - 4)

กริทเนอร์ และลาไลค์ (Grittner and Laleike. 1976 : 27 - 28) กล่าวว่า การเรียนภาษาจำเป็นต้องมีการสื่อสารกันระหว่างผู้เรียน โดยเฉพาะการสื่อสารทางวาจา ซึ่งการสื่อสารนี้สามารถทำได้ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศแบบเอกศภาพ ดังนั้นครูจึงควรให้ความสำคัญในเรื่องนี้มากที่สุด ให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาต่างประเทศในการแสดงความรู้ออกมาให้มาก

5. ปรัชญาของการเรียนการสอนแบบเอกศภาพ

เรอเน (Renée. 1975 : 38 - 39) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบเอกศภาพ มีปรัชญาในการจัดดังนี้

5.1 ความต้องการที่จะทำให้การเรียนการสอนดีขึ้น เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีบุคลิกภาพ ความสามารถ และความต้องการที่แตกต่างกัน จึงต้องจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคล

5.2 ความเชื่อเกี่ยวกับสิทธิของผู้เรียน การศึกษาเป็นของผู้เรียน ไม่ใช่เป็นของครูหรือของโรงเรียน ผู้เรียนจึงต้องรู้ว่าเขาจะเรียนอะไร ใ้รับการประเมินผลอย่างไร เขาต้องมีส่วนร่วมในการเลือกกิจกรรมการเรียน

5.3 ความต้องการที่จะเรียนเพื่อรู้วิธีเรียน การเรียนเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตลอดชีวิต ต้องสอนให้ผู้เรียนรู้วิธีเรียนของตนเอง หรือรู้วิธีเรียนจากผู้อื่น และจากวัสดุอุปกรณ์ใดทุกเวลาและทุกสถานที่

5.4 ความต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับการค้นพบและความเข้าใจตนเอง นักเรียนต้องรู้จักตนเองว่าเป็นอย่างไร โปรแกรมการเรียนที่จัดให้ต้องมีให้เลือกหลายโปรแกรม เป็นการช่วยให้แต่ละคนทราบความสามารถพิเศษ และความสนใจ ระบบการเรียนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนนี้ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนฉลาดและรู้จักตนเอง

5.5 ค่านิยมในการเรียนภาษาต่างประเทศ การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่ยาก แต่ก็น่าสนุก เพราะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาประกอบการแสดงท่าทาง มีการสร้างสรรค์ ความรู้เกี่ยวกับภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งที่มีความรู้ และเป็นทักษะที่ต้องการ ทำให้มนุษย์สามารถติดต่อสื่อสารกันได้ มีการทำงานร่วมกัน ส่งเสริมความเข้าใจต่อกัน การเรียนรู้ภาษากระตุ้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาความคิด ความรู้สึก และความเป็นมนุษยชาติ

6. ประโยชน์ของการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ

นิพนธ์ สุขปรีดี (นิพนธ์ สุขปรีดี 2519 : 92) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพไว้ดังนี้

1. สนองความต้องการของผู้เรียนตามลักษณะความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักคนควายตนเอง
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเพิ่มพูนความรู้แก่ตนเองตามความต้องการ
5. ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักคิดและแก้ปัญหาควายตนเอง

อรสา กิสสระ (อรสา กิสสระ 2517 : 9) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพมีประโยชน์ดังนี้

1. การสอนแบบขอมเสริมสามารถจัดได้อย่างธรรมชาติในโปรแกรมการเรียนปกติ
2. ส่งเสริมให้เด็กเกิดการเรียนรู้แบบต่าง ๆ ตามความสามารถ และประสบการณ์เดิมที่มีมา
3. ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างการเรียนและการสอน
4. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้สนุกสนานกับกิจกรรมและประสบการณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยให้ปัญหาวางวินัยลดน้อยลง

5. นักเรียนสามารถเรียนไปได้ตามอัตราความสามารถของตนเอง โดยไม่ต้องรอผู้ที่เรียนช้า นักเรียนที่เรียนช้าก็ไม่เกิดความท้อถอย นักเรียนที่เรียนเร็วก็ไม่เกิดความเบื่อหน่าย

6. นักเรียนมีความรู้สึกว่าตนเองมีความสำคัญ เพราะครูให้ความสนใจในงานเฉพาะอย่าง

7. ก่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์แก่นักเรียน

8. ทำให้การแบ่งกลุ่มนักเรียนออกตามระดับสติปัญญาลดน้อยลง

ฟาร์เนอร์ (Farner. 1975 : 28) กล่าวว่า โรงเรียนที่มีการจัดให้มีการเรียนการสอนแบบเอกเทศภาพจะพบว่านักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนมากขึ้น นักเรียนตั้งใจเรียน และสามารถลดปัญหาเกี่ยวกับวินัยในชั้นเรียนได้ ทำให้นักเรียนมองเห็นคุณค่าของการไปโรงเรียน ห้องเรียนที่ใช้การเรียนการสอนแบบเอกเทศภาพนี้อาจมีเสียงดังบ้าง เพราะนักเรียนมีความกระตือรือร้น สนุกสนานเมื่อเขาได้ทำกิจกรรมที่เขาชอบ

คินน์ และคินน์ (Dunn and Dunn. 1972 : 9) ให้ความเห็นว่า การเรียนการสอนแบบเอกเทศภาพเป็นวิธีการที่มีประโยชน์ต่อการสนองต่อความต้องการของนักเรียน ทั้งนักเรียนที่เรียนเร็วและนักเรียนที่เรียนช้า นอกจากนี้ยังทำให้ทราบถึงวิธีการเรียน การใช้สื่อและการจัดกิจกรรมกลุ่มเช่นเดียวกับการทราบถึงรูปแบบและวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนของนักเรียนและครู ตลอดจนการวัดและประเมินผล

เรอเน (Renée. 1975 : 6 - 7) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบเอกเทศภาพ มีประโยชน์ดังนี้

1. ช่วยลดปัญหาเกี่ยวกับวินัยอันเป็นผลเนื่องมาจากความไม่ตั้งใจเรียน โดยให้นักเรียนมีอิสระที่จะพูดกับเพื่อนในระหว่างเรียน

2. ช่วยเพิ่มความคล่องแคล่วในการพูดของนักเรียน เพราะนักเรียนบางคนอาจที่จะพูดต่อหน้าเพื่อนในชั้นเรียนทั้งหมด แต่เมื่อแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย นักเรียนจะกล้าพูดมากขึ้น

3. ช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนอย่างใกล้ชิด ทำให้ครูทราบถึงพื้นฐานทางครอบครัว ความสนใจ และปัญหาของนักเรียนเมื่อครูได้สนทนากับเขาในกลุ่มย่อย

4. ช่วยในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน เพราะนักเรียนบางคนเรียนเร็ว บางคนเรียนช้า

7. ลักษณะของการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ

มีผู้กล่าวถึงลักษณะของการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพไว้ดังนี้

โรเจอร์ส (Rogers. 1978 : 252) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพมีลักษณะดังนี้

1. เน้นความหมายของเนื้อหามากกว่าโครงสร้าง
2. เน้นการสื่อสารใ้มากกว่าความถูกต้อง
3. เน้นการแก้ปัญหา การคิด การตีความจากบริบทมากกว่า

การเลียนแบบ หรือการท่องจำตามตัวอย่าง

4. เน้นการสร้างสรคโดยคำ และข้อความใหม่ ๆ มากกว่าที่จะเน้นเนื้อหา และสถานการณ์ที่จัดไว้แล้ว

5. เน้นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียนมากกว่าการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

6. เน้นเรื่องกลไกที่อยู่เหนือตัวภาษาที่เกี่ยวกับการสอน ได้แก่ การใช้เกม การแสดงบทบาทสมมุติ ตลอดจนสิ่งที่ไม่เกี่ยวกับตัวภาษา แต่เป็นองค์ประกอบภายนอกที่สำคัญ เช่น การใช้ท่าทาง น้ำเสียง ส่วนวน เป็นต้น จะเน้นสิ่งนี้มากกว่ารูปแบบทางภาษาจริง ๆ

7. เน้นสภาพแวดล้อมทางกายภาพของการสอน ซึ่งกระตุ้นให้นักเรียน มีความสังเกตและการร่วมมือกันมากกว่าที่จะเน้นการจัดชั้นเรียนตามความพอใจของ ครูเท่านั้น

8. ให้ความสนใจการถ่ายโอนภาษาแม่มาสู่ภาษาที่สอง ในด้านที่เป็นประโยชน์ มากกว่าที่จะเน้นถึงการสอแตรกของภาษาแม่

เรอเน (Renée. 1975 : 5) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบ เอกภคภาพมีลักษณะดังนี้

1. นักเรียนมีอิสระในการเรียน
2. นักเรียนสามารถเรียนได้ทั้งชั้น เรียนเป็นกลุ่มย่อย และเรียนตามลำพัง
3. การทดสอบจะทำเมื่อนักเรียนมีความพร้อม
4. มีครูคอยให้ความช่วยเหลือ และมีอุปกรณ์ในการเรียน
5. นักเรียนเป็นผู้ตัดสินใจเลือกกิจกรรมการเรียน และวิธีการประเมินผลเอง
6. ครูและนักเรียนมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันมากขึ้น
7. นักเรียนสามารถใช้อุปกรณ์การเรียนได้หลายชนิด

นอกจากนี้แล้ว โรเจอร์ส (Rogers. 1978 : 253) ยังได้กล่าว เพิ่มเติมถึงลักษณะของการเรียนการสอนแบบเอกภคภาพที่แตกต่างกันอีก ดังนี้

1. นักเรียนเรียนด้วยอัตราความเร็วที่แตกต่างกัน
2. นักเรียนเรียนรู้จากสื่อต่าง ๆ กัน เช่น หนังสือแบบเรียน ภาพยนตร์ บทเรียนโปรแกรม เกมและกิจกรรมต่าง ๆ เป็นต้น
3. นักเรียนมีความสนใจ และความสามารถในการเรียนเนื้อหาวิชาที่ แตกต่างกัน เช่น ภาษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา พลศึกษา เป็นต้น

4. นักเรียนเรียนรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ กัน เช่น แบบอุปมาน (Deductive) แบบอุปมาน (Inductive) แบบค้นพบ (Discovery) เรียนโดยการกระทำ (Learning by Doing) และการท่องจำ เป็นต้น

5. นักเรียนมีความสามารถในการรายงาน และชอบวิธีรายงาน ผลการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน เช่น การสอบข้อเขียน การรายงานปากเปล่า เป็นต้น

6. นักเรียนมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อการให้ข้อมูลย้อนกลับ การให้ แรงเสริม และการให้รางวัลที่แตกต่างกัน เช่น การยกย่อง ชมเชยจากครู การยอมรับจากเพื่อน คะแนนที่ได้จากการแข่งขัน เงิน และประกาศนียบัตร

7. นักเรียนทำงานได้ผลต่างกันเมื่อมีการจัดกลุ่มต่าง ๆ กัน เช่น การทำงานตามลำพัง การให้เพื่อนสอน กิจกรรมกลุ่มย่อย กิจกรรมทั้งชั้น และการแสดงละคร

8. ความสามารถในการเรียนของนักเรียนแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจาก เวลาเรียนต่างกัน เช่น เรียนคาบสั้น หรือคาบยาว เรียนตอนเช้า หรือตอนบ่าย เรียนตอนต้นของคาบเรียน หรือตอนท้ายของคาบเรียน เรียนภาคเรียนแรก หรือ ภาคเรียนหลัง

8. กิจกรรมและวิธีการเรียนการสอนแบบเอ็กัตภาพ

โรเจอร์ส (Rogers. 1978 : 256) กล่าวว่า กิจกรรมและ วิธีการเรียนการสอนแบบเอ็กัตภาพมีดังนี้

1. บทเรียนโปรแกรม (Programmed Learning)
2. ชุดการเรียนรู้ (Sequential Learning Kits)
3. แฟคเลต (Faclets)
4. การทำสัญญาร่วมกันระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน (Contracts)
5. แผนภูมิกิจกรรม (Flow - charting)
6. กิจกรรมกลุ่ม (Group Work)
7. การให้นักเรียนสอนกันเอง (Each One - teach Each One)
8. เกม (Games)
9. สถานการณ์จำลอง (Simulations)

จะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพนั้นคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน ซึ่งมีความแตกต่างกันในด้านต่าง ๆ เช่น ความต้องการ ความสนใจ ความถนัด ความสามารถ วิธีการเรียน และ อัตราการเรียน เป็นต้น กิจกรรมการเรียนที่จัดให้นักเรียนเรียน มีทั้งการให้เรียนเป็นรายบุคคล การทำกิจกรรมคู่ การทำกิจกรรมกลุ่ม และการทำกิจกรรมพร้อมกันทั้งชั้น ทั้งนี้ นักเรียนเป็นผู้รับผิดชอบการเรียนด้วยตนเอง ครูเป็นเพียงผู้วางแผนการจัดกิจกรรม และเป็นผู้อำนวยความสะดวก คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ คำปรึกษา การแก้ไข และตอบข้อซักถามเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจหรือสงสัยเท่านั้น

เอกสารเกี่ยวกับกิจกรรมกลุ่ม กลุ่มย่อย และกิจกรรมคู่

1. กิจกรรมกลุ่ม (Group Work)

มีผู้ให้ความหมายของคำว่า "กลุ่ม" ไว้หลายคนดังนี้

เลวิน (จันทิภา ลิ้มปิเจริญ 2522 : 37 อ้างอิงมาจาก Lewin) กล่าวว่า กลุ่ม หมายถึงกลุ่มคนที่มารวมกัน และมีความสัมพันธ์ต่อกันในลักษณะที่ต่างคนต่างขึ้นต่อกันและกัน

จันทิภา ลิ้มปิเจริญ (จันทิภา ลิ้มปิเจริญ 2522 : 37) ได้ให้ความหมายว่า กลุ่ม หมายถึงการที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปมารวมกันยอมรับในความเกี่ยวข้องที่เกิดขึ้นระหว่างกันและกันในกลุ่ม กลุ่มที่เล็กที่สุดคือกลุ่ม Dyads มีสมาชิกเพียงสองคน ถ้ามีสามคนเรียกว่า Triads กลุ่มที่ประกอบด้วยสมาชิกสองคนดูเหมือนว่าจะ เป็นกลุ่มที่มั่นคง มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและสนิทสนมคุ้นเคยกัน

เอเบอร์ครอมบี (AberCrombie. 1977 : 1) ให้ความหมายว่า กลุ่ม หมายถึงการที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปมีการปฏิสัมพันธ์และติดต่อกันแบบเฉพาะหน้า (Face - to - face)

กัลลีย์ (Gulley. 1963 : 63) กล่าวว่า กลุ่ม มีความหมายลึกซึ้งกว่าการที่บุคคลมาอยู่รวมกันเฉย ๆ เท่านั้น แต่การรวมกลุ่มจะต้องประกอบด้วยลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ

1. มีวัตถุประสงค์ร่วมกัน และวัตถุประสงค์นั้นต้องสนองความต้องการของสมาชิกแต่ละคนด้วย

2. ผลการทำงานจะเกิดจากความร่วมมือของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม

3. มีการสื่อสารทางวาจา (Verbal Communication) หรือมีความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง

จากความหมายของ "กลุ่ม" ดังกล่าวมานี้ ทำให้เข้าใจได้หลายแง่หลายมุม อย่างไรก็ตาม กลุ่มจะมีความหมายคล้ายคลึงกันเป็นส่วนใหญ่ และอาจสรุปลักษณะของการรวมกลุ่มได้ดังนี้

1. การรวมกลุ่มจะต้องมีวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ และจะแสดงออกมาในสภาพการณ์ต่าง ๆ กัน จะเกิดขึ้นได้เมื่อบุคคลซึ่งไม่เคยมีความสัมพันธ์ต่อกันมาก่อนมีความสัมพันธ์กันในสภาพการณ์ที่มีจุดประสงค์ร่วมกัน และมีกิจกรรมที่ทุกคนจะมีโอกาสทำงานร่วมกัน

2. โครงสร้างของกลุ่มจะออกมาในรูปของการสื่อสารระหว่างสมาชิกในกลุ่ม โดยจะมีการกำหนดฐานะ บทบาท และค่านิยมของสมาชิกในกลุ่ม หรือค่านิยมของกลุ่มด้วย

3. ปทัสถานของกลุ่มจะเป็นส่วนกำหนดพฤติกรรมของสมาชิกในกลุ่มให้ออกมาในรูปแบบที่คงการ (เขาวาฬ เกษะคุปต์ 2517 : 19)

2. กลุ่มย่อย (Small Group)

กลุ่มย่อยเป็นคำที่ใช้ในวงการต่าง ๆ ที่ศึกษาเกี่ยวกับธรรมชาติของกลุ่ม ซึ่งกลุ่มย่อยจะมีความหมายที่ เฉพาะเจาะจงลงไปถึงการรวมกลุ่มของบุคคลเพียงไม่กี่คน เพื่อจุดมุ่งหมายอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ การรวมกลุ่มจะเป็นกลุ่มขนาดเล็ก ๆ ที่มีจำนวน

สมาชิกไม่มากนัก เพื่อเปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่มมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

(เขาวพา เกษะคุปต์ 2517 : 20)

มีผู้ให้ความหมายของคำว่า "กลุ่มย่อย" ไว้ดังนี้

คูลีย์ (Verba. 1961 : 11 citing Cooley) ให้ความหมายว่า กลุ่มย่อย หมายถึงกลุ่มปฐมภูมิที่มีลักษณะของการติดต่อสื่อสาร การปฏิสัมพันธ์ และการร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด

โฮแมนส์ (Verba. 1961 : 11 citing Homans) ให้ความหมายว่า กลุ่มย่อยหมายถึงกลุ่มคนที่มีการติดต่อสื่อสารกันอย่างใกล้ชิดเสมอ ๆ กลุ่มย่อยนี้ต้องมีสมาชิกจำนวนน้อยจึงจะสามารถติดต่อสื่อสารกันแบบเฉพาะหน้าได้

เบลล์ (Verba. 1961 : 11 - 12 citing Bales) ให้ความหมายว่า กลุ่มย่อย หมายถึงการที่บุคคลจำนวนหนึ่งมาพบและมีการปฏิสัมพันธ์กันแบบเฉพาะหน้า ซึ่งสมาชิกแต่ละคนมีการรับรู้ซึ่งกันและกันในกลุ่ม และแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อกัน สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาหนึ่ง

เบอร์กูณ, เฮสตัน และ แมคครอสกี (Burgoon, Heston and McCrosskey. 1974 : 2 - 5) ให้ความหมายว่า กลุ่มย่อย หมายถึงการที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปมีการปฏิสัมพันธ์กันแบบเฉพาะหน้า มีการสื่อสารกัน และสมาชิกทุกคนต้องทราบความเป็นไปภายในกลุ่มอันเกี่ยวข้องกับสมาชิกทุกคน และเขายังกล่าวอีกว่า กลุ่มย่อยต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีการปฏิสัมพันธ์กันบ่อยครั้งภายในกลุ่ม
2. มีการพัฒนาบุคลิกลักษณะของกลุ่ม เพราะกลุ่มย่อยมีคุณลักษณะของตัวเอง อันได้มาจากคุณลักษณะรวม ๆ ของสมาชิกแต่ละคน แสดงให้เห็นว่า กลุ่มย่อยมีการพัฒนาพฤติกรรมและมีการปรับตัวเช่นเดียวกับเอกัตบุคคล
3. กลุ่มมีปทัสถานของกลุ่ม อันประกอบไปด้วยระบบความเชื่อและพฤติกรรม หากสมาชิกต้องการอยู่ในกลุ่มจะต้องประพฤติปฏิบัติให้เหมือนกับคนอื่นในกลุ่ม

4. กลุ่มมีการลอกเลียนแบบจากสภาพแวดล้อมเพื่อคงสภาพของกลุ่มเอาไว้
5. สมาชิกภายในกลุ่มจะมีบทบาทที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นบทบาทที่ติดแน่นอยู่กับบุคคลและเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการทำหน้าที่ให้สมบูรณ์ นอกจากนั้นบทบาทยังเป็นสิ่งที่ทำให้บรรยากาศทางสังคมของกลุ่มดีและน่าพอใจ
6. กลุ่มยอมรับเป้าหมาย ซึ่งเป็นเป้าหมายที่ได้มาจากเป้าหมายของสมาชิกในกลุ่ม และมีอำนาจเหนือเป้าหมายของสมาชิกในกลุ่ม
7. การทำงานร่วมกันของสมาชิกในกลุ่มจะมีประสิทธิภาพมากกว่าการทำงานตามลำพัง

ประเภทของกลุ่มย่อยในการเรียนการสอน

1. กลุ่มระดมพลังสมอง (Brain - storming Group) กลุ่มแบบนี้มีจำนวนสมาชิก 7 - 11 คน ใช้สำหรับกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มได้มีการอภิปรายปัญหาต่าง ๆ กันอย่างเต็มที่โดยเสรี ครูรับฟังความคิดเห็นของทุกคนเหมาะสำหรับการอภิปรายปัญหาทั่วไป
2. กลุ่มเปิดอภิปราย (Open - discussion Group) ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนอภิปรายปัญหาที่สลับซับซ้อน มีแง่มุมต่าง ๆ ชวนติดตามหัวข้อที่กำหนดมิได้เปิดโอกาสให้อภิปรายอย่างเสรีเหมือนแบบแรก และมีสมาชิกประมาณ 8 - 10 คน แต่ละคนมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กันอย่างเต็มที่ รับฟังและถ่ายทอดความคิดเห็นซึ่งกันและกันอย่างมีเหตุผล
3. กลุ่มคล่องงาน (Task - flexibility Group) กลุ่มแบบนี้ต้องการผู้สอนที่มีความรอบรู้พอสมควร ผู้สอนต้องเตรียมบทเรียนหลาย ๆ แบบสำหรับผู้เรียนทั้งแบบรายบุคคลและกลุ่ม ในแต่ละกลุ่มย่อยก็มีบทเรียนหรือกิจกรรมหลักหลายอย่างเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกตามความสามารถและความสนใจ แล้วทำกิจกรรมนั้น ๆ เพียงคนเดียวหรือร่วมกับเพื่อนตั้งแต่ 2 - 4 คน โดยทำให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนด

4. กลุ่มกำหนดบทบาท (Assigned - roles Group) มีจำนวนสมาชิก 7 - 9 คน มีบทบาทแตกต่างกัน แต่ละคนดำเนินงานไปตามบทบาทของตน มีการซักถามปัญหา หรือข้อข้องใจซึ่งกันและกันตลอดเวลา

5. กลุ่มสนทนา (Group - talk Model) ต้องใช้บทสนทนา หรือบทความจากเรื่องบันทึกเสียงเป็นสื่อสำหรับการอภิปรายข้อความจากสิ่งเดียวกัน พร้อม ๆ กันในเวลาที่เท่ากัน แต่ความคิดเห็นของแต่ละคนอาจจะแตกต่างกัน (วินิจ เกตุขำ 2522 : 170 - 175)

จากความหมาย และประเภทของกลุ่มย่อยที่กล่าวมานี้ จะเห็นได้ว่า กลุ่มประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป มีการติดต่อสื่อสารและการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะในกลุ่มย่อยแล้วสมาชิกภายในกลุ่มจะมีความใกล้ชิดสนิทสนมกันมากยิ่งขึ้น

การจัดกิจกรรมกลุ่ม หรือกลุ่มย่อยในการเรียนการสอน

ก้าวแรกของการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ คือการจัดกลุ่มในกรณีห้องเรียนมีขนาดใหญ่ และอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่พอเพียง การใช้กิจกรรมกลุ่มเป็นวิธีที่นิยม ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนแต่ละคนได้เรียนตามความสนใจ และความถนัดของตนเอง โดยมีครูเป็นผู้คอยสังเกต และให้ความช่วยเหลือ (Rogers. 1978 : 266 - 277)

รูธ (Ruth. 1985 : 48) กล่าวว่า การเรียนเป็นกลุ่มย่อย คือสถานการณ์ในการเรียนที่นักเรียนทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือกัน ร่วมกันแสดงความคิดเห็น และวิจารณ์ข้อคิดเห็นนั้น ๆ

กริทเนอร์ และลาไลค์ (Grittner and Laleike. 1976 : 1, 92) กล่าวว่า ขบวนการของการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพต้องมีการจัดกิจกรรมการเรียนเป็นรายบุคคล กลุ่มย่อย หรือกลุ่มใหญ่ ซึ่งลักษณะการจัดการเรียนการสอนแบบนี้

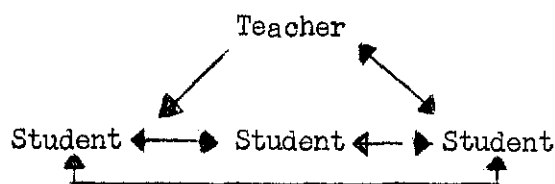
ต้องมีสภาพการเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่นสูง เพื่อให้เหมาะสมกับขนาดของกลุ่ม และเขายังกล่าวเสริมอีกว่า การเรียนภาษายังคงมีการสื่อสารซึ่งกันและกัน ทั้งการสื่อสารระหว่างนักเรียนกับครู และระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ทั้งนี้การให้นักเรียนทำกิจกรรมคู่ และกิจกรรมในกลุ่มย่อยจะสนับสนุนให้เกิดการสื่อสารระหว่างนักเรียนกับนักเรียนมากขึ้น นอกจากนี้แล้วนักเรียนยังสามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วย เช่น นักเรียนที่เรียนเก่งช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน

รีด (Read. 1982 : 1) กล่าวว่า เมื่อไม่นานนี้ได้มีการให้ความสนใจต่อการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมาก โดยเฉพาะการสื่อสารกันระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ซึ่งวิธีที่ง่ายที่สุดคือการแบ่งนักเรียนในชั้นออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กันในการใช้ภาษา

แวลเลต และเรอเน (Valette and Renee. 1972 : 75) กล่าวว่า เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน การใช้บทเรียนบทเดียวกัน และวิธีสอนแบบเดียวกันอาจไม่เหมาะกับนักเรียนทุกคนในชั้น เพราะนักเรียนบางคนเรียนเร็ว บางคนเรียนช้า เขาทั้งสองได้เสนอแนะวิธีแก้ไขวิธีหนึ่ง คือการแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยเพื่อทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ฝึกพูดปากเปล่า อภิปราย เกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านแล้วฝึกตั้งคำถาม ให้เขียนเรื่องสั้น หรือเรียงความ เป็นต้น ซึ่งการจัดการเรียนการสอนแบบนี้ครูมีหน้าที่คอยช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทุกกลุ่ม กลุ่มที่ทำเสร็จก่อนก็ให้เขาทำกิจกรรมอื่นต่อไปอีก

ฮาวกินส์ (Read. 1982 : 7 - 8 citing Hawkins. 1976 : 25 - 26) ให้คำแนะนำว่า ในการทำกิจกรรมกลุ่ม ครูมีบทบาทเป็นผู้คอยสังเกตว่านักเรียนแต่ละกลุ่ม กลุ่มไหนทำกิจกรรมได้ก็กลุ่มไหนมีปัญหา และต้องการความช่วยเหลือ นอกจากนี้แล้วครูยังสามารถที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมกลุ่มได้ด้วย ทั้งนี้ไม่ใช่ในฐานะผู้นำกลุ่ม แต่เป็นสมาชิกคนหนึ่งของกลุ่มเทียบเท่ากับนักเรียน ครูไม่ควรยืนอยู่ที่หน้าชั้น หรือตรงกลางห้องเรียน แต่ควรจะไปรอบ ๆ ห้องในระหว่าง

ที่นักเรียนทำกิจกรรม ซึ่งรูปแบบของการสื่อสารระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับนักเรียนจะเป็นดังภาพต่อไปนี้



ภาพประกอบ 1 แสดงการสื่อสารระหว่างครูกับนักเรียนและนักเรียนกับนักเรียน

นอกจากนี้ วิก (Read. 1982 : 8) ยังได้เสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของครูอีกว่าสิ่งหนึ่งที่ครูไม่ควรละเลย คือ การช่วยให้นักเรียนได้ทำการประเมินผลความสามารถในการเรียนของตนเอง ซึ่งกระทำโดยครูต้องแสดงให้เห็นว่าครูรับรู้ถึงการทำกิจกรรมของนักเรียนในแต่ละกลุ่มว่าเป็นอย่างไร มีปัญหาใดบ้าง

รูธ (Ruth. 1985 : 52 - 53) กล่าวถึงบทบาทของครูในขณะที่นักเรียนร่วมกันทำงานเป็นกลุ่มย่อยว่า ครูมีหน้าที่คอยสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียน และให้คำปรึกษาเมื่อนักเรียนมีปัญหา และต้องอธิบายเป้าหมายของการเรียนร่วมกันให้นักเรียนทราบ ตลอดจนทำหน้าที่ประเมินผลการเรียนของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

ข้อดีของการจัดกิจกรรมกลุ่มและกลุ่มย่อย

การให้นักเรียนเรียนและทำกิจกรรมเป็นกลุ่มย่อยมีข้อดีหลายประการ ดังเช่นความเห็นของคนหลาย ๆ คนดังต่อไปนี้

รูธ (Ruth. 1985 : 50 - 55) กล่าวว่า การเรียนเป็นกลุ่มย่อยหรือการเรียนร่วมกันมีประโยชน์ดังนี้

1. นักเรียนได้รับประโยชน์จากเพื่อน และมีโอกาสได้รับประสบการณ์ในการแก้ปัญหาหลายวิธี
2. นักเรียนที่เรียนเก่งมีโอกาสขยายความรู้ ความคิดให้เพื่อนฟังได้ และไปช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน

3. ทำให้นักเรียนรู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักการปรับตัวเข้ากับสังคม และรู้สึกชอบโรงเรียนมากขึ้น

4. นักเรียนเข้าใจวัฒนธรรมของผู้อื่นมากขึ้น มีความสัมพันธ์กันเป็นอันดี แม้จะมีพื้นฐานที่แตกต่างกัน ได้ช่วยกันแก้ปัญหา ซึ่งสิ่งเหล่านี้ช่วยพัฒนาทักษะทางชีวิตที่สำคัญ

5. ทำให้บรรยากาศในการเรียนสนุกสนานน่าเรียน

6. ทำให้นักเรียนกล้าพูด กล้าซักถาม และกล้าแสดงความคิดเห็นต่อหน้าเพื่อนในชั้น

7. ช่วยครูในการสอน และการควบคุมวินัยในชั้นเรียน

ลอง และพอร์เตอร์ (Long and Porter. 1985 : 207 - 225)

กล่าวถึงข้อดีของกิจกรรมกลุ่มดังนี้

1. นักเรียนมีโอกาสฝึกการใช้ภาษามากขึ้น ช่วยแก้ปัญหาคำเรียนการสอนภาษาที่สอง ซึ่งนักเรียนไม่มีโอกาสได้ฝึกใช้ภาษาใหม่ที่เรียนได้ โดยเฉพาะในห้องเรียนที่มีนักเรียนจำนวนมาก และครูใช้วิธีการสอนที่น่าเบื่อหน่าย เช่น การบรรยายอธิบายกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ฝึกหัดฝึกและถามคำถามนักเรียน ซึ่งครูใช้เวลาในการพูดเองเสียสองในสามส่วนของเวลาเรียนทั้งหมด ถึงแม้ว่ากิจกรรมกลุ่มจะไม่สามารถแก้ปัญหานี้ได้เสียทั้งหมด แต่ก็ยังพอช่วยได้บ้าง เพื่อให้ให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกพูดภาษากันทุกคนในกลุ่มย่อย เพราะมีเวลามากขึ้น แทนที่จะให้นักเรียนจำนวนมากฟังนักเรียนเพียงคนเดียวพูด ซึ่งทำให้เสียเวลา

2. กิจกรรมกลุ่มสนับสนุนการพูดของนักเรียนให้ดีขึ้น การฝึกนอกจากจะฝึกมาก ๆ แล้ว ยังต้องมีคุณภาพอีกด้วย การให้นักเรียนพูดในกลุ่มย่อยเป็นการสื่อสารแบบเฉพาะหน้า (Face - to - face Communication) และทำให้นักเรียนไม่ต้องรีบพูดเนื่องจากมีเวลาจำกัด

3. กิจกรรมกลุ่มเชื้อต่อการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ เนื่องจากการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพเป็นการเรียนการสอนที่จัดขึ้นโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านอายุ ขั้นตอนหรือพัฒนาการของความคิด เพศ แรงจูงใจ ความถนัด เจตคติ บุคลิกภาพ ความสนใจ วิธีการคิด พื้นฐานทางวัฒนธรรม ภาษาแม่ ประสบการณ์เดิม และความต้องการในการเรียนภาษาเป้าหมาย ซึ่งความแตกต่างเหล่านี้มีผลต่อความสามารถทางการเรียนของนักเรียน เช่น บางคนมีความเข้าใจภาษามากกว่าจะมีทักษะในการใช้ภาษา บางคนพูดภาษาที่เรียนจะถูกตะกักแต่ถูกต้อง ในขณะที่บางคนพูดเร็วแต่ผิด เป็นต้น เมื่อเป็นเช่นนี้ กิจกรรมกลุ่มสามารถที่จะสนองความแตกต่างเหล่านี้ได้ เพราะนักเรียนเรียนเป็นกลุ่มย่อย และใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ กัน เหมาะสมกับความต้องการโดยเรียนในเวลาเดียวกันทุกกลุ่ม ช่วยให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการที่จะต้องรอเพื่อนที่มีปัญหาต่างกัน

4. กิจกรรมกลุ่มเสริมบรรยากาศในห้องเรียนให้ดีขึ้น จะเห็นได้ว่าในการเรียนการสอนแบบเดิม ถ้านักเรียนตอบคำถามผิด หรือตอบช้า ครูจะรีบแก้ไขในที่นี้ ทำให้นักเรียนไม่อยากพูด แต่การให้นักเรียนพูดในกลุ่มย่อยนักเรียนจะรู้สึกว่าคุณเองไม่ต้องคอยระวังว่าจะพูดผิด และการที่ได้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเพื่อนทำให้บรรยากาศทางการเรียนดีขึ้น

5. กิจกรรมกลุ่มทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียน เพราะนักเรียนได้ฝึกภาษามากขึ้น ได้เรียนตามความต้องการ ความสนใจ และทำให้บรรยากาศในการเรียนดีขึ้นด้วย

รีด (Read. 1982 : 8) และบราวน์ (Brown. 1982 : 10 - 12) กล่าวถึงผลดีของการจัดกิจกรรมกลุ่มดังนี้

1. นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กัน และมีโอกาสฝึกการใช้ภาษาเป้าหมายทุกทักษะอย่างมีความหมายและเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้นักเรียนยังได้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

2. กระตุ้นให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อการทำงานในกลุ่ม เช่น การให้นักเรียนตรวจงานกันเอง นักเรียนจะรู้จักสำรวจข้อผิดพลาดของตนเอง และของผู้อื่น ได้มีการอภิปรายกันถึงสิ่งที่ผิดและถูกต้อง การรับผิดชอบของนักเรียน ทำให้ครูลดภาระในการตรวจงาน

3. กระตุ้นให้นักเรียนรู้จักแลกเปลี่ยนประสบการณ์และข้อมูลต่าง ๆ โดยการใช้ภาษาในการสื่อสารกับเพื่อนในกลุ่ม

4. สนับสนุนการใช้ภาษาแม่ในการเรียน โดยจัดให้นักเรียนที่พูดภาษาแม่เดียวกันเรียนด้วยกัน และนอกจากนี้ยังเพิ่มความสัมพันธ์ทางสังคม และช่วยลดความกังวลใจของนักเรียนด้วย

5. นักเรียนได้ทำกิจกรรมตามความสามารถ โดยไม่ต้องรอคนที่เรียนช้า

6. นักเรียนได้เลือกเรียนตามความสนใจ รู้จักนำตนเองในการเรียน เพราะนักเรียนจะเรียนภาษาใหม่ได้ก็ถ้าเขาได้เรียนในสิ่งใหม่ ๆ ที่เขาสนใจ

เซลซี - เมอร์เซีย (Celce - Murcia. 1980 : 2, 3, 19)

กล่าวถึงข้อดีของการใช้กิจกรรมกลุ่มในการสอนไวยากรณ์ดังนี้

1. กระตุ้นให้มีการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ไม่ใช่แค่เพียงระหว่างครูกับนักเรียนเท่านั้น ทำให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้น และเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน เป็นการสร้างบรรยากาศทางสังคมที่ดี

2. นักเรียนตั้งใจเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มอันประกอบไปด้วยเพื่อนมากขึ้น

3. ช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ของนักเรียนเพราะเขามักจะชอบการอธิบาย การแก้ไข และการแนะนำจากเพื่อนมากกว่าจากครู และยังทำให้ครูลดภาระในการตรวจงานลงด้วย

4. ฝึกนักเรียนให้มีความรับผิดชอบต่อการเรียนของตนเอง

โกล์เดนเบอร์ก (Goldenberg. 1982 : 43 - 44) ได้ทดลองใช้กิจกรรมกลุ่มในการสอนทักษะการเขียนกับนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า นักศึกษาสนุกสนานกับการเรียน เพราะเขาได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนทุกคนในกลุ่ม ทั้งนี้เนื่องมาจากการให้นักศึกษาลับเปลี่ยนกลุ่มกันทุกสัปดาห์ และนอกจากนี้คะแนนการเขียนของนักศึกษาส่วนมากก็ดีขึ้นด้วย

เรอเน (Renée. 1975 : 172 - 173) ให้ความเห็นว่า การให้นักเรียนฝึกทักษะการพูดโดยการถามและตอบคำถามในกลุ่มย่อย และมีการแสดงความคิดเห็นโดยการพูดเป็นภาษาต่างประเทศนั้นทำให้นักเรียนได้มีการสื่อสารกันอย่างอิสระ เพิ่มความสามารถในการพูด และสามารถฝึกเป็นรายบุคคลได้มากขึ้น แต่จะมีปัญหาบางในกรณีที่นักเรียนอาจพูดผิด ทั้งนี้แก้ไขได้โดยจัดให้นักเรียนคนหนึ่งคอยฟัง รวมทั้งครูด้วย นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในตนเอง กล่าวพูด ไม่กลัวว่าจะพูดผิดแล้วต้องถูกครูแก้ไขต่อหน้าเพื่อนทั้งชั้น

สเปรนเจอร์ (Sprenger. 1973 : 12 - 15) กล่าวถึงข้อดีของการใช้กิจกรรมกลุ่มในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศว่า ทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น และได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสารจริง ๆ ผู้เรียนกล้าแสดงออก มีความตื่นตัว และรับผิดชอบต่องานและหน้าที่ที่ตนเองทำร่วมกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นอกจากนี้แล้วการใช้กิจกรรมกลุ่มยังช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนอุปกรณ์ในการเรียนการสอน และการขาดแคลนครู และปัญหาจำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นมากเกินไป

คันน์ และคันน์ (Dunn and Dunn. 1972 : 151) ยังได้กล่าวถึงข้อดีของการสอนเป็นกลุ่มย่อยอีกว่า ช่วยขจัดความรู้สึกของผู้เรียนที่จะแยกตัวเรียนตามลำพัง และทำให้เขารู้จักเรียนและทำงานร่วมกับคนอื่น รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและรับผิดชอบการเรียนร่วมกัน นักเรียนจะเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง รู้สึกสนุกสนาน ยอมรับและรักใคร่กัน และในที่สุดจะทำให้การเรียนของเขามีประสิทธิภาพขึ้น

เนชั่น (Nation. 1979 : 139 - 140) กล่าวถึงประโยชน์ของกิจกรรมกลุ่มว่า กิจกรรมกลุ่มเป็นวิธีการที่เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนทั้งชั้นเรียนที่มีขนาดใหญ่และขนาดเล็ก เพราะ

1. ครูสามารถให้ความสนใจนักเรียนเป็นรายบุคคลได้เมื่อจำเป็น
2. นักเรียนรับผิดชอบตนเองในการเรียน
3. นักเรียนที่เรียนช้าจะได้รับการช่วยเหลือจากนักเรียนที่เรียนเร็ว
4. โอกาสที่นักเรียนจะทำผิดมีน้อยเพราะมีการช่วยเหลือกัน
5. ครูตรวจผลงานของนักเรียนน้อยลง
6. นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน
7. การร่วมกันแสดงความคิดเห็นหลาย ๆ คนย่อมดีกว่าการคิดเพียงคนเดียว
8. ประหยัดเวลาในการเรียนการสอน

3. กิจกรรมคู่ (Pair Work)

การให้นักเรียนฝึกกิจกรรมคู่ หรือกิจกรรมกลุ่มเป็นวิธีการที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student - centred) ซึ่งฝึกกับการสอนแบบเดิมที่มีครูยืนสอนอยู่หน้าชั้นโดยมีนักเรียนนั่งเป็นแถว คอยฟังครูพูด แต่การให้นักเรียนทำกิจกรรมคู่ครูมีบทบาทเป็นแต่เพียงผู้แนะนำ ให้คำอธิบายเกี่ยวกับวิธีการทำกิจกรรม คอยฟังนักเรียนพูด และคอยให้ความช่วยเหลือและการแก้ไขเท่านั้น (Watcyn - Jones. 1983 : 15)

เคอร์ (Kerr. 1985 : 22) กล่าวว่า กิจกรรมคู่ครอบคลุมถึงกิจกรรมต่าง ๆ หลายรูปแบบ แต่รูปแบบที่ง่ายที่สุดคือ การให้นักเรียนสองคนฝึกการใช้ภาษาคู่กัน ซึ่งเป็นวิธีการที่เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาในการสื่อสารได้จริงและเกิดความสนุกสนาน อย่างไรก็ตามวิธีการนี้ก็มีข้อจำกัดเหมือนกัน แต่ก็สามารถแก้ไขได้โดยการเตรียมอุปกรณ์ให้ดีและต้องมีการจัดห้องเรียนอย่างเหมาะสม

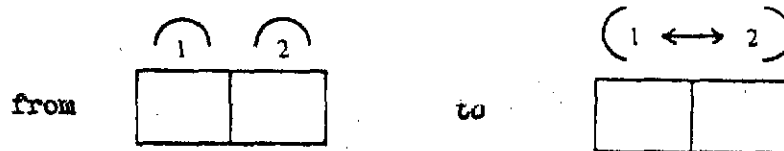
ไบร์น (Byrne. 1981 : 142) กล่าวว่า ครูสอนภาษาอังกฤษมักประสบกับปัญหาชั้นเรียนมีจำนวนนักเรียนมากเกินไป และมีความจำเป็นจะต้องฝึกการใช้ภาษา โดยเฉพาะทักษะการพูด ครูควรแก้ปัญหาโดยให้นักเรียนได้ฝึกเป็นคู่ ทั้งนี้เพราะการเรียนภาษาจำเป็นต้องมีการสื่อสารกัน

เจมส์ และปีเตอร์ (James and Peter. 1975 : 379 - 390) ได้เสนอวิธีการสอนภาษาวิธีหนึ่งที่มีประสิทธิภาพ โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้เป็นคู่ หรือกลุ่มย่อย วิธีการสอนแบบนี้เรียกว่า Peer-mediated Instruction ซึ่งหมายถึง การสอนที่ให้นักเรียนได้เรียนและทำกิจกรรมเป็นคู่ หรือกลุ่มย่อย โดยทำกิจกรรมทุกทักษะ ทั้งการฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน นักเรียนร่วมมือกันทำกิจกรรม มีการช่วยเหลือกัน และได้มีการปฏิสัมพันธ์กัน ได้ใช้ภาษาในการสื่อความหมายออกมาจริง ๆ ด้วยตนเอง ครูมีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำช่วยจัดกระบวนการเรียนการสอนในห้องเรียน แต่ให้นักเรียนเป็นผู้รับผิดชอบกระบวนการเรียนกันเอง

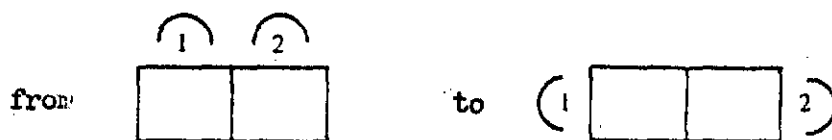
การจัดห้องเรียนสำหรับการทำกิจกรรมคู่

ฮีธ (Heath. 1982 : 21 - 22) เสนอแนะการจัดกลุ่มเพื่อให้ นักเรียนฝึกกิจกรรมคู่ดังนี้คือ

1. การฝึกกิจกรรมคู่โดยไม่มีการฝึกการเขียน จัดโดยให้นักเรียนสองคน
นั่งหันหน้าเข้าหากัน ดังภาพ



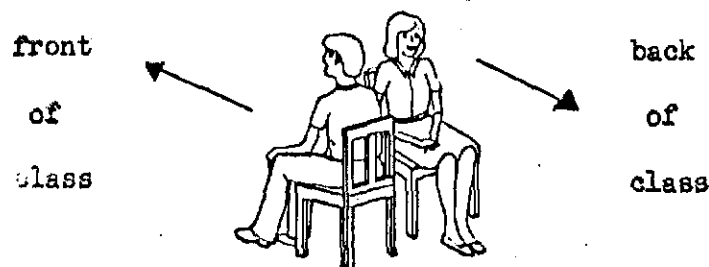
2. การฝึกกิจกรรมคู่โดยมีการฝึกการเขียน จัดให้นักเรียนเลื่อนโต๊ะและนั่ง
ดังภาพ



3. การฝึกกิจกรรมการสื่อความหมายที่ใช้ระบบ "ช่องว่างคำข้อมูลระหว่าง
ผู้ร่วมทำกิจกรรม" (Information Gap) ซึ่งการสื่อความหมายระบบนี้ไม่ให้นักเรียน
แต่ละคู่เห็นข้อมูลซึ่งกันและกัน ต้องใช้กระดาษแข็งกั้นไว้ระหว่างนักเรียนสองคน ดังภาพ



4. การนั่งแบบแทงโก (Tango - Seating) โดยจัดที่นั่ง ดังภาพ
(Samuda and Bruton, 1981)



ภาพประกอบ 2 แสดงการจัดห้องเรียนสำหรับการทำกิจกรรมคู่

วอทซิน - โจนส์ (Watcyn - Jones. 1984 : 5 - 6) ได้กล่าวว่า เมื่อมีการฝึกกิจกรรมคู่ การจัดห้องเรียนจึงเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งจัดได้โดยให้นักเรียนแต่ละคนนั่งตรงข้ามกัน เพื่อจะได้เห็นหน้าซึ่งกันและกัน ได้ประสานสายตากัน ทำให้เกิดการสื่อสารกันได้ง่ายและจริงจัง และในกรณีที่ไม่มีห้องการให้นักเรียนเห็นข้อมูลซึ่งกันและกันก็ใช้แผ่นกระดาษกั้นตรงกลางระหว่างนักเรียนทั้งสองเสีย

กรณีที่มิมีจำนวนนักเรียนเป็นจำนวนคี่ หรือเหลือเศษหนึ่งคน ครูสามารถแก้ไขได้โดยการให้นักเรียนที่เหลือเศษนี้เลือกทำงานกับนักเรียนคู่ใดคนหนึ่ง หรือให้ทำหน้าที่เสมือนทรคอยสังเกตการทำกิจกรรมของเพื่อนแต่ละคู่ ทั้งนี้ควรให้เขาได้เปลี่ยนเข้ากลุ่มเพื่อฝึกกิจกรรมบ้าง

โดยสรุปแล้วนักเรียนแต่ละคู่ควรมีการเปลี่ยนคู่กันทุกครั้งที่ทำกิจกรรม เพื่อที่นักเรียนจะได้มีโอกาสทำงานและรู้จักกับสมาชิกในห้องให้ทั่ว

เคอร์ (Kerr. 1985 : 23 - 24) เสนอแนะว่า การจัดห้องเรียนสำหรับการฝึกกิจกรรมคู่ควรคำนึงถึงการให้นักเรียนได้มีการเคลื่อนไหว ซึ่งอาจทำได้ดังนี้

1. แจกข้อมูลที่จะใช้สำหรับการฝึกกิจกรรม แล้วให้นักเรียนจับคู่กับคนที่นั่งใกล้เพื่อฝึกทำกิจกรรม เมื่อครูให้สัญญาณนักเรียนต้องเปลี่ยนคู่กัน โดยให้นักเรียนครึ่งหนึ่งของชั้นเรียนเป็นฝ่ายเดินไปเปลี่ยนคู่

2. จัดห้องเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 - 6 คน ให้ทำกิจกรรม หลังจากนั้นให้นักเรียนบางคนเปลี่ยนกลุ่ม

3. ให้นักเรียนคนสุดท้ายในแถวเป็นฝ่ายเปลี่ยนคู่ไปเรื่อย ๆ

และนอกจากนี้เขายังได้เสนอแนะวิธีการจัดและการฝึกกิจกรรมคู่ให้โดยล

ดังนี้

1. ในห้องเรียนแบบเดิมที่มีนักเรียนนั่งเป็นแถว ควรให้นักเรียนจับคู่กับคนที่อยู่ด้านหลัง ไม่ควรให้จับคู่กับคนที่อยู่ด้านข้าง

2. ถ้านักเรียนกำลังอยู่ในระยะช่วงวัยรุ่น ควรทำให้เขารู้สึกสนุกสนานในการซ่อนข้อมูลที่ใช้ในการฝึกกิจกรรมไม่ให้ทางฝ่ายตรงเห็นซึ่งกันและกัน
3. ถ้านักเรียนระดับสูง ควรกระตุ้นให้รู้จักรับผิดชอบ

บทบาทของครูในขณะที่นักเรียนทำกิจกรรม

เคอร์ (Kerr. 1985 : 24) กล่าวถึงบทบาทของครูว่านี่คงต่อไปนี้

1. สังเกตว่านักเรียนเข้าใจกิจกรรมที่จะฝึกหรือไม่
2. สังเกตความพยายามในการฝึกกิจกรรมของนักเรียน
3. ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนทำกิจกรรม และคอยให้ความช่วยเหลือ
4. สังเกตการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร โดยให้นักเรียนใช้ภาษาแม่

น้อยที่สุด

5. สังเกตความผิดพลาดในการสื่อสาร เช่น การใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ การออกเสียง และอื่น ๆ และควรแก้ไขหลังการฝึกกิจกรรมแล้ว โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ

วอทีน - โจนส์ (Watcyn - Jones. 1984 : 6) กล่าวถึงบทบาทของครูในการให้นักเรียนฝึกกิจกรรมคว่าต้องให้คำสั่งที่ชัดเจน และพร้อมกันนี้ต้องเดินไปรอบ ๆ นักเรียนแต่ละคู่เพื่อตรวจสอบว่านักเรียนเข้าใจคำสั่งหรือไม่ และถ้านักเรียนไม่มีความมั่นใจ หรือไม่สามารถทำกิจกรรมในการสื่อสารได้ ครูควรสาธิตให้นักเรียนแต่ละคู่ หรือนักเรียนทั้งชั้นดู หรืออาจให้คำแนะนำ นอกจากนี้ในขณะที่นักเรียนทำกิจกรรม ครูเดินดูนักเรียนแต่ละคู่ และคอยสังเกตอย่างใกล้ชิด บันทึกปัญหาและข้อผิดพลาด แล้วแจ้งให้นักเรียนทราบ และแก้ไขค่อนหานักเรียนทั้งชั้นหลังจากทำกิจกรรมเสร็จแล้ว เป็นการติดตามผล ซึ่งเป็นการอธิบายเกี่ยวกับอุปสรรค หรือความยากของการใช้ภาษาในการพูด ถ้านักเรียนมีข้อผิดพลาดมาก ๆ ควรให้เขาได้ฝึกอีกครั้งหนึ่ง โดยให้คู่ที่ฝึกได้ก็สาธิตให้คู่หน้าชั้น

กิจกรรมที่ใช้ฝึกเป็นคู่

กิจกรรมคู่ (Pair Work) ใช้ฝึกในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารได้ทุกทักษะ ทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ตลอดจนการสอนไวยากรณ์ และคำศัพท์

เจมส์ และปีเตอร์ (James and Peter. 1975 : 384 - 385)

ได้เสนอแนะการฝึกทักษะการพูดโดยแบ่งนักเรียนในชั้นเป็นคู่ หรือกลุ่มย่อย ให้นักเรียนคนหนึ่งทำหน้าที่เสมือนครู อีกคนหนึ่งหรือสองคนเป็นนักเรียน คนที่เป็นนักเรียนอ่านบทสนทนาให้คนที่เป็นครูฟัง นักเรียนคนที่เป็นครูเปรียบเทียบกับบทสนทนายกับคำตอบที่ถูกต้องที่ครูผู้สอนกำหนดมาให้ ถ้าคำตอบถูกต้องก็ให้ทำบทฝึกต่อไป ถ้าไม่ถูกต้องต้องฝึกอีกจนกว่าจะถูกต้อง หลังจากนั้นให้นักเรียนสองคนเปลี่ยนบทบาทกัน หรืออาจฝึกโดยให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติ ซึ่งต้องแบ่งนักเรียนออกเป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม แล้วแจกบัตร ซึ่งบัตรแต่ละใบจะบรรยายลักษณะของตัวละครเอาไว้ ครูเป็นผู้บรรยายเหตุการณ์ให้นักเรียนแต่ละคู่ แสดงบทบาทโดยใช้ภาษาตามที่ปรากฏในบัตรที่แจกให้แต่แรก บัตรที่แจก เช่น ใบสมัครงานเพื่อให้นักเรียนสัมภาษณ์ หรือเป็นรายการซื้อของให้นักเรียนแสดงบทบาทเป็นผู้ซื้อและผู้ขาย

ทักษะการอ่าน ฝึกโดยจัดนักเรียนเป็นคู่หรือกลุ่มย่อย ให้นักเรียนช่วยเหลือกันในกิจกรรมการอ่าน อาจทำได้หลายวิธี เช่น ให้นักเรียนทั้งชั้นอ่านข้อความภายในระยะเวลาที่กำหนด แล้วแบ่งนักเรียนออกเป็นคู่หรือกลุ่มย่อย ให้เขาได้ช่วยกันพิจารณาตรวจแก้ไขการทำแบบฝึกหัดของกันและกัน

ทักษะการเขียน ฝึกโดยให้นักเรียนเขียนข้อความแล้วให้นักเรียนที่เป็นคู่ของตนทำการ เปรียบเทียบข้อความที่เขียนนั้นกับตัวแบบที่กำหนดไว้ในหนังสือ หรือให้นักเรียนเขียนตามคำสั่งในหนังสือโดยเขียนในกลุ่มย่อย แล้วให้นักเรียนที่เป็นคู่ของตนเองเปรียบเทียบการเขียนนั้นกับคำตอบที่ถูกต้องที่ครูแจกให้

เรอเน (Renée. 1975 : 164 - 165) ได้กล่าวถึงกิจกรรมที่ใช้ในการฝึกเป็นคู่ดังนี้

คำศัพท์ ผูกโดยแจกการคำศัพท์ซึ่งเป็นคำใหม่ให้นักเรียนแต่ละคู่ คำศัพท์เหล่านี้มีคำจำกัดความทั้งที่เป็นภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศ หรือให้ความหมายเป็นรูปภาพ นักเรียนแต่ละคู่ฝึกการจำคำศัพท์ และแต่งประโยคด้วยปากเปล่า โดยให้แต่ละประโยคมีคำอย่างน้อย 5 คำ การใช้คำศัพท์ใหม่นี้ต้องใช้อย่างถูกต้อง ครูคอยให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนต้องการ เมื่อแต่งประโยคพร้อมแล้วให้นักเรียนเขียนประโยคที่แต่งลงบนกระดานดำ การตรวจจะดูความถูกต้องด้านความเข้าใจ ไม่ใช่ดูความถูกต้องด้านไวยากรณ์ วิธีการนี้เป็นการพัฒนาความสามารถในการเรียนภาษาต่างประเทศ

เวสต์ (West. 1964 : 104 - 105) เสนอแนะวิธีการสอนคำศัพท์ ดังนี้

1. ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องให้ครูฟัง เมื่อมีคำศัพท์ใดที่นักเรียนไม่รู้ครูก็บอกให้ทราบ จะทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านโดยไม่เสียเวลา
2. ขณะที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องในใจ ครูเดินไปรอบ ๆ ห้องเพื่อถามนักเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์ที่นักเรียนไม่รู้
3. ให้นักเรียนจับคู่กันอ่านเนื้อเรื่อง เพื่อหาคำที่ช่วยเหลือกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อน
4. ให้นักเรียนจดคำศัพท์ที่พบจากการอ่านเอาไว้ แล้วอาจให้เปิดพจนานุกรมเพื่อดูความหมาย และการออกเสียง หรือนำคำเหล่านั้นมาอภิปรายกันในชั้นเรียน

วิลลิส (Willis. 1981 : XIV) เสนอแนะการสอนอ่านว่าเมื่อนักเรียนอ่านเนื้อเรื่องจบแล้วให้นักเรียนจับคู่กันอภิปรายถึงใจความสำคัญของเรื่อง หรือข้อความที่อ่านเป็นภาษาของตนเอง เพราะเชื่อว่าจะสามารถพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนได้

เคอร์ (Kerr. 1985 : 22 - 23) กล่าวว่า แบบของการฝึกด้วยกิจกรรมรูปแบบหนึ่งคือการตรวจแก้ไขข้อผิดพลาด ซึ่งต้องมีการอภิปรายและแสดงความคิดเห็นต่อกัน นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และเพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการฝึกอาจให้นักเรียนแต่ละคู่ฝึกโดยใช้ข้อมูลเพียงข้อมูลเดียว ถ้าใช้หนังสือก็ให้คนหนึ่งปิดหนังสือ ถ้าแจกบทฝึกก็แจกให้คู่ละหนึ่งชุดเพื่อให้นักเรียนทำงานด้วยกัน

นอกจากนี้ เรายังได้เสนอตัวอย่างการฝึกกิจกรรมคู่อีกด้วย ซึ่งเป็นกิจกรรมที่แตกต่างกันให้นักเรียนจับคู่กันแล้วทำกิจกรรมหลังจากที่ครูให้คำแนะนำแล้วว่าจะต้องทำอะไรบ้าง ตัวอย่างกิจกรรมดังกล่าวได้แก่

1. Split Information

1.1 การเติมข้อความในตาราง (Blanked Timetable)

มีวิธีการฝึกโดยให้นักเรียนทั้งสองคนมีข้อความเดียวกัน แต่มีบางส่วนที่แตกต่างกัน ซึ่งนักเรียนทั้งสองคนต้องพยายามเติมข้อความลงในช่องว่างโดยการผลักดันตั้งคำถามเพื่อให้ได้ข้อมูลที่จำเป็นมาเติม

1.2 Split Reading แบ่งข้อความสำหรับอ่านเป็นสองตอน

ให้นักเรียนคนแรกอ่านข้อความตอนที่หนึ่ง และนักเรียนคนที่สองอ่านข้อความตอนที่สอง แล้วเก็บข้อความนั้นเสีย นักเรียนทั้งสองต้องจำข้อความที่อ่านนั้นให้ได้ แล้วนำมาเล่าต่อกันเป็นข้อความที่สมบูรณ์

2. บทบาทสมมุติ (Role play) ให้นักเรียนแต่ละคู่บทบาทสมมุติ ครูแนะนำเกี่ยวกับการแสดงบทบาทสมมุติ แล้วให้นักเรียนแสดงตามบทสนทนานั้น

3. เกม (Games)

3.1 การบรรยายและวาดภาพ (Describe and Draw)

โดยให้นักเรียนคนหนึ่งบรรยายภาพ และนักเรียนอีกคนหนึ่งวาดภาพตามคำบรรยายนั้น

3.2 การหาความแตกต่าง (Spot the Difference) โดยให้

นักเรียนทั้งสองคนมีภาพคล้ายกัน แต่มีข้อแตกต่างกันบางส่วน นักเรียนทั้งสองคนจะต้องสนทนากันเกี่ยวกับภาพเพื่อค้นหาความต่างต่างนั้น

เดวิส (Davies, 1980 : 37) เสนอแนะว่าในห้องเรียนที่มีนักเรียนมาก ๆ มีวิธีการฝึกทักษะการพูดโดยการใช้กิจกรรมกลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่เล็กที่สุดคือกลุ่มที่มีนักเรียนสองคน และเขาได้เสนอแนะการฝึกโดยให้นักเรียนคนหนึ่งดูภาพแล้วบรรยายให้นักเรียนอีกคนหนึ่งฟัง ซึ่งคนที่ฟังนี้ต้องวาดภาพตาม หรืออาจให้ฝึกได้โดยให้

นักเรียนคนหนึ่งเลือกภาพจากหลาย ๆ ภาพ แล้วบรรยายภาพนั้นให้คู่ของตนฟัง ซึ่งคนที่ฟังจะต้องพยายามจำให้ได้ และถามคำถามเพื่อให้รู้ว่าภาพนั้นคือภาพอะไร

ซามูดา และบรูตัน (Samuda and Bruton. 1981 : 23 - 25)

เสนอแนะการฝึกกิจกรรมคู่ไว้มากมายวิธีใดก็ได้

1. คำศัพท์ (Vocabulary) โดยใช้วิธีหาความแตกต่าง (Spot the Difference) ซึ่งมีวิธีการเช่นเดียวกันกับที่ Kerr ได้เสนอแนะไว้ดังกล่าวมาแล้ว

2. การฝึก (Drills) โดยการแจกบทฝึกให้นักเรียนครึ่งห้อง ส่วนอีกครึ่งห้องแจกกระดาษคำตอบให้เขาฝึกถามและตอบคำถาม ซึ่งวิธีนี้เป็นประโยชน์สำหรับครูที่ไม่มีเครื่องเล่นเทป หรือครูที่ประสบปัญหาชั้นเรียนที่มีเสียงดังเกินไป

3. บทสนทนาและบทบาทสมมุติ (Dialogue and Role play) โดยให้นักเรียนจับคู่กันแล้วแจกบทสนทนาที่ไม่เหมือนกันเพื่อให้นักเรียนจับคู่ประโยคที่สอดคล้องกันแล้วพูดบทสนทนา พร้อมทั้งแสดงบทบาทสมมุติประกอบท้าย

4. การออกเสียง (Pronunciation) โดยการให้คำที่เป็นคู่แล้วให้นักเรียนแต่ละคู่ออกเสียง และช่วยกันพิจารณาว่าเสียงใดเหมือน หรือต่างกัน

5. การอ่าน (Reading) โดยการแจกข้อความที่เป็นโคลงให้นักเรียนแต่ละคู่ ซึ่งข้อความนี้จะเว้นช่องว่างต่างกัน ให้นักเรียนหาข้อมูลจากอีกฝ่ายหนึ่งเพื่อเติมช่องว่างของตนเองให้สมบูรณ์ โดยการอ่านดัง ๆ ให้เพื่อนฟัง ซึ่งข้อความที่เติมอาจเป็นจกหมาย กราฟ แผนที่ หรือแบบฟอร์มต่าง ๆ

6. การเขียน (Writing) โดยการแจกภาพให้นักเรียนครึ่งห้อง แล้วแจกประโยคที่สัมพันธ์กับภาพให้นักเรียนอีกครึ่งห้อง นักเรียนทั้งสองฝ่ายต้องพยายามจับคู่กันเพื่อให้ได้ประโยคและภาพที่สัมพันธ์กัน เมื่อจับคู่ได้แล้วให้นักเรียนทั้งหมดช่วยกันเขียนเป็นเรียงความ

เนชั่น (Nation. 1979 : 138) กล่าวถึงการเรียนแบบร่วมมือกันของนักเรียนว่าเป็นสิ่งสำคัญ เพราะผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารกันได้ง่าย และได้เห็นผลงานที่ตนเองทำ เมื่อให้นักเรียนทำกิจกรรมคู่กันนักเรียนต้องนั่งใกล้กัน เช่น ในการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน นักเรียนสองคนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในการพิจารณาคำ และวลีที่ไม่ทราบความหมาย ช่วยกันตอบคำถาม และอภิปรายเกี่ยวกับคำคมนั้น แล้วให้นักเรียนคนหนึ่งเป็นผู้เขียนคำตอบส่งครู

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย 2528 : 4) กล่าวถึงการฝึกพูด (Oral Practice) ว่าฝึกโดยให้นักเรียนได้พูดกับเพื่อน (Student - student) ให้นักเรียนฝึกพูดทีละคู่โดยครูเป็นผู้แนะนำ และให้แบบที่ถูกต้อง แก้ไขให้คำชมเชย ซึ่งการฝึกเป็นคู่ ๆ นี้ให้นักเรียนทุกคนทำพร้อมกัน อาจจะทำได้ลำบากในระยะแรก แต่ไม่ควรหมกมุ่นกังวลใจ เมื่อนักเรียนไม่เป็นระเบียบ ส่งเสียงดังหรือทำผิด นักเรียนจะคอย ๆ ค้นกับวิธีการฝึกเป็นคู่ได้อย่างรวดเร็ว และทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก่อนจะให้นักเรียนฝึกเป็นคู่ ๆ ต้องมั่นใจว่านักเรียนเข้าใจว่า จะทำอะไรแน่ ครูสังเกตพฤติกรรมการฝึกของนักเรียนอย่างรอบคอบ และพยายามอย่าให้นักเรียนที่ไม่เก่งหึงหวั่นคู่ฝึกด้วยกัน ควรสลับคู่กันทุกครั้ง เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกกับหลาย ๆ เสียง

ข้อดีของกิจกรรมคู่

เจมส์ และปีเตอร์ (James and Peter. 1975 : 387) กล่าวว่า การให้นักเรียนทำกิจกรรมคู่เป็นประโยชน์ทั้งสำหรับครูและนักเรียน ครูไม่ต้องใช้เวลาในการสอนมาก ครูจะมีบทบาทเป็นแค่เพียงผู้ให้คำปรึกษาเท่านั้น การเรียนของนักเรียนจะขึ้นอยู่กับเพื่อนของเขา สำหรับนักเรียนเองก็จะได้ใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ เขารู้สึกเชื่อมั่นในความสามารถของเพื่อน สามารถที่จะช่วยเหลือผู้อื่น และตรวจแก้ไขงานของตนเองได้ และรับผิดชอบต่อการเรียนภาษาใหม่ได้

เนชั่น (Nation. 1979 : 139) กล่าวว่า การทำกิจกรรมคู่
มีผลดังนี้

1. ผลงานที่ทำโดยนักเรียนสองคนช่วยกันทำย่อมดีกว่าผลงานที่ทำโดยบุคคล
เพียงคนเดียว โอกาสที่จะผิดพลาดมีน้อยกว่า
2. นักเรียนสามารถอธิบายในสิ่งที่นักเรียนไม่เข้าใจให้เพื่อนฟังได้ชัดเจน
กว่าครู เพราะครูไม่ได้เห็นจุดบกพร่องของนักเรียนอย่างชัดเจน เท่ากับนักเรียน
ด้วยกันเอง
3. ทำให้ครูตรวจแก้ไขผลงานของนักเรียนน้อยลง
4. ช่วยปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

นอกจากนี้ เคอร์ (Korr. 1985 : 22), วอทีน - โจนส์

(Watcyn - Jones. 1983 : 13 - 15) และซามูดา และบรูตัน

(Samuda and Bruton. 1981 : 22 - 25) กล่าวว่า การให้นักเรียน
ทำกิจกรรมคู่มีประโยชน์ในแง่ที่ว่านักเรียนได้ใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อความหมาย
อย่างเป็นจริง นักเรียนจะมีความมั่นใจ และกล้าแสดงออกต่อหน้าเพื่อนเพียงหนึ่งคน
โดยไม่กลัวว่าจะผิด และช่วยแก้ปัญหาชั้นเรียนที่มีนักเรียนมากเกินไป

จะเห็นได้ว่าการให้นักเรียนทำกิจกรรมคู่ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มที่เล็กที่สุด
อันประกอบด้วยสมาชิกสองคน เป็นการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการเรียน
การสอนแบบเอกัตภาพที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนทั้งด้าน
ความสามารถ ความถนัด ความต้องการ ความสนใจ ตลอดจนวิธีการเรียน
ซึ่งนักเรียนรับผิดชอบกิจกรรมการเรียนของตนเอง โดยมีครูเป็นผู้คอยให้ความ
ช่วยเหลือ แนะนำตอบข้อซักถามเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ

กิจกรรมคู่ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและหนังสือดังต่อไปนี้

1. Pair Work One, Pair Work Two, Pair Work : Activities
for Effective Communication และ Impact ของ Peter Watcyn - Jones

2. Language Teaching Techniques ของ I.S.P. Nation

3. การสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนเพื่อการสื่อสารระดับมัธยมศึกษา

และอุดมศึกษาของ Thailand TESOL

กิจกรรมที่น่ามาใช้ได้แก่

1. การช่วยกันอ่าน โดยการให้นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันอ่านเนื้อเรื่อง
ข้อความ บทความ หรือข่าวจากหนังสือพิมพ์ ในขณะที่อ่านให้นักเรียนปรึกษาหารือกัน
อภิปราย และจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน แล้วฝึกตั้งคำถามและตอบคำถาม
โดยดูจากรายการคำถามที่ครูแจกให้ แล้วช่วยกันตอบคำถาม (Nation.

1979 : 138)

2. Information Gap โดยใช้หลักการข้อมูลคนละส่วน ซึ่งทำได้
หลายวิธีดังนี้

2.1 Jig - saw Reading ใ้ผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่องหรือข้อความ
คนละชุดกัน เช่น คนแรกอ่านข้อความตอนที่หนึ่ง และคนที่สองอ่านข้อความตอนที่สอง
แล้วนำข้อมูลที่อ่านได้มารวมกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนโดยการสนทนากัน ทำให้เกิด
การสื่อความหมาย (Morrow. 1981 : 59 - 66 and Watcyn - Jones.
1984 : 62)

2.2 Completion โดยให้นักเรียนคนแรกมีข้อความที่เว้นช่องว่าง
ไว้เพื่อให้เติมคำที่ขาดหายไป และนักเรียนคนที่สองมีรายการคำที่สัมพันธ์กับข้อความ
ของคนแรก หลังจากนั้นให้นักเรียนคนแรก อ่านข้อความให้นักเรียนคนที่สองฟัง
เมื่ออ่านถึงช่องว่างก็หยุด นักเรียนคนที่สองก็เสนอคำในรายการแล้วทั้งสองคน
ปรึกษาหารือกัน แล้วช่วยกันเติมคำให้สมบูรณ์ โดยไม่ดูข้อมูลของกันและกัน
ให้สื่อความหมายด้วยการพูดเท่านั้น หลังจากเติมคำในช่องว่างเสร็จเรียบร้อยแล้ว
ให้นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันอ่านเรื่องทั้งหมด หรือแจกข้อความเดียวกัน แต่เว้นช่องว่าง
ต่างกันให้นักเรียนทั้งสองคนช่วยกันเติมช่องว่างให้สมบูรณ์ (Nation. 1979 :
77)

2.3 Ordering นักเรียนแต่ละคนในแต่ละกลุ่มมีประโยคคนละประมาณ 5 ประโยค ซึ่งแต่ละประโยคไม่เหมือนกัน แต่เป็นประโยคที่อยู่ในเรื่องเดียวกัน เช่น คนแรกมีประโยคที่ 1, 3, 5, 7 และ 9 ส่วนคนที่สองมีประโยคที่ 2, 4, 6, 8 และ 10 แล้วให้นักเรียนทั้งสองคนผัดกันอ่านประโยคให้อีกฝ่ายหนึ่งฟังโดยไม่ดูข้อมูลของกันและกัน แล้วช่วยกันเรียบเรียงให้เป็นเนื้อเรื่อง (Nation. 1979 : 79 - 80 and Watcyn - Jones. 1984 : 63)

2.4 Fill in the Missing Information นักเรียนแต่ละกลุ่มมีข้อความที่เป็นเรื่องเดียวกัน แต่เว้นช่องว่างไม่เหมือนกัน หรือมีลักษณะการเขียนข้อความที่ไม่เหมือนกัน เช่น ข้อความหนึ่งเป็นจดหมาย และอีกข้อความหนึ่งเป็นโคลง แล้วให้นักเรียนสองคนอ่านข้อความของคนแล้วผัดกันถามคำถามเพื่อหาข้อมูลเติมลงในช่องว่างให้ครบ (Watcyn - Jones. 1984 : 44)

2.5 Identification การเรียงภาพให้เป็นเรื่องโดยแจกภาพให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ซึ่งภาพที่แจกให้จะไม่เหมือนกัน เช่น คนแรกมีภาพที่ 1, 3 และ 5 ส่วนคนที่สองมีภาพที่ 2, 4 และ 6 ให้ทั้งสองคนผัดกันบรรยายภาพ แล้วช่วยกันเรียงภาพเหล่านี้ตามลำดับเหตุการณ์ของเรื่องโดยไม่ดูภาพของอีกฝ่ายหนึ่ง ภาพนี้อาจนำมาจากเนื้อเรื่องในหนังสือแบบเรียนก็ได้ (Nation. 1979 : 81)

2.6 Questionnaire : Opinion การออกแบบสอบถามและการแสดงความคิดเห็น โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็น แล้วให้ผัดกันถามความคิดเห็นของแต่ละฝ่ายในแต่ละข้อ แล้วให้บอกเหตุผลว่าทำไมจึงมีความคิดเห็นเช่นนั้น (Watcyn - Jones. 1984 : 48 - 49)

2.7 แผนภูมิหรือตาราง ให้นักเรียนคนแรกมีข้อความแล้วอ่านข้อความให้เข้าใจ ส่วนนักเรียนคนที่สองมีตารางสำหรับเติมคำ โดยการถามคำถามนักเรียนคนแรกเพื่อนำคำหรือข้อความนั้นมาเติมลงในตาราง หรืออาจแจกแผนภูมิหรือตารางเรื่องเดียวกันให้นักเรียนทั้งสองคน แต่ในตารางนั้นมีค่าที่แตกต่างกันแล้วให้รายการ

คำถาม หรือข้อความที่เว้นช่องว่างไว้ ให้นักเรียนช่วยกันอ่านข้อความจากแผนภูมิ หรือตารางของตน แล้วช่วยกันตอบคำถามหรือเติมข้อความนั้น ๆ (Watcyn - Jones. 1984 : 34)

2.8 จับคู่ภาพกับข้อความ โดยให้นักเรียนคนแรกมีภาพคนที่สอง มีข้อความซึ่งอาจเป็นข้อความที่นำมาจากข่าวหนังสือพิมพ์ แล้วให้นักเรียนคนแรก บรรยายภาพและคนที่สองอ่านข้อความให้แต่ละฝ่ายฟัง แล้วช่วยกันจับคู่ภาพกับข้อความ นั้น (Watcyn - Jones. 1984 : 13)

3. การเขียนตามคำบอก โดยให้นักเรียนคนแรกอ่านข้อความให้นักเรียน คนที่สองเขียนตาม เมื่อเสร็จแล้วนักเรียนคนที่เขียนตามต้องบอกให้นักเรียนคนที่อ่าน อ่านทวนอีกครั้งหนึ่ง วิธีนี้เป็นวิธีฝึกให้นักเรียนอ่านให้เพื่อนเขียนตามได้ และฝึกให้ เขียนตามที่เพื่อนอ่านได้ซึ่งการที่จะเขียนตามได้นักเรียนต้องตั้งใจฟังและคิดตาม (Nation. 1979 : 60)

งานวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมกลุ่ม กลุ่มย่อย และกิจกรรมคู่

1. งานวิจัยภายในประเทศ

สินีนาด สัตยมาศ (สินีนาด สัตยมาศ 2528 : 60 - 61) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาความสามารถทางทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยการเรียน เป็นกลุ่มย่อยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของ นักเรียนที่เรียนเป็นกลุ่มย่อยหลังการสอนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และจาก ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการเขียนเป็นกลุ่มพบว่า นักเรียนที่เรียนเป็น กลุ่มมีความพอใจในการเรียนมาก

ทรงสถิต กิตติคุณวัจนะ (ทรงสถิต กิตติคุณวัจนะ 2522 : 48)
ได้ทำการศึกษาถึงผลการให้นักเรียนสอนกันเอง โดยเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนจากเพื่อนกับนักเรียน
ที่ไม่ได้รับการสอนจากเพื่อนเลย โดยทำการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนวัดบวรเมศล จำนวน 84 คน ซึ่งจัดให้นักเรียนกลุ่มละ 1 คน รับผิดชอบ
สอนนักเรียนในกลุ่มอื่น 3 คน และผลการทดลองพบว่า คะแนนของนักเรียนใน
กลุ่มทดลอง ซึ่งจัดให้สอนกันเองสูงขึ้นกว่าคะแนนของนักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ

2. งานวิจัยต่างประเทศ

สลาวิน และแทนเนอร์ (Slawin and Tanner. 1979 : 298)
ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านของนักเรียนสามกลุ่มโดยให้นักเรียนกลุ่มแรก
จับคู่กันอ่านข้อความโดยให้มีการปรึกษากัน ผิถามและตอบคำถามกันเอง แล้วให้ช่วยกัน
ตอบคำถามครู ส่วนนักเรียนกลุ่มที่สองให้ช่วยกันอ่านข้อความแต่ตอบคำถามตามลำพัง
และนักเรียนกลุ่มที่สามให้อ่านข้อความและตอบคำถามตามลำพัง แล้วทำการทดสอบ
ผลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มแรกมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่สอง
และกลุ่มที่สาม

ลาร์สัน และคนอื่น ๆ (Lanson and Others. 1984 : 289 - 295)
ได้ทำการศึกษาความสามารถทางด้านการพูดของนักศึกษาสองกลุ่ม โดยกลุ่มแรกให้นักศึกษา
ที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำจับคู่กับนักศึกษาที่มีความสามารถทางการเรียนสูง และกลุ่ม
ที่สองให้นักศึกษาที่มีความสามารถทางการเรียนเท่ากันจับคู่กัน ซึ่งได้ทำการทดลองกับนักศึกษา
จำนวน 78 คน จาก Texas Christian University ที่เรียนวิชาจิตวิทยาเบื้องต้น
โดยให้นักศึกษาแต่ละคู่อ่านข้อความที่นำมาจากหนังสือแบบเรียน ซึ่งนำมาแบ่งเป็นสามตอน
ให้มีความยาวตอนละ 500 คำ และแต่ละตอนมีบทสรุปท้ายข้อความ เมื่ออ่านจบแล้ว
ให้นักศึกษาคนหนึ่งสรุปใจความสำคัญของข้อความนั้นโดยไม่ดูบทสรุปข้างท้าย ส่วนนักศึกษา

อีกคนหนึ่งทำการเปรียบเทียบใจความสำคัญของข้อความที่เพื่อนสรุปกับบทสรุปท้ายข้อความ หลังจากนั้นให้อ่านข้อความตอนต่อไปและเปลี่ยนกันสรุปใจความสำคัญจนครบทั้งสามตอน แล้วทำการทดสอบนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม ผลปรากฏว่า นักศึกษาที่มีความสามารถทางการเรียนค่ากับความสามารถทางการเรียนสูงได้คะแนนผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักศึกษาที่มีความสามารถทางการเรียนเท่ากัน ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำจะได้รับการช่วยเหลือจากนักศึกษาที่มีความสามารถทางการเรียนสูง

สมิธ (Smith. 1979 : 7273 - A) ได้ทำการศึกษาดังผลของการให้นักเรียนอ่านเป็นรายบุคคล และการร่วมมือกันอ่าน พบว่า นักเรียนที่ร่วมมือกันอ่านมีเจตคติต่อการอ่านในทางบวกมากกว่านักเรียนที่อ่านเป็นรายบุคคล เพราะเขาได้มีการร่วมมือกันและช่วยเหลือกันในการอ่านมีการปฏิสัมพันธ์กัน และได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

นูนน์ (Nunn. 1984 : 105 - A) ได้ทำการศึกษาทักษะการใช้ภาษาในการพูดของนักเรียนระดับ 4 และระดับ 5 ที่จับคู่กันในการช่วยกันเขียนเรียงความ ซึ่งในขณะที่นักเรียนช่วยกันเขียนเรียงความอยู่นั้นผู้วิจัยได้ทำการบันทึกเทปเพื่อสังเกตการพูดของนักเรียนว่านักเรียนพูดอะไรกันบ้างในการเขียน การเขียนมีผลต่อการใช้ภาษาอย่างไร การใช้ภาษาในการโต้ตอบกันของนักเรียนแตกต่างกันอย่างไร และนักเรียนหญิงและนักเรียนชายใช้ภาษาในการพูดต่างกันอย่างไร เมื่อบันทึกเทปได้ 15 ชั่วโมง นำเทปนั้นไปถอดความและวิเคราะห์การใช้ภาษาของนักเรียนพบว่า ทักษะในการใช้ภาษาในการพูดมีบทบาทต่อความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนแต่ละคู่ นักเรียนร่วมกันแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเขียน มีการสำรวจการใช้ภาษาและมีการแสดงความคิดเห็น และการวิจารณ์ความคิดเห็นของแต่ละฝ่าย

ฮอเวลล์ (Hawell. 1978 : 55) ได้ทำการศึกษากการให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนในการทำแบบฝึกหัดคณิตศาสตร์ โดยให้คนหนึ่งเป็นผู้สอนและอีกคนหนึ่งเป็นผู้ได้รับการสอน ทั้งสองคนจะผลัดกันทำโจทย์เกี่ยวกับการคูณ ซึ่งมีโจทย์และ

คำตอบอยู่ในแผนกระดาษที่ครูแจกให้ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนทั้งที่เป็นผู้สอนและผู้ได้รับการสอนสามารถคูณเลขได้ถูกต้องมากขึ้น แสดงให้เห็นว่าการใช้เพื่อนช่วยในการฝึกหัดคูณเลขเป็นวิธีที่ใช้ได้ผล

ปีเตอร์สัน (Peterson. 1983 : 228) ได้ทำการศึกษาการเรียนรู้ของเด็กที่จับคู่กับบิดามารดาของตนในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน ซึ่งในการเรียนนั้นบิดามารดาต้องมาเรียนพร้อมกับเด็กด้วย การทดลองครั้งนี้ทำการทดลองกับนักเรียนระดับ 7 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง ซึ่งเป็นนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจต่ำ ได้ทำการเปรียบเทียบกับนักเรียนกลุ่มที่ไม่ได้เรียนเป็นคู่ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่เรียนเป็นคู่ฝึกกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พริคลิปป (Priclipp. 1976 : 5898 - A) ได้ทำการศึกษาทดลองถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาคณิตศาสตร์โดยวิธีเรียนเป็นคณะชนิดที่ให้นักเรียนทำงานเป็นคู่ โดยทดลองกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ผลการทดลองพบว่านักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนเมื่อเรียนเป็นคณะ และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์ และผู้สอนเองก็ชอบการเรียนการสอนแบบนี้ด้วย

ซาราน และคนอื่น ๆ (Sharan and the Others. 1980 : 125-129) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่เรียนเป็นกลุ่มย่อย กับเรียนด้วยวิธีธรรมดา โดยทดลองกับนักเรียนระดับ 2, 3, 4, 5 และ 6 จากการเรียนวิชาสังคมศึกษา ผลการทดลองสรุปได้ว่านักเรียนระดับ 2, 4 และ 6 กลุ่มที่เรียนแบบกลุ่มย่อยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีธรรมดา ส่วนนักเรียนระดับ 3 และ ระดับ 5 ทั้งสองกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน

เอกสารเกี่ยวกับบุคลิกภาพเก็บตัวและบุคลิกภาพแสดงตัว

การศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพเป็นเรื่องที่นักจิตวิทยาให้ความสนใจกันมาก เพราะบุคลิกภาพเป็นส่วนสำคัญยิ่งของคนที่เป็นตัวช่วยส่งเสริม หรือชักชวนความสำเร็จในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการทำงาน ความสัมพันธ์กับผู้อื่น ตลอดจนการเรียนรู้ และนอกจากนี้การศึกษามโนทัศน์จะเป็นตัวนำไปสู่ความเข้าใจพฤติกรรมของบุคคลในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งความเข้าใจนี้จะทำให้สามารถที่จะพยากรณ์ และควบคุมพฤติกรรมได้ ด้วยเหตุนี้บุคลิกภาพจึงได้รับความสนใจตลอดมา

ความหมายของบุคลิกภาพ

มีผู้ให้ความหมายของคำว่า "บุคลิกภาพ" ไว้ดังนี้

มอร์แกน (กรรณิการ์ อักษรสกุล 2521 : 63 อ้างอิงมาจาก Morgan) ให้ความหมายว่า บุคลิกภาพ คือคุณสมบัติและลักษณะเด่นของบุคคล รวมทั้งการปรับตัวของบุคคลต่อสิ่งแวดล้อม

แอลพอร์ต (Allport. 1937 : 48) ให้ความหมายว่า บุคลิกภาพ คือกระบวนการสร้าง หรือการจัดส่วนประกอบของแต่ละคนทั้งภายในและภายนอก คือทั้งร่างกาย และจิตใจ ซึ่งบุคลิกภาพจะทำหน้าที่เป็นเครื่องช่วยกำหนด ถักนึ่ง พิจารณาพฤติกรรม และความรู้สึกลึกซึ้งของบุคคลขึ้น

โรเจอร์ส (Rogers. 1951 : 560) ให้ความเห็นว่า บุคลิกภาพของบุคคลขึ้นอยู่กับความรู้ตนเอง (Self - concept) ถ้าบุคคลมีการรับรู้ตนเองแบบไหน บุคลิกภาพของเขาก็จะพัฒนาไปในแบบนั้น การรับรู้มีการเปลี่ยนแปลงได้

ดังนั้นสรุปได้ว่า บุคลิกภาพหมายถึงลักษณะประจำตัวของแต่ละบุคคลที่ปรากฏให้เห็นทั้งร่างกายและจิตใจ ตลอดจนลักษณะนิสัย กิริยา ท่าทาง ความสามารถ และเจตคติ อันมีผลต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคล

บุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวเป็นบุคลิกภาพของ คาร์ล จี จุง (อุไร สิงห์โต 2526 : 3 - 4 อ้างอิงมาจาก Hall and Lindzey. 1967 : 36) ซึ่งเป็นนักจิตแพทย์ชาวเมืองซูริก ตั้งทฤษฎีจิตวิทยาฝ่ายวิเคราะห์ (Analytical Psychology) จุง ได้กล่าวว่า หัตถ์คติโดยทั่วไปของคนเรามีอยู่สองอย่าง คือ หันเข้าหาตัวเอง (Introvert) และหันออกจากตัวเอง (Extrovert) จุง ได้แบ่งลักษณะของคนเป็นสองแบบคือ พวกเก็บตัว (Introversion) และพวกแสดงตัว (Extraversion)

จากการวัดบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวของ ไอแซก (อุไร สิงห์โต 2526 : 5 อ้างอิงมาจาก Eysenck. 1971 : 11) ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบ M.P.I. (The Maudsley Personality Inventory) ของเขาเอง ได้จัดรูปแบบของพวกเก็บตัวและแสดงตัว ดังนี้

รูปแบบของพวกเก็บตัว เป็นคนเงียบ แยกตัวจากผู้อื่น เจาะระเบียน ชอบหนังสือหรือตำรา มากกว่าจะสนทนากับเพื่อน มีแนวโน้มที่จะวางแผนล่วงหน้า ไม่ไว้วางใจในเหตุการณ์ ไม่ชอบความตื่นเต้น ดำเนินชีวิตประจำวันด้วยความเคร่งเครียด เอาจริงเอาจัง ชอบแบบของชีวิตที่เป็นพิธีรีตอง ควบคุมอารมณ์นาน ๆ ครั้งจึงจะมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าว ไม่เสียอารมณ์ง่าย เป็นคนซื่อตรง บางครั้งมองโลกในแง่ร้าย ให้ความสำคัญกับจริยธรรมสูง

รูปแบบของพวกแสดงตัว เป็นคนที่ชอบสังคม ชอบสังสรรค์ มีเพื่อนมาก ต้องการเพื่อนสนทนาด้วย ไม่ชอบอ่านหนังสือ หรือศึกษาโดยลำพัง ชอบความตื่นเต้น ทำอะไรโดยไม่เตรียมตัว เป็นคนหุนหัน ชอบแสดงเรื่องตลกขบขัน มีคำตอบเตรียมพร้อมอยู่เสมอ ชอบการเปลี่ยนแปลง เป็นคนอิสระ มองโลกในแง่ดี ชอบหัวเราะ สนุกสนาน ชอบเคลื่อนไหว และทำในสิ่งต่าง ๆ มีแนวโน้มที่จะก้าวร้าว และเสียอารมณ์ง่าย ไม่ควบคุมอารมณ์ เป็นคนที่ไวใจได้ไม่เสมอนัก

สำหรับในประเทศไทย สมทรง สุวรรณเลิศ และคนอื่น ๆ ได้แปลและเรียบเรียงแบบทดสอบบุคลิกภาพ M.P.I. (The Maudsley Personality Inventory) ของ H.J. Eysenck เป็นภาษาไทย และได้นำมาทดสอบกับนักเรียนสามกลุ่มโดยมีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อศึกษาบุคลิกภาพของคนไทย
2. เพื่อเปรียบเทียบบุคลิกภาพของคนที่เคยโตมาในวัฒนธรรมไทย และวัฒนธรรมตะวันตก ว่ามีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด ในทางที่แสดงออกหรือในทางเก็บตัว
3. เพื่อรวบรวมเกณฑ์เฉลี่ย (Norms) ของการทดสอบนี้ในคนปกติสำหรับใช้อ้างอิง หรือเปรียบเทียบกับคนไข้โรคจิต โรคประสาท เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยทางจิตเวช และการแนะแนวการศึกษา

เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลาวิน (ยุทธศาสตร์ นันทราช 2525 : 25 อ้างอิงมาจาก Lawin) ได้กล่าวว่าองค์ประกอบที่ช่วยเสริมสร้างให้เด็กประสบผลสำเร็จในการเรียนนั้น นอกจากองค์ประกอบด้านสติปัญญาหรือความถนัดของผู้เรียนแล้วยังมีองค์ประกอบด้านบุคลิกภาพต่าง ๆ ที่สามารถพยากรณ์ความสำเร็จของนักเรียนอีกด้วย

ในด้านการเรียนการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ลิทเทิลวูด (Littlewood, 1984 : 64 - 65) กล่าวว่า มีผู้ให้ความเห็นว่าบุคลิกภาพดูเหมือนจะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง ซึ่งความคิดเห็นนี้ได้จากการสังเกตหรือสัญชาตญาณ แต่ยังไม่มีการพิสูจน์ให้เห็นอย่างชัดเจน และมักจะมีการกล่าวอยู่เสมอว่า คนที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวจะเรียนรู้ภาษาที่สองได้ดี ทั้งนี้เขาได้อ้างงานวิจัยของ ทักเกอร์ และคนอื่น ๆ (Tucker and Others, 1976) ที่พบว่า ความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาที่สองดูเหมือนว่าจะมีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพแสดงตัว แต่สำหรับงานวิจัยของ ไนแมน (Naiman, 1978) ที่ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวจะไต่คะแนนในการเรียนภาษาที่สองสูงหรือไม่ และผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพดังกล่าวดังกล่าวไต่คะแนนไม่สูงขึ้น

ดังนั้น ลิทเทิลวูด จึงให้ความเห็นว่า เราอาจกล่าวได้ว่า ถ้าไม่คำนึงถึงความสามารถในการเรียนแล้ว คนที่มีลักษณะแสดงตัวจะได้รับประโยชน์จากการเรียนหลายอย่าง เช่น เขาจะเข้าร่วมกิจกรรม และมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ถึงจุดความสนใจจากครูได้มากกว่า และจะกล้าแสดงออก เช่น การให้สัมภาษณ์ เขามั่นใจในการสื่อความหมายไม่ว่าจะใช้ภาษาใดก็ตาม

บราวน์ (Brown. 1980 : 110 - 111) กล่าวว่า บุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวเป็นตัวอย่างที่สำคัญ และน่าสนใจในการเรียนรู้ภาษาที่สอง ครูผู้สอนภาษาในสังคมตะวันตกเชื่อว่าบุคลิกภาพเก็บตัวเป็นลักษณะพฤติกรรมอันไม่พึงปรารถนา แต่บุคลิกภาพแสดงตัวมีคุณค่าต่อการเรียนรู้ภาษามาก คนที่มีลักษณะสงบเสงี่ยม เงียบขรึม เขาจะถือว่าเป็นผู้ที่มีปัญหา ดังนั้นครูที่สอนภาษามักหาทางกระตุ้นให้เขาเป็นคนที่มีบุคลิกภาพแสดงตัว ทั้งนี้เพราะแนวโน้มในการสอนภาษาสมัยใหม่เน้นทักษะการพูดมากกว่าทักษะในการฟังเพื่อความเข้าใจ ซึ่งคนที่มีลักษณะเงียบขรึมจะประสบปัญหาย่างยากมากมาในการเรียน

แต่อย่างไรก็ตาม จากคำกล่าวข้างต้นที่ว่า บุคลิกภาพแบบแสดงตัวและเก็บตัวมีส่วนช่วยในกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สองยังไม่แน่ชัด เช่น จากการศึกษาทดลองของ ไนแมน, โฟรห์ลิช และสเตอร์น (Naiman, Frohlich and Stern. 1975) พบว่า บุคลิกภาพแสดงตัวไม่มีอิทธิพลต่อลักษณะการเป็นผู้เรียนภาษาที่ดีหรืออาจกล่าวได้ว่า บุคลิกภาพแบบแสดงตัวเป็นองค์ประกอบหนึ่งของทักษะการพูด แต่ไม่ใช่ทักษะการฟัง การอ่าน หรือการเขียน

เชอแมนน์ (Schumann. 1978 : 163 - 178) กล่าวว่า บุคลิกภาพเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการเรียนภาษา และกล่าวถึงการทดลองของโรสลิเออร์ (Rossier. 1975) ที่ทำการทดลองกับนักเรียนระดับ 12 ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยการควบคุมเกี่ยวกับระดับคะแนนพื้นฐานความรู้ และ I.Q. ของนักเรียนแล้ว คนที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวจะพูดภาษาอังกฤษได้ดีกว่าคนที่บุคลิกภาพเก็บตัว ทั้งนี้ทุกสิ่งทุกอย่างต้องเท่าเทียมกัน แต่ในสถานการณ์จริงเป็นไปได้

ที่ทุกสิ่งทุกอย่างจะเท่าเทียมกัน ดังนั้น จึงกล่าวสรุปได้ว่าจากผลการทดลองยังไม่สามารถที่จะสนับสนุนความรู้เกี่ยวกับบทบาทของบุคลิกภาพแสดงตัวในการเรียนภาษาที่สองได้

งานวิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพแบบเก็บตัว - แสดงตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. งานวิจัยภายในประเทศ

กรรชนี บุทธเสรี (กรรชนี บุทธเสรี 2528 : 53 - 55)
ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในด้านการฟัง - พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนนกรนายกวิทยาคม ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบการให้คำปรึกษากับวิธีสอนตามคู่มือครู จำนวน 70 คน โดยทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2527 และผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบการให้คำปรึกษากับการสอนตามคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน และยังพบอีกว่าวิธีสอนกับบุคลิกภาพไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

ยุทธศาสตร์ นันทราช (ยุทธศาสตร์ นันทราช 2525 : 52 - 53)
ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวและบุคลิกภาพแสดงตัว ซึ่งเรียนด้วยวิธีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์เหมือนกันทั้งสองกลุ่ม โดยทำการศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2524 จำนวน 72 คน ซึ่งผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ กลุ่มที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และกลุ่มนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวและกลุ่มนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวเมื่อได้รับการสอนโดยวิธีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อุไร สิงห์โต. (อุไร สิงห์โต 2521 : 43 - 44) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชายและหญิงอายุระหว่าง 15 - 17 ปี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนรัฐบาลสองแห่ง จำนวน 160 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกับนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนชายที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกับนักเรียนหญิงที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว แต่นักเรียนชายที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกับนักเรียนหญิงที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว แต่นักเรียนชายที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกับนักเรียนหญิงที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ไสว สกลไส (ไสว สกลไส 2517 : 53) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ สันโดษ ความเกรงใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2516 จำนวน 790 คน ผลปรากฏว่า ความเกรงใจมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทางลบอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

วันเพ็ญ อายุการ (วันเพ็ญ อายุการ 2512 : 101) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัว การยอมรับตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 3 และ 5 พบว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว และแสดงตัวมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างลักษณะแสดงตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กัน นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนวัยรุ่นชายมีลักษณะแสดงตัวมากกว่านักเรียนวัยรุ่นหญิง และนักเรียนวัยรุ่นหญิงมีลักษณะเก็บตัวมากกว่านักเรียนวัยรุ่นชาย นักเรียนวัยรุ่นต่าง ๆ มีลักษณะแสดงตัวมากกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้น และเด็กวัยรุ่นตอนต้นมีลักษณะเก็บตัวมากกว่าเด็กวัยรุ่นตอนปลาย นักเรียนที่แสดงตัวมีการยอมรับตนเองสูงกว่านักเรียนที่เก็บตัว

ธงชัย ชิวปรีชา (ธงชัย ชิวปรีชา 2513 : 65) ได้ศึกษาแบบการคิด
ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรการศึกษาปีที่ 1 ในวิทยาลัยครูเพชรบุรี จำนวน
205 คน พบว่า การแสดงตัวและเก็บตัวไม่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ชัยวุฒิ แจ่มใส (ชัยวุฒิ แจ่มใส 2523 : 65) ได้ศึกษาผลของการทราบ
จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมและบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวของนักเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนรู้ในวิชาสังคมศึกษา โดยทำการศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ปีการศึกษา 2522 จำนวน 64 คน จากโรงเรียนแก้งคร้อวิทยา จังหวัดชัยภูมิ
ผลการทดลองพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษาของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่าไม่มี
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมกับบุคลิกภาพของนักเรียน

สมทรง สุวรรณเลิศ และคนอื่น ๆ (สมทรง สุวรรณเลิศ และคนอื่น ๆ
2512 : 17 - 29) ได้ทำการศึกษามูลนิธิภาพเก็บตัว - แสดงตัว โดยใช้แบบทดสอบ
วัดบุคลิกภาพ M.P.I. (The Maudsley Personality Inventory) ศึกษา
กับกลุ่มประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 จำนวน 300 คน นักศึกษาฝึกหัดครู
300 คน และนักศึกษาแพทย์ 300 คน จากการเปรียบเทียบผลที่ได้จากคนไทยทั้งสาม
กลุ่มกับกลุ่มชาวอเมริกันและอังกฤษ พบว่า คนไทยมีบุคลิกภาพเก็บตัวมากกว่าคนอเมริกัน
และคล้ายกับคนอังกฤษซึ่งมีลักษณะเก็บตัวมากกว่าคนอเมริกัน

2. งานวิจัยต่างประเทศ

บุช (Busch, 1982 : 109 - 132) ได้ศึกษาความสัมพันธ์
ระหว่างแนวโน้มของบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวของนักเรียนญี่ปุ่น และความสามารถ
ในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยทำการศึกษากับนักศึกษาจากวิทยาลัย
แห่งหนึ่ง จำนวน 80 คน และนักศึกษามหาวิทยาลัยอีก 105 คน รวมทั้งสิ้น 185 คน ผลการ
ทดลองพบว่า นักศึกษาชายที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวได้คะแนนจากการสัมภาษณ์สูงกว่า และยัง
พบอีกว่าบุคลิกภาพแสดงตัวมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการเรียนภาษาอังกฤษของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยในทางบวก

แคมบอน (Kambon. 1978 : 3442 - A) ได้ทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนที่เป็นครูสอน (Tutors) กับนักเรียนที่เป็นผู้ได้รับการสอน (Tutees) ที่จับคู่กันโดยยึดบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวเป็นหลักกับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน โดยทำการทดลองกับนักเรียน ชั้นปีที่ 1 และ ปีที่ 2 ของโรงเรียนแห่งหนึ่ง ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่เป็นผู้ได้รับการสอนที่มีบุคลิกภาพแสดงตัว มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านดีขึ้น และพบว่าอาจจะมีความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการจับคู่ นักเรียน บุคลิกภาพ และผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนที่เป็นผู้ได้รับการสอน อย่างไรก็ตาม แม้จะยังสรุปความสัมพันธ์นี้ไม่ได้ แต่ผลก็ปรากฏว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวทำหน้าที่เป็นผู้สอนได้ดีกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว

มิทเชลล์ (Mitchell. 1978 : 3427 - A) ได้ทำการศึกษาว่าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษต่ำเป็นองค์ประกอบหนึ่งของบุคลิกภาพเก็บตัว และบุคลิกภาพแสดงตัวหรือไม่ โดยทำการทดลองกับนักเรียนระดับ 5, 6, 8 และระดับ 2 A แห่ง Florida State University's Developmental Research School จำนวน 94 คน เป็นนักเรียนชาย 45 คน และนักเรียนหญิง 49 คน ผลการทดลองพบว่า บุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการพูดของนักเรียน

บานิสเตอร์ (Banister. 1972 : 4327 - A) ได้ทำการศึกษาโดยให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 247 คน และมีค่าระดับความถนัดทางคณิตศาสตร์สูงกว่าระดับกลางใช้แบบทดสอบ M.P.I. แบ่งนักเรียนออกตามประเภทของบุคลิกภาพเก็บตัว แสดงตัว และปกติ แล้วจำแนกออกเป็น 6 กลุ่มย่อย โดยแต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว แสดงตัว และปกติอย่างละ 7 คน ให้นักเรียนเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานด้วยการสอนสองวิธี กลุ่มตัวอย่างสามกลุ่มแรกสอนด้วยวิธีการบรรยาย แล้วให้นักเรียนทำงานเป็นรายบุคคล สัปดาห์ละ 5 ครั้ง กลุ่มตัวอย่างอีกสามกลุ่มสอนด้วยวิธีการบรรยาย เช่นเดียวกัน แต่ให้ทำงาน

เป็นกลุ่มย่อย ๆ ช่วยกันแก้ปัญหา และช่วยกันค้นคว้า และวัดผลในครั้งสุดท้าย
ปรากฏว่าผลการเรียนของนักเรียนในแต่ละกลุ่มบุคคลภาพไม่มีความแตกต่างกัน
และผลการเรียนจำแนกตามสภาพการทำงานเป็นรายบุคคลไม่มีความแตกต่าง
เช่นเดียวกัน แต่นักเรียนที่มีบุคคลภาพแสดงตัวเมื่อทำงานเป็นกลุ่มได้ผลการเรียน
สูงกว่านักเรียนที่มีบุคคลภาพแสดงตัวเมื่อทำงานเป็นรายบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01 แต่สำหรับนักเรียนที่มีบุคคลภาพเก็บตัว ผลการเรียนในสภาพการเรียน
เป็นกลุ่มและรายบุคคลไม่แตกต่างกัน

สตาร์ (Starr. 1972 : 4434 - A) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าการออกเสียง
โดยนำนักศึกษาเข้าวัดบุคคลภาพด้วยแบบทดสอบ M.P.I. แล้วนำมาจำแนกออกเป็น
สามกลุ่ม คือกลุ่มที่มีบุคคลภาพแสดงตัว เก็บตัว และปกติ ให้นักศึกษาแต่ละกลุ่ม
ทำแบบทดสอบ Form B ที่เขาสร้างขึ้นแล้วจำแนกการศึกษาในแต่ละกลุ่มออกเป็น
สองกลุ่มย่อย รวมเป็นหกกลุ่ม นำนักศึกษาสามกลุ่มมาเรียนการออกเสียงในสภาพ
การเรียนเป็นรายบุคคล ส่วนอีกสามกลุ่มที่เหลือนำมาเรียนบทเรียนเดียวกันในสภาพ
การเรียนเป็นกลุ่ม แล้วทดสอบนักศึกษาทั้งหมดด้วยแบบทดสอบ Form 10
ผลปรากฏว่า นักศึกษาที่มีบุคคลภาพแสดงตัวในสภาพการเรียนเป็นกลุ่มจะเรียนได้ดีกว่า
เมื่อเรียนเป็นรายบุคคลเล็กน้อย แต่ไม่แตกต่างกัน และนักศึกษาที่มีบุคคลภาพเก็บตัว
ในสภาพการเรียนเป็นรายบุคคลจะเรียนได้ดีกว่าในสภาพการเรียนเป็นกลุ่มเพียง
เล็กน้อย

แฮร์ริส และคนอื่น ๆ (Harris and Others. 1969 : 291 - 312)
ได้อ้างอิงการศึกษาของ วีฮาร์ (Vehar) ซึ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเก็บตัว
และแสดงตัวของเด็กกลุ่มละ 52 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านและแบบ
สอบถามวัดบุคคลภาพของแคทเทิล ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะเก็บตัวและแสดงตัวกับ
ความสามารถในการอ่านมีความสัมพันธ์ต่ำ แต่ความสามารถในการอ่านของเด็กมีแนวโน้ม
เพิ่มขึ้นเมื่อเด็กมีลักษณะเก็บตัวมากขึ้น

บายน์ (Byrne, 1966 : 153 - 154) ได้ทำการศึกษาโดยให้นักศึกษาที่เก็บตัวและแสดงตัวทำงานซึ่งเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรในสภาพที่ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และรายบุคคล ผลการทดลองพบว่า นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวทำงานได้ผลดีในกิจกรรมประเภทที่มีการกระทำร่วมกันเป็นกลุ่ม และมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ส่วนนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวทำงานได้ดีในกิจกรรมประเภทที่ต้องทำเป็นรายบุคคล

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นว่าแนวโน้มการสอนภาษาอังกฤษเน้นให้ผู้เรียนนำภาษาไปใช้สื่อความหมายในสถานการณ์จริงได้ ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องจัดสถานการณ์ในการเรียนให้เหมือนจริง เพื่อให้ผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้ทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเชื่อว่าการให้นักเรียนฝึกกิจกรรมเป็นคู่ โดยเฉพาะทักษะการอ่าน จะทำให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้จริง และบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัว ก็น่าจะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยเช่นกัน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้

สมมติฐานในการศึกษากันว่า

1. นักเรียนที่เรียนการอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่กับนักเรียนที่เรียนการอ่านโดยใช้กิจกรรมตามปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวที่เรียนการอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่กับนักเรียนที่เรียนการอ่านโดยใช้กิจกรรมตามปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
3. ปฏิสัมพันธ์ของวิธีสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่และวิธีสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมตามปกติกับบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. แบบแผนการทดลอง
4. การดำเนินการทดลอง
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
 - 6.1 สถิติเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
 - 6.2 สถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีวิชัยวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 จำนวน 4 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้น 200 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีวิชัยวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งมีขั้นตอนในการสุ่มดังนี้

2.1 นำแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัว M.P.I. ไปสอบวัดกับนักเรียนกลุ่มประชากร จำนวน 4 ห้องเรียน ซึ่งมีนักเรียน 200 คน เพื่อแบ่งประชากรออกเป็นสองกลุ่มตามลักษณะบุคลิกภาพ กลุ่มที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว

คือ กลุ่มที่อยู่ในช่วงคะแนนเปอร์เซ็นต์โหลที่ 25 ลงมา และกลุ่มที่มีบุคลิกภาพแสดงตัว
คือ กลุ่มที่อยู่ในช่วงคะแนนเปอร์เซ็นต์โหลที่ 75 ขึ้นไป

2.2 ทำการสุ่มแบบแบ่งพวกหรือแบ่งชั้น (Stratified Random sampling) โดยใช้บุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวเป็นชั้นในการสุ่ม โดยสุ่มนักเรียนในแต่ละบุคลิกภาพให้ทั้งแบบเก็บตัวและแสดงตัวอย่างละ 36 คน จากนั้นสุ่มแต่ละบุคคลที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวแบ่งเป็นสองกลุ่ม ๆ ละ 18 คน และบุคคลที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวแบ่งเป็นสองกลุ่ม ๆ ละ 18 คน เพื่อเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 72 คน แล้วให้เรียนด้วยวิธีสอนดังนี้

กลุ่มทดลอง เรียนการอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่

กลุ่มควบคุม เรียนการอ่านโดยใช้กิจกรรมตามปกติ

ตาราง 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะบุคลิกภาพ

กลุ่ม	เก็บตัว	แสดงตัว	รวม
กลุ่มทดลอง	18	18	36
กลุ่มควบคุม	18	18	36
รวม	36	36	72

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วย แผนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัว และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. แผนการสอนของกลุ่มทดลอง

แผนการสอนของกลุ่มทดลองนี้เป็นแผนการสอนรายคาบ จำนวน 12 คาบ ตามหัวข้อเรื่องจากหนังสือ Wordland Book I ในรายวิชาทักษะอ่าน 1 (อ 051) ที่สอนการอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่ ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาวิธีใช้กิจกรรมคู่จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากหนังสือ ของ Peter Watcyn - Jones, I.S.P. Nation และ Thailand TESOL

1.2 ศึกษาเนื้อหาและจุดประสงค์รายวิชา ทักษะอ่าน 1 (อ 051) ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521

1.3 เขียนแผนการสอนให้สอดคล้องกับวิธีดำเนินการทดลอง และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยยึดจุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรม และการประเมินผลเป็นสำคัญ ซึ่งมีขั้นตอนในการสอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 เร้าความสนใจ โดยการกระตุ้นให้ผู้เรียน เกิดความสนใจขอบทเรียน ครูอาจใช้วิธีผูกเร้าใจ สนทนา ชักถาม ทายปัญหา หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น ภาพ เทป เป็นต้น

ขั้นที่ 2 แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนทราบถึงจุดมุ่งหมายของการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยเฉพาะเจาะจงลงไป

ขั้นที่ 3 พบทวนประสบการณ์เดิม โดยกระตุ้นให้นักเรียนระลึกถึงการเรียนรู้พื้นฐานที่จำเป็นจะต้องนำมาใช้ในการเรียนรู้นั้น ครูอาจใช้วิธีซักถามสนทนา หรือใบปฏิบัติ

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้วัสดุอุปกรณ์เพื่อจูงใจ เป็นการเริ่มบทเรียนใหม่ โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบการพูด อธิบาย ซักถาม และให้ตัวอย่าง

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้ ได้แก่ การสอนศัพท์และโครงสร้างใหม่ การสอนศัพท์สอนโดยครูออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง และนักเรียนออกเสียงตาม จากนั้นสอนความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น และการสอนโครงสร้างใหม่สอนโดยครูยกตัวอย่างประโยคหลาย ๆ ประโยคให้นักเรียนฝึกใช้ประโยคเหล่านั้น แล้วช่วยกันสรุปกฎเกณฑ์ เมื่อสอนคำศัพท์และโครงสร้างใหม่แล้วครูอ่านเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟังหนึ่งครั้ง

ขั้นที่ 6 ขั้นปฏิบัติ ให้นักเรียนจับคู่กันอ่านเนื้อเรื่องโดยให้มีการปรึกษากัน ฝึกถามและตอบคำถามกันเองจากรายการคำถามที่ครูแจกให้ แล้วให้ช่วยกันตอบคำถาม จากนั้นให้นักเรียนทำกิจกรรมตามจุดประสงค์ ซึ่งกิจกรรมที่ให้นักเรียนทำนี้เป็นกิจกรรมคู่หึ่งสั้น ได้แก่

1. Information Gap ใช้หลักการข้อมูลคนละส่วน

มีหลายวิธีดังนี้

1.1 Jig - saw Reading

1.2 Completion

1.3 Ordering

1.4 Fill in the Missing Information

1.5 Identification

1.6 Questionnaire : Opinion

1.7 แผนภูมิหรือตาราง

1.8 จัปฏภาพกับข้อความ

2. Dictation

ขั้นที่ 7 ให้ข้อมูลย้อนกลับ ครูแจ้งผลการทำกิจกรรมให้นักเรียนทราบ ให้คำชมเชย แก่ไขและอภิปรายกันในชั้นว่า นักเรียนแต่ละคนทำกิจกรรมเป็นอย่างไรบ้าง

ขั้นที่ 8 ประเมินผลการปฏิบัติ ครูวัดและประเมินผลว่ากิจกรรมที่นักเรียนทำบรรลุจุดประสงค์หรือไม่เพียงใด

ขั้นที่ 9 เสริมความมั่นใจและการถ่ายโอนการเรียนรู้ โดยการสรุปบทเรียนที่ผ่านมาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ฝังแน่นขึ้น เช่น ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดในคาบเรียน หรือทำเป็นการบ้าน โดยทำจากหนังสือแบบเรียนหรือแบบฝึกหัดที่ครูกำหนดให้

1.4 นำแผนการสอนไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 คน ได้แก่ ผศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ดร.พัชรประภา อกุลวิทย์ และ ดร.สุทิมา เจียมศิริ ตรวจสอบข้อบกพร่องและแก้ไขปรับปรุง โดยผู้วิจัยเสนอเกณฑ์ในการตรวจพิจารณาดังต่อไปนี้

- ความชัดเจนและความถูกต้องของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
- ความสอดคล้องของกิจกรรมและเนื้อหา
- ความสอดคล้องของการประเมินผลและจุดประสงค์เชิง

พฤติกรรม

1.5 นำแผนการสอนที่แก้ไขข้อบกพร่องเรียบร้อยแล้วไปทบทวนใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างก่อนที่จะนำไปใช้ในการวิจัย เพื่อดูความเหมาะสมของเนื้อหาและเวลา ผลปรากฏว่าแผนการสอนนี้มีความเหมาะสมแล้ว

2. แผนการสอนของกลุ่มความงาม

แผนการสอนของกลุ่มความงามนี้เป็นแผนการสอนรายคาบ จำนวน 12 คาบ ตามหัวข้อเรื่องจากหนังสือ wordland Book I ในรายวิชาทักษะอ่าน 1 (อ 051) ที่สอนการอ่านโดยใช้กิจกรรมตามปกติ ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาคู่มือครูรายวิชาทักษะอ่าน 1 (อ 051) ซึ่งจัดทำขึ้นโดย กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนครปฐม

2.2 ศึกษาเนื้อหาและจุดประสงค์ของรายวิชาทักษะอ่าน 1 (อ 051) ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521

2.3 เขียนแผนการสอนให้สอดคล้องกับวิธีดำเนินการทดลองและ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรโดยย่อดูมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรม และการประเมินผล เป็นสำคัญ ซึ่งมีขั้นตอนในการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 เราความสนใจ โดยการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความ สนใจต่อบทเรียน ครูอาจใช้วิธีพูดเร้าใจ สนทนา ชักถาม ทายปัญหา หรือใช้ วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น ภาพ เพลง เป็นต้น

ขั้นที่ 2 แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนทราบถึง จุดมุ่งหมายของการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยเฉพาะเจาะจงลงไป

ขั้นที่ 3 พบทวนประสบการณ์เดิม โดยกระตุ้นให้นักเรียนระลึก ถึงการเรียนรู้พื้นฐานที่จำเป็นจะต้องนำมาใช้ในการเรียนรู้นั้น ครูอาจใช้วิธีชักถาม สนทนา หรือให้ปฏิบัติ

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้วัสดุอุปกรณ์เพื่อจูงใจ เป็นการเริ่มบทเรียนใหม่โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบการพูด อธิบาย ชักถาม และให้ตัวอย่าง

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้ ได้แก่ การสอนศัพท์และโครงสร้าง ใหม่ การสอนศัพท์สอนโดยครูออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง และนักเรียนออกเสียงตาม

จากนั้นสอนความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น และการสอนโครงสร้างใหม่สอนโดย
ครูยกตัวอย่างประโยคหลาย ๆ ประโยคให้นักเรียนฝึกใช้ประโยคเหล่านั้น แล้วช่วย
กันสรุปกฎเกณฑ์ เมื่อสอนคำศัพท์และโครงสร้างใหม่แล้วครูอ่านเนื้อเรื่องให้นักเรียน
ฟังหนึ่งครั้ง

ขั้นที่ 6 ขั้นปฏิบัติ ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องพร้อมกันทั้งชั้นและอ่านในใจ
แล้วให้ตอบคำถามตามลำพังหรือพร้อมกันทั้งชั้น จากนั้นให้ทำกิจกรรมตามจุดประสงค์
ซึ่งกิจกรรมที่ให้นี้เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนทำตามลำพังหรือพร้อมกันทั้งชั้น ได้แก่

1. ให้นักเรียนบอกรายความสำคัญของเนื้อเรื่องเป็นภาษาอังกฤษ
ง่าย ๆ และสั้น ๆ
2. ให้นักเรียนเรียงรูปภาพตามลำดับเหตุการณ์ของเนื้อเรื่อง
3. ให้นักเรียนบรรยายภาพเป็นภาษาอังกฤษง่าย ๆ
4. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดโคลอสเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน
โดยมีรายการคำที่จะใช้เติมลงในช่องว่างให้เลือก
5. ให้นักเรียนจับคู่ข้อความกับภาพ
6. ให้นักเรียนอ่านข้อความในแผนภูมิหรือตารางแล้วนำคำไปเติม
ในเนื้อเรื่องซึ่งเว้นช่องว่างไว้
7. ให้นักเรียนเรียงประโยคเป็นข้อความหรือเนื้อเรื่องตามลำดับ
เหตุการณ์

ขั้นที่ 7 ให้ขมวดย้อนกลับ โดยครูแจ้งผลการทำกิจกรรมให้นักเรียนทราบ
ให้คำชมเชย แก่ใจและการอภิปราย เป็นต้น

ขั้นที่ 8 ประเมินผลการปฏิบัติ ครูวัดและประเมินผลว่ากิจกรรมที่นักเรียน
ทำบรรลุจุดประสงค์หรือไม่เพียงใด

ขั้นที่ 9 เสริมความแม่นยำและการถ่ายโอนการเรียนรู้ โดยการสรุป
บทเรียนที่ผ่านมาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ฝังแน่นขึ้น เช่น ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดจาก
หนังสือแบบเรียนหรือแบบฝึกหัดที่ครูกำหนดให้

2.4 นำแผนการสอนไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน ได้แก่ ผศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ดร.พัชรประภา อกุลวิทย์ และ ดร.สุติมา เจียมศิริ ตรวจสอบข้อบกพร่องและแก้ไขปรับปรุง โดยผู้วิจัยเสนอเกณฑ์ในการตรวจพิจารณาทั้งนี้

- ความชัดเจนและความถูกต้องของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
- ความสอดคล้องของกิจกรรมและเนื้อหา
- ความสอดคล้องของการประเมินผลและจุดประสงค์เชิง

พฤติกรรม

2.5 นำแผนการสอนที่แก้ไขข้อบกพร่องเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างก่อนที่จะนำไปใช้ในการวิจัย เพื่อความเหมาะสมของ เนื้อหาและเวลา ผลปรากฏว่า แผนการสอนนี้มีความเหมาะสมแล้ว

3. แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัว

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัว M.P.I. ของ ไอเซนค์ (Eysenck. 1959) ซึ่ง สมทรง สุวรรณเลิศ และคนอื่น ๆ ได้แปลและเรียบเรียง เป็นภาษาไทย และได้นำแบบทดสอบไปศึกษาและทดลองใช้แล้วเมื่อ พ.ศ. 2512 แบบทดสอบนี้ประกอบด้วยสเกล 2 สเกล คือ สเกลวัดบุคลิกภาพด้านเก็บตัว - แสดงตัว ประกอบด้วยข้อคำถาม 24 ข้อ กับสเกลวัดบุคลิกภาพด้านนิวโรติคส์ - สเตเบิล ประกอบด้วยข้อคำถาม 24 ข้อ รวมทั้งสิ้น 48 ข้อ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบเฉพาะสเกลที่ใช้วัดบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัว มาใช้เพียง สเกลเดียวเท่านั้น

สำหรับค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ M.P.I. หาได้โดยนำแบบทดสอบนี้ไปสอบวัด บุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 โรงเรียนศรีวิชัยวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จำนวน 100 คน แล้วนำมาหาค่าอำนาจจำแนกโดยวิธีการแจกแจงที (t-distribution) ของ เอ็ดเวิร์ด (ล้วน สายยศ และอังณา สายยศ 2528 : 185 - 186)

ผลปรากฏว่าได้แบบทดสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป จำนวน 19 ข้อ และอีก 5 ข้อ ผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงภาษาและสำนวนใหม่ และหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีการหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) โดยใช้สูตรของ ครอนบัค (ล่วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 170 - 172) ผลปรากฏว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .66 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ค่า ผู้วิจัยจึงนำแบบทดสอบนี้ไปหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ด้วยวิธีการ Known - group Technique กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 โรงเรียนศรีวิชัยวิทยา โรงเรียนวัดห้วยจรเข้มหาวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม และโรงเรียนจิ่วรายบุญมีรังสฤษฎี อำเภอกรชัยศรี จังหวัดนครปฐม โดยผู้วิจัยให้ครูที่ปรึกษาและครูประจำวิชาช่วยคัดเลือกนักเรียนที่แน่ใจว่ามีบุคลิกภาพ เก็บตัวและแสดงตัวอย่างละ 15 คน รวมทั้งสิ้น 30 คน แล้วให้ทำแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัว ผลปรากฏว่า แบบทดสอบนี้มีความเที่ยงตรงในการจำแนกนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวได้อย่างมีนัยสำคัญ

สำหรับเกณฑ์การพิจารณาเพื่อแบ่งแยกบุคลิกภาพของนักเรียนที่ตอบแบบทดสอบนี้ ได้ยึดเกณฑ์ดังนี้

บุคลิกภาพเก็บตัว มีคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา

บุคลิกภาพแสดงตัว มีคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 ขึ้นไป

ถ้าอยู่ในช่วงคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 26 - 74 ถือว่ามีบุคลิกภาพปกติ

ลักษณะของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัว ประกอบด้วย

1. คำชี้แจงของแบบทดสอบและข้อมูลส่วนตัว

2. แบบทดสอบมีจำนวน 24 ข้อ โดยวิธีการประมาณค่าเป็น 3 ระดับ

โดยนำแบบทดสอบนี้ไปทดสอบกับนักเรียนในกลุ่มประชากรเพื่อแบ่งแยกนักเรียนตามบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัว ตัวอย่าง เช่น

(๐) ในการคบเพื่อนใหม่ท่านมักเป็นฝ่ายทำความรู้จักกับเขาก่อน

ใช่

☐

ไม่แน่ใจ

☐

ไม่ใช่

☐

การให้คะแนน หลักการให้คะแนนมีสองกรณีดังนี้

กรณีที่ 1 ในข้อความที่มีความหมายเชิงนิมิต (positive) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ถ้าตอบในช่อง "ใช่" ให้ 2 คะแนน

ถ้าตอบในช่อง "ไม่แน่ใจ" ให้ 1 คะแนน

ถ้าตอบในช่อง "ไม่ใช่" ให้ 0 คะแนน

กรณีที่ 2 ในข้อความที่มีความหมายเชิงปฏิเสธ (Negative) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตรงข้ามกับกรณีที่ 1 ดังนี้

ถ้าตอบในช่อง "ใช่" ให้ 0 คะแนน

ถ้าตอบในช่อง "ไม่แน่ใจ" ให้ 1 คะแนน

ถ้าตอบในช่อง "ไม่ใช่" ให้ 2 คะแนน

ต้อจากนั้นก็ให้นำคะแนน ของนักเรียนแต่ละคนมาเทียบตารางเปอร์เซ็นต์ได้ ที่สมทรง สุวรรณเลิศ และคนอื่น ๆ ได้ทำไว้เพื่อแบ่งบุคลิกภาพของนักเรียน ดังกล่าวแล้ว

4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถของนักเรียนในการแปลความ ที่ความ จับใจความสำคัญ และขยายความจากเรื่องที่อ่าน พร้อมทั้งการนำคำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองแล้ว ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

4.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบจากหนังสือเทคนิคการเขียนข้อสอบของ ชวาล แพทย์กุล (ชวาล แพทย์กุล 2520 : 118 - 210) และการสร้างแบบทดสอบทางภาษาจากหนังสือ Testing Communicative Performance ของ แครร์รอลด์ (Carroll. 1980 : 37 - 49) และ English Tests at School ของ ออลเดอร์ (oller. 1979 : 231 - 259)

4.2 ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหารายวิชาทักษะอ่าน 1 (อ 051) แล้วนำมาสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร

4.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร จากข้อความ 6 เรื่อง ในหนังสือ wordland Book I และสร้างจากข้อความอื่น (Unseen Passage) ที่คัดเลือกโครงสร้างทางไวยากรณ์ และวิเคราะห์คำศัพท์ แล้วว่าอยู่ในระดับเดียวกันกับข้อความที่มีอยู่ในหนังสือแบบเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โดยใช้เกณฑ์จากรายการคำศัพท์ที่ใช้สำหรับนักเรียนไทยระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย (General Consolidated vocabulary list) ของ โอเช่ (โอสกา พงศ์เทพปัทมภ์ 2528 : 522 - 540 อ้างอิงมาจาก O'Shea. 1974 : 91 - 102) ที่ตั้งข้อสอบแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 วัดความสามารถในการแปลความ ที่ความ จับใจความสำคัญ และขยายความจากเรื่องที่อ่าน จำนวน 50 ข้อ

ตอนที่ 2 วัดความสามารถในการนำคำศัพท์ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ จำนวน 13 ข้อ

ตอนที่ 3 วัดความสามารถในการนำโครงสร้างทางไวยากรณ์ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ จำนวน 17 ข้อ

4.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ และการวัดผลประเมินผล จำนวน 3 คน ได้แก่ ผศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย คร.พัชรประภา อกุลวิทย์ และ รศ.ดร.ไพศาล หวังพานิช ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยให้พิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อ สามารถวัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการวัดหรือไม่ จากนั้นบันทึกผลการพิจารณา ลงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในแต่ละข้อ แล้วนำไปหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาหรือดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ โดยผู้วิจัยคัดเลือก

ข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ .5 ซึ่งแสดงว่าข้อสอบนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ส่วนข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า .5 ผู้วิจัยคัดออกหรือนำไปแก้ไขปรับปรุงแต่งข้อสอบใหม่

4.5 นำแบบทดสอบทั้งหมดที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย และโรงเรียนศรีวิชัยวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จำนวน 100 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ แล้วนำกระดาษคำตอบที่ได้จากการทดลองมาตรวจให้คะแนน ข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบเกินกว่า 1 แห่ง ให้ 0 คะแนน แล้วนำไปวิเคราะห์เป็นรายข้อเพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เทคนิค 27% ผลปรากฏว่าได้ข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .23 ถึง .79 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป จำนวน 64 ข้อ แล้วเลือกมาจำนวน 40 ข้อ โดยครอบคลุมเนื้อหา

4.6 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกจากข้อ 4.5 มาคำนวณหาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR - 20 ของ คูเกอร์ วิซาร์คสัน (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 168) ผลปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .89

แบบแผนการทดลอง

แบบแผนการทดลองสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองแบบ Factorial Design (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 222)

ตาราง 2 แบบแผนการทดลอง

บุคลิภาพ	วิธีสอน	ใช้กิจกรรมตามปกติ	ใช้กิจกรรมคู่
	เก็บตัว		
	แสดงตัว		

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามลำดับขั้นดังนี้

1. ดำเนินการสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยผู้วิจัยทำการสอนเอง ทั้งสองกลุ่มใช้เนื้อหาและระยะเวลาที่เท่ากัน กลุ่มทดลองสอนโดยใช้กิจกรรมคู่และกลุ่มควบคุมสอนโดยใช้กิจกรรมตามปกติ โดยใช้เวลาทั้งหมดกลุ่มละ 12 คาบ
2. ทำการทดสอบหลังเรียนแก่นักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. ตรวจสอบผลจากการทำแบบทดสอบ แล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่ กับนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามปกติ
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่กับนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามปกติ
3. ศึกษาปฏิสัมพันธ์ของวิธีสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่และวิธีสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมตามปกติกับบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1.1 หากาคำนวณความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
โดยใช้สูตร (บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์ 2526 : 88 - 91)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน คำนวณความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 หากาคำนวณความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน
วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร KR - 20 (ลวณ สายยศ และอังคณา สายยศ
2528 : 168)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

n แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ

p แทน สัดส่วนของคนที่ทำถูกในแต่ละข้อ = $\frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$

q แทน สัดส่วนของคนที่ทำผิดในแต่ละข้อ $1 = 1 - p$

s_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

1.3 หากหาอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดคุณลักษณะเก็บตัว - แสดงตัว
โดยใช้สูตร (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 185 - 186)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ
	$\bar{X}_H$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	$\bar{X}_L$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	S_H^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
	S_L^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
	n_H	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
	n_L	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

1.4 หากหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดคุณลักษณะเก็บตัว - แสดงตัว
โดยใช้สูตร ครอนแบ็ค (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 170 - 172)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right)$$

เมื่อ	α	แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	n	แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ
	s_i^2	แทน คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
	s_t^2	แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

2. สถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนน (ANOVA) (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 101 - 106)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้อาจจากการทดลองและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน คะแนนเฉลี่ย
s^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนน
F	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
SS_r	แทน ค่าผลรวมของความ เบี่ยงเบนกำลังสองของแนวนอน
SS_c	แทน ค่าผลรวมของความ เบี่ยงเบนกำลังสองของแนวตั้ง
SS_w	แทน ค่าผลรวมกำลังสองของความเบี่ยงเบนภายในกลุ่ม
MS_b	แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
MS_w	แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม
SS_t	แทน ผลรวมของความเบี่ยงเบนกำลังสองของคะแนนคือแต่ละคะแนน
df	แทน ค่าแห่งความเป็นอิสระ
*	แทน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลมีเป้าหมายที่จะตอบคำถามต่อไปนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันหรือไม่

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพ
เก็บตัวและแสดงตัวทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันหรือไม่

3. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับบุคลิกภาพที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ
การอ่านวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหรือไม่

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุม โดยจำแนกตามลักษณะบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแสดงตัว ปรากฏผล
ดังตาราง 3

ตาราง 3 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่ม
ทดลองและกลุ่มควบคุม โดยจำแนกตามลักษณะบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัว

บุคลิกภาพ		เก็บตัว	แสดงตัว	รวม
กลุ่มตัวอย่าง				
กลุ่มทดลอง	n	18	18	36
	$\bar{X}$	16.94	16.00	16.47
	S^2	24.52	21.64	22.65
กลุ่มควบคุม	n	18	18	36
	$\bar{X}$	14.94	13.55	14.25
	S^2	20.05	14.14	17.10
รวม	n	36	36	
	$\bar{X}$	15.94	14.77	
	S^2	15.36	18.92	

เพื่อตอบคำถามการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน
ของคะแนน (ANOVA) ปรากฏผลดังตาราง 4

ตาราง 4 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุมจำแนกตามบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแสดงตัว

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	M
ระหว่างวิธีสอน (A)	1	88.89	88.89	4.42*
ระหว่างบุคลิกภาพ (B)	1	24.50	24.50	1.21
ปฏิสัมพันธ์ (AB)	1	.88	.88	0.04
ความคลาดเคลื่อน (error)	68	1366.35	1366.35	
รวมทั้งหมด (total)	71	1480.62	1480.62	

$$F_{.05}(1, 68) = 3.99, p^* < .05$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 4 ปรากฏผลว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 4.42$,
 $p < .05$) แสดงว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการอ่านสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามปกติ

2. กลุ่มนักเรียนที่มีบุคลิกภาพต่างกันที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่และกิจกรรมตามปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า กลุ่มนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่และกิจกรรมตามปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านใกล้เคียงกัน

3. ปฏิสัมพันธ์ของวิธีสอนกับบุคลิกภาพมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า วิธีสอนกับบุคลิกภาพไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่และกิจกรรมตามปกติ ซึ่งมีรายละเอียดพอสังเขปได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่กับนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่กับนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามปกติ
3. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ของวิธีสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่และวิธีสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมตามปกติกับบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่เรียนการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่กับนักเรียนที่เรียนการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมตามปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวที่เรียนการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่กับนักเรียนที่เรียนการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมตามปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. ปฏิสัมพันธ์ของวิธีสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่และวิธีสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมตามปกติกับบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนศรีวิชัยวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 จำนวน 4 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้น 200 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนศรีวิชัยวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งได้มาจากการนำแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัว M.P.I. ไปสอบวัดกับนักเรียนกลุ่มประชากร เพื่อแบ่งออกเป็นสองกลุ่มตามลักษณะบุคลิกภาพ ได้นักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว 38 คน และนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแสดงตัว 71 คน แล้วทำการสุ่มแบบแบ่งพวกหรือแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้บุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวเป็นชั้นในการสุ่ม โดยสุ่มนักเรียนในแต่ละบุคลิกภาพให้มีทั้งแบบเก็บตัวและแสดงตัวอย่างละ 36 คน จากนั้นสุ่มแต่ละบุคคลที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว แบ่งเป็นสองกลุ่ม ๆ ละ 18 คน และบุคคลที่มีบุคลิกภาพแสดงตัว แบ่งเป็นสองกลุ่ม ๆ ละ 18 คน เพื่อเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 36 คน แล้วให้เรียนด้วยวิธีสอนดังนี้

กลุ่มทดลอง เรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมคู่

กลุ่มควบคุม เรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมตามปกติ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

3.1 แผนการสอนของกลุ่มทดลอง เป็นแผนการสอนซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามหัวข้อเรื่องจากหนังสือ Wordland Book I ในรายวิชาทักษะอ่าน 1 (อ 051)

ที่สอนการอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่ และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจและแก้ไขก่อนนำมาใช้สอน

3.2 แผนการสอนของกลุ่มควบคุม เป็นแผนการสอนซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามหัวข้อเรื่องจากหนังสือ Wordland Book I ในรายวิชาทักษะอ่าน 1 (อ 051) ที่สอนการอ่านโดยใช้กิจกรรมตามปกติ และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจและแก้ไขก่อนนำมาใช้สอน

3.3 แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัว M.P.I. ซึ่งเป็นแบบทดสอบมาตรฐานที่ สมทรง สุวรรณเลิศ และคนอื่น ๆ ได้แปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทย และผู้วิจัยได้นำไปหาค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ .66

3.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาในรายวิชาทักษะอ่าน 1 (อ 051) เพื่อวัดความสามารถของนักเรียนในด้านการแปลความตีความ จับใจความสำคัญ และขยายความจากเรื่องที่อ่านพร้อมทั้งการนำคำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ มี 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .23 ถึง .79 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .89

4. การดำเนินการทดลอง

4.1 การดำเนินการทดลอง

4.1 การดำเนินการสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยผู้วิจัยทำการสอนเองทั้งสองกลุ่มใช้เนื้อหาและระยะเวลาที่เท่ากัน กลุ่มทดลองสอนโดยใช้กิจกรรมคู่ และกลุ่มควบคุมสอนโดยใช้กิจกรรมตามปกติ

4.2 ทำการทดสอบหลังเรียนกับนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4.3 ทรวผลจากการทำแบบทดสอบ แล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคูกับนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามปกติ
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคูกับนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามปกติ
3. ศึกษาปฏิสัมพันธ์ของวิธีสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมคูก์ และวิธีสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมตามปกติกับบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งสามนี้ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนน (ANOVA)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนกลุ่มที่เรียนการอ่านโดยใช้กิจกรรมคูกับนักเรียนที่เรียนการอ่านโดยใช้กิจกรรมตามปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวที่เรียนการอ่านโดยใช้กิจกรรมคูกับนักเรียนที่เรียนการอ่านโดยใช้กิจกรรมตามปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษใกล้เคียงกัน
3. วิธีสอนกับบุคลิกภาพไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

อภิปรายผล

การศึกษารั้งนี้เป็นการทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่าน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคูกับนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามปกติ จากการทดลองอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคูกับนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามปกติ

ในการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคูกับนักเรียนที่เรียน โดยใช้กิจกรรมตามปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1 โดยที่นักเรียน ในกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคูกมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนในกลุ่ม ควบคุมที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามปกติ ซึ่งให้ผลสอดคล้องกับงานวิจัยของสลาวิน และ แชนเนอร์ (Slawin and Tanner, 1979 : 298) ที่ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ ทางด้านการอ่านของนักเรียนสามกลุ่มโดยให้นักเรียนกลุ่มแรกจับคู่กันอ่านข้อความ โดย ให้มีการปรึกษากัน ฝึกถามและตอบคำถามกันเอง แล้วให้ช่วยกันตอบคำถามครู ส่วน นักเรียนกลุ่มที่สองให้ช่วยกันอ่านข้อความและตอบคำถามตามลำพัง และนักเรียนกลุ่มที่สาม ให้อ่านข้อความและตอบคำถามตามลำพัง ผลการทดลองพบว่า นักเรียนกลุ่มแรกมีคะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่สองและกลุ่มที่สาม และนอกจากนี้ ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลาร์สัน และคนอื่น ๆ (Larson and Others, 1984 : 289 - 295) ที่ได้ทำการทดลองกับนักศึกษาสองกลุ่ม โดยกลุ่มแรกให้นักศึกษา ที่มีความสามารถทางการ เรียนคำจับคู่กับนักศึกษาที่มีความสามารถทางการ เรียนสูงและ กลุ่มที่สองให้นักศึกษาที่มีความสามารถทางการ เรียนเท่ากันจับคู่กัน แล้วให้ทั้งสองกลุ่ม อ่านข้อความจากหนังสือแบบเรียนซึ่งนำมาแบ่งออกเป็นสามตอน โดยที่แต่ละตอนมีบทสรุป อยู่ตอนท้าย เมื่ออ่านจบแล้วให้นักศึกษาคนหนึ่งสรุปใจความสำคัญของข้อความที่อ่าน โดย ไม่บทสรุปตอนท้าย ส่วนนักศึกษาอีกคนหนึ่งทำการ เปรียบเทียบใจความสำคัญของข้อความ

ที่เพื่อนสรุปกับบทสรุปท่อนท้าย หลังจากนั้นให้อ่านข้อความตอนต่อไปและเปลี่ยนกันสรุป
ใจความสำคัญจนครบทั้งสามตอน แล้วทำการทดสอบ ผลการทดลองพบว่า นักศึกษาที่มีความ
ความสามารถทางการ เรียนรู้เกี่ยวกับความสามารถทางการ เรียนสูงได้คะแนนผลสัมฤทธิ์
สูงกว่านักศึกษาคู่ที่มีความสามารถทางการ เรียนเท่ากัน ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่มี
ความสามารถทางการ เรียนรู้จะได้รับการช่วยเหลือจากนักศึกษาคู่ที่มีความสามารถทาง
การ เรียนสูง

จากการศึกษาครั้งนี้ นักเรียนในกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่สามารถ ใช้
ภาษาในการสื่อสารได้จริง แทนที่จะเพียงแต่อ่านเนื้อเรื่องแล้วตอบคำถามครูเท่านั้น
เพราะการให้นักเรียนฝึกทำกิจกรรมคู่ นักเรียนต้องใช้ภาษาในการสื่อความหมายกับเพื่อน
มีการฝึกถามและตอบคำถามกันเองจากรายการคำถามที่ครูแจกให้ มีการปรึกษากันใน
ขณะที่อ่านเนื้อเรื่องซึ่งเป็นผลดีเพราะนักเรียนได้รู้จักการช่วยเหลือกัน ทำให้สามารถ
เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้คล่องและรวดเร็วยิ่งขึ้น นอกจากนี้การให้นักเรียนฝึกทำกิจกรรม
คู่โดยใช้หลักการของว่างงานข้อมูลระหว่างผู้ร่วมทำกิจกรรม (Information Gap)
ซึ่งเป็นลักษณะที่นักเรียนแต่ละคู่ต่างก็ไม่ทราบข้อมูลที่อีกฝ่ายหนึ่งมี และต่างฝ่ายต่างต้องการ
ที่จะทราบข้อมูลหรือให้ข้อมูลแก่กัน แต่นักเรียนต้องซ่อนข้อมูลซึ่งกันและกันจะอาศัยการสื่อ
ความหมายด้วยการพูด ทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนาน กระตือรือร้น กล่าวพูด กล่าวถาม
ทั้งนี้เพราะได้พูดกับเพื่อนเพียงคนเดียวจึงไม่ต้องกลัวว่าจะพูดผิด ดังที่เนชั่น (Nation.
1979 : 139) เคอร์ (Kerr. 1985 : 22) วอชิง - โจนส์ (Watcyn -
Jones. 1983 : 13 - 15) และซามูดา และบรูตัน (Samuda and Bruton.
1981 : 22 - 25) กล่าวว่า การให้นักเรียนฝึกทำกิจกรรมคู่ในการเรียนการสอน
ภาษาต่างประเทศทำให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้จริง นักเรียนกล้าแสดงออก
มีความมั่นใจไม่กลัวว่าจะพูดผิด และนอกจากนี้ยังช่วยปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักการช่วยเหลือ
ซึ่งกันและกัน สำหรับทักษะการอ่านนั้นจากการให้นักเรียนฝึกทำกิจกรรมคู่ นักเรียนได้มี
การปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ได้ใช้ภาษาเพราะนักเรียนต้องนำสิ่งที่อ่านได้มาสื่อความหมาย
เช่น การให้นักเรียนแต่ละคู่อ่านเนื้อเรื่องคนละตอนแล้วนำมาเล่าต่อเป็นเรื่องเดียวกัน

ทำให้นักเรียนรู้จักใช้ความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านแล้วนำสิ่งที่อ่านได้นั้นไปสื่อความหมายกับเพื่อน และทำให้เกิดประสบการณ์ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการอ่านครั้งต่อไป และนอกจากนี้แล้วบทบาทของครูในการสอนอ่านยังลดน้อยลงด้วย โดยที่ครูมีหน้าที่ในการวางแผนการจัดกิจกรรมคอยอ่านช่วยความสละสลวย และช่วยเหลือเมื่อนักเรียนต้องการ ดังนั้นจึงสรุปว่า การทำให้นักเรียนเรียนการอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่ให้ผลดีกว่าการทำให้นักเรียนเรียนการอ่านโดยใช้กิจกรรมตามปกติ เนื่องจากการทำให้นักเรียนเรียนโดยใช้กิจกรรมตามปกติซึ่งเป็นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนทำตามลำพังหรือพร้อมกันทั้งชั้น เป็นกิจกรรมที่นักเรียนมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนน้อยมาก

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่ กับนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามปกติ

ในการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่กับนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2 โดยที่นักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่และกิจกรรมตามปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านใกล้เคียงกัน หรืออาจกล่าวได้ว่าบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกรรณีย์ ยุทธเสรี (กรรณีย์ ยุทธเสรี 2528 : 53 - 55) ที่พบว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบการให้คำปรึกษากับการสอนตามคู่มือครูมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน โดยผู้วิจัยสรุปว่า บุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และผลการวิจัยของธงชัย ชิวปรีชา (ธงชัย ชิวปรีชา 2513 : 95) ที่แสดงว่า การแสดงตัวและเก็บตัวไม่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นอกจากนี้ผลงานวิจัยของวันเพ็ญ อาบูการ (วันเพ็ญ อาบูการ 2512 : 101) แสดงให้เห็นเช่นเดียวกันว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ มิทเชลล์ (Mitchell. 1978 : 3427 - A) ที่พบว่า บุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการพูดของนักเรียน

แม้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวของ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจะไม่แตกต่างกันก็ตาม แต่จากการสังเกตของผู้วิจัยในขณะ ทำการทดลองสอนพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่จะกล้าแสดงออก มากขึ้นและมีความมั่นใจในการใช้ภาษาสื่อสารกับเพื่อน โดยเฉพาะนักเรียนที่มีบุคลิกภาพ เก็บตัวในระยะแรกของการเรียนการสอนมักจะไม่กล้าพูด ไม่กล้าแสดงออก เช่น การให้ ผูกถามและตอบคำถามกับเพื่อนจากรายการคำถาม นักเรียนเหล่านี้จะเขียนคำตอบลงใน รายการคำถามแทนการพูดกับเพื่อน ผู้วิจัยต้องกระตุ้นให้ใช้ภาษา อย่างไรก็ตาม ลักษณะ ของกิจกรรมคู่ทำให้นักเรียนฝึก ทำให้นักเรียนจำเป็นต้องใช้ภาษาในการสื่อสารกับเพื่อน โดยปริยาย ซึ่งภายหลังนักเรียนเหล่านี้เกิดความคุ้นเคยและกล้าพูดกล้าแสดงออกมากขึ้น กว่าเดิม

3. การศึกษาปฏิสัมพันธ์ของวิธีสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่และวิธีสอนอ่าน โดยใช้กิจกรรมตามปกติกับบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่าน วิชาภาษาอังกฤษ

ผลการศึกษาพบว่า ปฏิสัมพันธ์ของวิธีสอนกับบุคลิกภาพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัย สำคัญทางสถิติ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3 แสดงว่า วิธีสอนทั้งสองวิธีไม่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคลิกภาพเลย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกรรชนี บุทธเสรี (กรรชนี บุทธเสรี 2528 ; 53 - 55) ที่พบว่า วิธีสอนกับบุคลิกภาพ ไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน และงานวิจัยของ ชัยวุฒิ แจ่มมี (ชัยวุฒิ...แจ่มมี 2523 : 65) ที่พบว่า ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับบุคลิกภาพของนักเรียน

จะเห็นได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านของนักเรียนจะขึ้นตรงต่อวิธีสอนของ ครูโดยไม่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพของนักเรียน ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการสอน เพราะ ถ้าครูเลือกใช้วิธีสอนต่างกันผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนย่อมแตกต่างกันด้วย

ข้อสังเกตเกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้า

1. จากการให้นักเรียนฝึกทำกิจกรรมคู่ ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าในระยะแรกนักเรียนยังไม่เข้าใจวิธีฝึกทำกิจกรรมเท่าที่ควรและมักประสบกับปัญหายุ่งยาก แต่หลังจากนั้นประมาณคาบที่ 3 - 4 นักเรียนจึงเริ่มคุ้นเคยกับการทำกิจกรรมแบบนี้ ทั้งนี้ครูต้องคอยแนะนำและให้ความช่วยเหลือนักเรียนแต่ละคู่อย่างใกล้ชิด นักเรียนรู้สึกสนุกสนาน ได้ใช้ภาษาในการสื่อความหมายกับเพื่อน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สามารถอ่านเนื้อเรื่องและตอบคำถามได้รวดเร็วและถูกต้องมากขึ้น และนอกจากนี้ยังทำให้เกิดความสามัคคีกันในหมู่เพื่อน

2. จากการให้นักเรียนจับคู่กันอ่านเนื้อเรื่อง แล้วฝึกถามและตอบคำถามกันเองจากรายการคำถามที่ผู้วิจัยแจกให้ในระยะแรก ๆ นักเรียนไม่ยอมปรึกษากัน มักจะอ่านเองตามลำพัง แล้วตอบคำถามเอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความเคยชินที่นักเรียนเคยได้รับการฝึกมาในการเรียนการสอนอ่านโดยครูให้นักเรียนอ่านแล้วตอบคำถามเอง ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องคอยควบคุมและอธิบายถึงเหตุผลของการฝึกทำกิจกรรมคู่ให้นักเรียนเข้าใจ ต่อมานักเรียนจึงเริ่มคุ้นเคยขึ้น

3. จากการให้นักเรียนจับคู่กันฝึกทำกิจกรรมคู่กัน นักเรียนส่วนมากจะจับคู่กับเพื่อนของคนที่มาจากห้องเรียนเดียวกัน ทั้งนี้เพราะนักเรียนเหล่านี้ไม่คุ้นเคยกับเพื่อนต่างห้องซึ่งผู้วิจัยคัดมาจาก 4 ห้องเรียน ตามลักษณะบุคลิกภาพ ผู้วิจัยต้องเสียเวลาในการจัดคู่และที่นั่งให้นักเรียนซึ่งต้องให้เขาสลับคู่กันทุกคาบ จึงทำให้เกิดความสับสนวุ่นวายพอสมควร เนื่องจากนักเรียนไม่เคยชินกับการจัดที่นั่งแบบนี้ กิจกรรมจึงดำเนินไปอย่างล่าช้า

4. ปัญหาเรื่องการจัดเวลาเรียน ดังได้กล่าวแล้วข้างต้นว่า ผู้วิจัยต้องคลื่อนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างตามลักษณะบุคลิกภาพจาก 4 ห้องเรียน ดังนั้นจึงเป็นการยากที่ฝ่ายวิชาการของโรงเรียนจะจัดเวลาเรียนให้ในคาบเรียนปกติได้ ผู้วิจัยจึงต้องดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มตั้งแต่เวลา 7.40 ถึง 8.30 น.

ซึ่งนักเรียนบางคนมาไม่ทันโดยอ้างว่าบ้านอยู่ไกล บางคนทำการบ้านไม่เสร็จต้องมาทำ
ข้อที่โรงเรียนในเวลาเช้า นอกจากนี้แล้วในบางวันครูประจำวิชาก็นักเรียนมาเรียน
หรือสอบในช่วงเวลานี้ และนักเรียนบางคนต้องซ่อมกีฬา ซ่อมคุรียางค์ เป็นต้น
ทำให้นักเรียนขาดเรียน และไม่สามารถเรียนได้อย่างเต็มที่ ทั้งนี้ผู้วิจัยต้องคอยติดตาม
ให้นักเรียนมาเรียนอยู่ทุกคาบ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอความคิดเห็นที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อ
การเรียนการสอนและการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 บทบาทของครู ในการสอนโดยให้นักเรียนฝึกทำกิจกรรมคูนั้น
ครูควรเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้นักเรียนอย่างทั่วถึง คอยให้ความช่วยเหลือ
ในคำแนะนำในการทำกิจกรรม โดยครูเดินดูนักเรียนแต่ละคู่ไปรอบ ๆ ทลอดจนบันทึก
ข้อผิดพลาดในการทำกิจกรรมและแจ้งให้นักเรียนทราบ พร้อมทั้งแก้ไขหลังการฝึกทำ
กิจกรรมแล้ว นอกจากนี้ครูยังต้องฝึกให้นักเรียนกล้าพูดกล้าแสดงออกโดยให้สามารถ
ใช้ภาษาในการสื่อความหมายกับเพื่อนและครูได้

1.2 การจัดที่นั่ง ในการฝึกทำกิจกรรมคูนั้น ครูควรจัดที่นั่งให้นักเรียน
อย่างเหมาะสมกับประเภทของกิจกรรม เช่น ในกรณีที่มีการฝึกพูดโดยไม่มีการเขียน
จัดให้นักเรียนนั่งหันหน้าหากันแบบธรรมดา ๆ ถ้ามีการฝึกเขียนจัดให้นักเรียนเลื้อนโต๊ะ
เข้าหากัน และถ้าฝึกกิจกรรมการสื่อความหมายโดยใช้หลักการช่องว่างคำถามข้อมูล
ระหว่างผู้ร่วมทำกิจกรรม (Information Gap) ครูควรใช้กระดาษแข็งกันไว้
ระหว่างนักเรียนทั้งสองคน เพื่อจะได้ไม่เห็นข้อมูลซึ่งกันและกัน

1.3 การเลือกใช้กิจกรรมคู่ในการเรียนการสอน ครูผู้สอนต้องเลือกใช้กิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในรายวิชานั้น ๆ และต้องจัดเตรียมอุปกรณ์ให้พร้อม

1.4 ผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ควรจัดและส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้รับการอบรมเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมคู่ในการเรียนการสอน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอื่น ๆ โดยเฉพาะทักษะการเขียนโดยใช้กิจกรรมคู่

2.2 ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่ในระดับชั้นอื่น ๆ บ้าง

2.3 ควรศึกษาถึงผลของตัวแปรอื่น ๆ ที่เกิดจากการสอนโดยใช้กิจกรรมคู่ เช่น เจตคติ ความสนใจ และแรงจูงใจ เป็นต้น

מנהל המבחן

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ จรัสรัมย์ ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เกี่ยวกับโปรแกรมการสอนภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา
วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525, 138 หน้า อักสำเนา
- กรรณิการ์ อักษรสกุล วัฒนธรรมและบุคลิกภาพ มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2521,
174 หน้า
- กุสุมา มนะสุนทร ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ชั้นปีที่หนึ่งในระดับมหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2518, 140 หน้า อักสำเนา
- จันทิกา ลิมปิเจริญ กระบวนการกลุ่มในการเรียนการสอน วิทยาลัยครูภูเก็ต
2522, 101 หน้า
- จำเนียร พริบไหว "แนวโน้มการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย"
พัฒนบริหารศาสตร์ 18 : 351 เมษายน 2521
- ชัยวุฒิ แจ่มมี การศึกษามูลของการทราบจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมและบุคลิกภาพ
เก็บตัว - แสดงตัวของนักเรียนที่มีข้อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ในวิชาสังคมศึกษา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2523, 103 หน้า อักสำเนา
- ชวาล แพรัตกุล เทคนิคการวัดผล วัฒนาพานิช 2516, 434 หน้า
- _____ เทคนิคการวัดผล วัฒนาพานิช 2520, 407 หน้า
- กรรชนี ยุทธเสรี การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในด้านการฟัง - พูดภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบให้คำปรึกษา กับการสอนตาม
คู่มือครูของหนังสือ Getting Through to People วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2528, 88 หน้า อักสำเนา

ทรงพร อิศโรธกุล และสุธาดา นิมมานนิตย์ "สอนอย่างไรจึงจะสื่อความหมาย"

ใน การสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนเพื่อการสื่อสาร Thailand TESOL

หน้า UE 1 - UE 11, 2527

ทรงสถิต กิตติคุณวัจนะ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการให้นักเรียนสอนตนเอง

วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522, 59 หน้า

ธงชัย ชิวปรีชา การศึกษาแบบการคิดของนักเรียนฝึกหัดครูระดับประกาศนียบัตร

วิชาการศึกษา ปีที่ 1 - 2 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา

ประสานมิตร 2513, 86 หน้า อักสำเนา

นิพนธ์ สุขปรีดี นวัตกรรมเทคโนโลยีการศึกษา พระนคร : โรงพิมพ์พิเศษ

2519, 91 หน้า

บุญเชิด ภูโณนนทพงษ์ การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 285 หน้า

ประเทิน มหาชนธ์ การสอนอ่านเบื้องต้น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บางแสน 2523, 326 หน้า

ประสิทธิ์ นรศาสตร์ การวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของครูภาษาอังกฤษใน

โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดนครสวรรค์ วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 96 หน้า อักสำเนา

พวงเพ็ญ อินทรประวัติ วิธีสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สงขลา 2521, 249 หน้า

พัชรวิ ชินธรรมมิตร "บทบาทของกิจกรรมกลุ่มสำหรับวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ"

ภาษาปริทัศน์ 4(1) : 48 - 61 ภาคทศ ปีการศึกษา 2526

พัฒน์ น้อยแสงศรี ปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยม มหาวิทยาลัย

รามคำแหง 2525, 325 หน้า

- ไพศาล หวังพานิช การวัดผลการศึกษา สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 293 หน้า
- บุษยศาสตร์ นันทราช การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา
ของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว - แสงตัว เรียนโดยวิธีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์
ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525, 156
หน้า อักสำเนา
- เขาวา เคะชคุปต์ ทฤษฎีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์สำหรับสอนระดับประถมศึกษา
วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, 297 หน้า อักสำเนา
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา ศึกษาพรจำกัด
2528, 314 หน้า
- เลขา ปิยะธัญญะ "การสอนตามเอกลักษณ์" วารสารครูศาสตร์ กุมภาพันธ์ -
พฤษภาคม 2517 : 18 - 29
- วันเพ็ญ อายุการ การศึกษาลักษณะและความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่แสดงออกถึง
บุคลิกภาพเก็บตัวหรือแสงตัว กับการยอมรับตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดชลบุรี ปริญญาโท กศ.ม.
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2512, 163 หน้า อักสำเนา
- วินิจ เกตุขำ หลักการสอนและการเตรียมประสบการณ์ภาคปฏิบัติ โอเคียนสโตร์
2522, 472 หน้า
- ศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน, มหาวิทยาลัย คณะมนุษยศาสตร์ รายงานการวิจัยเรื่อง
ความรู้ทางภาษาศาสตร์ของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 2528,
422 หน้า
- ศรีวิทย์ สุวรรณกิติ วิธีสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก
2522, 255 หน้า

สมจิต เอี่ยมสุคนิธิ การสอนอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 4 แผนกวิทยาศาสตร์ วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517,
175 หน้า อักสำเนา

สมทรง สุวรรณเลิศ และคนอื่น ๆ "การทดสอบ The Maudsley Personality
Inventory ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาและมหาวิทยาลัย" วารสารสมาคมจิตแพทย์
แห่งประเทศไทย 14(1) : 17 - 29 มกราคม - กุมภาพันธ์ 2512

สามัญศึกษา, กรม ศึกษานิเทศ คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ ลำดับที่ 22/2522
โรงพิมพ์การศาสนา 2522, หน้า 132 - 166

สินีนาด ด้ยมาศ ความสามารถทางทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยการเรียนเป็น
กลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
(ฝ่ายมัธยม) 2528, 98 หน้า

_____ "บทบาทของวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรมัธยมศึกษาไทยในปัจจุบัน"

วารสารครูศาสตร์ 13(3) : 27 มกราคม - มีนาคม 2528

สุไร พงษ์ทองเจริญ วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2525, 217 หน้า

สุวัฒน์ จันทร์ลอย การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่าน
สมรรถภาพการอ่านเร็ว และเจตคติต่อการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากชุดการอ่านที่มีคำถามก่อนการอ่าน ระหว่าง
การอ่าน และหลังการอ่าน ปรินฎานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2527, 334 หน้า อักสำเนา

โสภา พงศ์เทพูปถัมภ์ การศึกษาเปรียบเทียบการเสนอคำศัพท์ในแบบเรียนภาษาอังกฤษ
ชั้นมัธยมต้น ปรินฎานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2528, 540 หน้า อักสำเนา

ไสว สกใส การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพอันโคะ ความเก็บตัว และ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
 ประสานมิตร 2517, 69 หน้า อักสำเนา

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย คู่มือครูภาษาอังกฤษ Young English Series
 อักษรบัณฑิต 2528, 184 หน้า

อรสา คิสสระ "การสอนเป็นรายบุคคล" ศรีนครินทร์สาร 1 : 5 มิถุนายน -
 กันยายน 2517

อุทัย ภิรมย์รัตน์ และเพ็ญศรี รังสิยากุล ปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียน
 มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2521, 206 หน้า

อุบล บุญชู "การฝึกทักษะการอ่านประเด็นสำคัญที่ดูมองข้าม" มิตรครู
 (4) : 13 - 16 กุมภาพันธ์ 2524

อุไร สิงห์โต ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแสดงตัวกับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน วิทยานิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522, 71 หน้า
 อักสำเนา

AberCrombie, M.L.J. Aims and Techniques of Group Teaching.
 Society for Research into Higher Education, at the University
 of Surrey Guildford, Surrey GU2 5XH, 1977. 82 p.

Allport, Gordon. W.A. Personality. New York : Henry Holt and
 Co., Inc., 1937. 593 p.

Banister, Robert Leo. "A Comparative Study of Extraversion -
 Introversion Traits to Two Instructional Method," Dissertation
Abstracts International. 31:4327 - A, February, 1972.

Bond, Guy L. and Miles A. Tinker. Reading Difficulties : Their
Diagnosis and Correction. Meredith Publishing Company, 1967.
 564 p.

Brown, Douglas H. Principles of Language Learning and Teaching.
 Prentice - Hall, Inc., Englewood Cliffs, N.J., 1980. 276 p.

- Brown, Dorothy F. "Group Why and How 3" Guidelines : A Periodical for Classroom Language Teachers. 4(2) : 10 - 18, December, 1982.
- Burgoon, Heston K. Michael and James McCroskey. Small Group Communication : A Functional Approach. Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1974. 217 p.
- Busch, Deborah. "Introversion - Extraversion and the EFL Proficiency of Japanese Students" Language Learning : A Journal of Applied Linguistics. 32(1) : 109 - 132, June, 1982.
- Byrne, Donn. An Introduction to Personality. New York, Prentice - Hall, Inc., 1966. 253 p.
- _____. English Teaching Perspectives. Four Strong Printing Company, 1981. 204 p.
- Carroll, Brendan J. Testing Communicative Performance Pergamon Press Ltd., 1980. 149 p.
- Celce - Murcia, Marianne. "Integrating Group Work with the Teaching of Grammar," English Teaching Forum. XVIII (3) : 2, 3, 19, July, 1980.
- Cushenbury, Donald C. Reading Improvement in the Elementary School. New York : Parker Publishing Company, 1971. 196 p.
- Davies, Norman F. "Oral Fluency Training and Small Group," English Teaching Forum. XVIII (3) : 36 - 39, July, 1980.
- Dunn, Rita and Kenneth Dunn. Practical Approach to Individualizing Instruction : Contracts and Other Effective Teaching Strategies. Parker Publishing Company, Inc., 1972. 254 p.
- Farner, Dorothy B. "Individualized Learning : An Overview," in Passa. V(1), p. 26 - 70. Special Issue Associate Editor, 1975.
- Fries, Charles C. Linguistics and Reading. Holt, Rinehart and Winston, 1963. 265 p.
- Goldenberg, Carl T. "Discussion and Writing Groups," English Teaching Forum. XX (2) : 43 - 44, April, 1982.
- Goodman, Kenneth S. "Reading, A Psycholinguistic Guessing Game," Journal of the Reading Specialist. A : 126 - 135, May, 1967.

- Grittner, Frank M. and Fred H. Laleike. Individualized Foreign Language Instruction. National Textbook Company, 1976. 111 p.
- Gully, Halbert E. "The Group in Discussion," in Discussion, Conference and Group Process. p. 63, New York : Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1963.
- Harris, Albert J. How to Increase Reading Ability. Longman, Green and Co., Inc., 1959. 633 p.
- Harris, Larry A. and Carl B. Smith. Reading Instruction Diagnostic Teaching in the Classroom. New York : Holt, Rinehart and Winston, 1976.
- Harris, Theodore L. and Others. "Summary and Review of Investigations Relating," The Journal of Educational Research. 62(7) : 291 - 312, March, 1969.
- Hawell, Kenneth W. "Using Peers in Drill - type Instruction," Journal of Experimental Education. 46(3) : 52 - 56, Spring, 1978.
- Heath, Robert. "Organizing Group Work in Large English Class," Guidelines : A Periodical for Classroom Language Teachers. 4(2) : 19 - 25, December, 1982.
- James, Kohn J. and Vajda G. Poter. "Peer - mediated Instruction and Small Group Interaction in the ESL Classroom," TESOL Quarterly. 9(4) : 379 - 390, December, 1975.
- Jeter, Jan. Approaches to Individualized Education. The Association for Supervision and Curriculum Development, 1980. 83 p.
- Kambon, Kamau Rashidi. "The Effect of Introversion - Extraversion on Reading Achievement in a Male Tutee - Tutor Situation : An Exploratory Study," Dissertation Abstracts International. 39(6) : 3442 - A, December, 1978.
- Kerr, Laura. "Pair Work - Some Practical Hints," English Teaching Forum. XXIII(4) : 22 - 24, 27, October, 1985.
- Lado, Robert. Language Teaching : A Scientific Approach. New York, McGraw - Hill Book Company, 1964. 239 p.
- Larson, Celia O. and Others. "Verbal Ability and Cooperative Learning : Transfer of Effects," Journal of Reading Behavior. XVI(4) : 289 - 295, 1984.

- Littlewood, William T. Foreign and Second Language Learning : Language Acquisition Research and its Implications for the Classroom. Cambridge University Press, 1984. 114 p.
- Long, Michael H. and Patricia A. Porter. "Group Work, Interlanguage Talk and Second Language Acquisition," TESOL Quarterly. 19(2) : 207 - 225, June, 1985.
- Medley, Frank W. "Reading Assignments Versus Reading Instruction : Native Language Strategies and Techniques for Use," in The Foreign Language Instruction : Learning Styles and Teaching Options. p. 29 - 42, Renate A. Schulz. Illinois : National Textbook Company, 1977.
- Mitchell, Ivy Anita. "Extroverted/Introverted Personality and Oral Language Communication" Dissertation Abstracts International. 39(6) : 3427 - A, December, 1978.
- Morrow, Keith. "Principles of Communicative Methodology," Communication in the Classroom. Longman Group Ltd., 1981. 151 p.
- Nation, I.S.P. Language Teaching Techniques. English Language Institute, Victoria University of Wellington, 1979. 172 p.
- Nunn, Grace Gaeta. "Peer Interaction During Collaborative Writing at the 4th/5th Grade Level," Dissertation Abstracts International. 45(01) : 105 - A, July, 1984.
- Oller, John W. English Tests at School. Longman Group Limited, 1979. 459 p.
- Otto, Wayne, and Others. Focused Reading Instruction. Massachusetts : Addison - Wesley Publishing Company, 1974.
- Peterson, Juanita Jane. "Family Pairs Versus Individuals as Independent Learners," Dissertation Abstracts International. 44(08) : 2345 - A, 1984.
- Pridclipp, Ronald Walter. "Partner Learning in Secondary School Math Mathematics," Dissertation Abstracts International. 36(9) : 5898 - A, 1976.
- Read, Siew - Hean. "Staging Group Activities in the Classroom," Guidelines : A Periodical for Classroom Language Teachers. 4(2) : 1 - 9, December, 1982.

- Renee, Disick S. Individualizing Language Instruction : Strategies and Methods. Harcourt Brace Jovanovich, Inc., 1975. 242 p.
- Rivers, Wilga M. Teaching Foreign - Language Skills. Chicago : The University of Chicago Press, 1968.
- Rogers, Carl R. Children - centered Therapy. Boston : Houghton Mifflin, 1951. 560 p.
- Rogers, Ted. "Strategies for Individualized Language Learning and Teaching," in Understanding Second and Foreign Language Learning : Issues and Approach. p. 251 - 273, Jack Richards Newbury House Publisher, Inc., 1978.
- Ruth, Parker E. "Small - Group Cooperative Learning - Improving Academic, Social Gains in the Classroom," NASSP Bulletin. 69(479) : 48 - 56, March, 1985.
- Samuda, Virginia and Anthony Bruton. "Tango - seated Pairs in the Language Classroom," English Teaching Forum. XIX(1) : 22 - 25, January, 1981.
- Schumann, John H. "Social and Psychological Factors in Second Language Acquisition," in Understanding Second and Foreign Language Learning : Issues and Approaches. p. 163 - 178, Jack Richards Newbury House publisher, Inc., 1978.
- Sharan, Shlomo and the Others. "Academic Achievement of Elementary School Children in Small - group Versus Whole - class Instruction," The Journal of Experimental Education. 48(2) : 125 - 129, 1980.
- Slavin, Robert E. and Allen M. Tanner. "Effects of Cooperative Reward Structures and Individual Accountability on Productivity and Learning," The Journal of Educational Research. 72(5) : 294 - 298, May - June, 1979.
- Smith, Anthony Roy. "The Effects of Cooperative and Individualistic Goal Structures and Prereading Activities on Students' Comprehension and Attitude Toward Reading Short Stories," Dissertation Abstracts International. 39(12) : 7273 - A, June, 1979.
- Sprenger, Arnold. "Group Work in Foreign - Language Learning : A Report," English Teaching Forum. XI (5) : 12 - 15, November - December, 1973.
- Starr, Darther Eay. "Personality Characteristics and Learning Style Phonics Achievement of Preservice Element Teachers Exposed to a Social or Isolated Learning Environment," Dissertation Abstracts International. 32 : 4434 - A, February, 1972.

Watcyn - Jones, Peter. Teacher's Book for First and Second Impact.
Penguin Functional English, 1983. 224 p.

_____ Pair Work. Hazell Watson & Viney Limited, 1984. 64 p.

_____ Pair Work : Activities for Effective Communication.
Butler & Tanner Ltd., Frome and London, 1984. 64 p.

West, Roland. Individualized Reading Instruction. C.W. Post
Collage, 1964. 168 p.

White, Ronald. "The Four Skills in Communicative Language Teaching"
Communication in the Classroom. Longman Group Ltd., 1981. 151 p.

Wibunsin, Doris. "Communicative VS Non - communicative Language
Teaching," in Language Use in the Classroom. p. CT1 - CT8,
Thailand TESOL, 1984.

Willis, Jane. Teaching English Through English : A Course in
Classroom Language and Techniques. Longman Group Ltd., 1981.
p. XIV.

Valette, Rebecca M. and Disick S. Renee. Modern Language
Performance Objectives and Individualization. Harcourt Brace
Jovanovich, Inc., 1972. 260 p.

Verba, Sidney. Small Groups and Political Behavior : A Study of
Leadership. Princeton, New Jersey Princeton University Press,
1961. 273 p.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเก็บตัว—แสดงตัว

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงตัว

คำแนะนำในการทดสอบ M.P.I.

ต่อไปนี้คือคำถามเกี่ยวกับความเป็นไป ความรู้สึก และการกระทำของท่าน แต่ละคำถามมีช่องว่างข้างท้ายให้ตอบว่า "ใช่" "ไม่แน่ใจ" หรือ "ไม่ใช่"

พยายามตอบตามความเป็นจริงเท่าที่ท่านเคยทำ หรือรู้สึกว่า "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" ถ้าท่านแน่ใจว่าท่านจะตอบอย่างไรแล้วให้กาเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างให้ตรงกับคำว่า "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" ถ้าท่านไม่แน่ใจว่าจะตอบอย่างไรแล้วให้กาเครื่องหมาย ✓ ในช่อง "ไม่แน่ใจ" แต่ให้ทำเช่นนี้เมื่อท่านไม่แน่ใจจริง ๆ เท่านั้น

โปรดตอบให้เร็ว อย่าใช้เวลาตอบคำถามในแต่ละข้อนานเกินไป เราต้องการให้ท่านตอบสิ่งที่ท่านคิดได้เป็นครั้งแรกเมื่ออ่านประโยคจบ โปรดทำทุกข้อ

ต่อไปนี้โปรดลงมือทำโดยเร็ว และพยายามตอบทุกข้อ ไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด การทดสอบนี้ไม่เกี่ยวกับเชาวน์ปัญญา หรือความสามารถ แต่เป็นเพียงการทดสอบเกี่ยวกับความเป็นไปและการกระทำของท่าน

	ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ใช่
1. ท่านรู้สึกเป็นสุขที่สุดที่ได้ร่วมในการทำงานที่ต้องใช้ ความรวดเร็ว	☐	☐	☐
2. ท่านชอบทำความรู้จักกับคนอื่นก่อนเสมอ	☐	☐	☐
3. ท่านมักจะทำอะไรด้วยความรวดเร็วและเชื่อมั่นใน การกระทำของท่าน	☐	☐	☐
4. ท่านมีความเห็นว่าตัวท่านเป็นคนกระฉับกระเฉง กระปรี้กระเปร่า	☐	☐	☐

	ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ใช่
5. ท่านจะรู้สึกไม่มีความสุขเลย ถ้าไม่ไ้พบปะติดต่อกับคนอื่น หรือเขาสังคมบ่อย ๆ	☐	☐	☐
6. ท่านลงมือทำในสิ่งที่คิดไว้ทันที	☐	☐	☐
7. เมื่อไปงานสังคมท่านมักไม่ค่อยแสดงตัว	☐	☐	☐
8. ท่านรู้สึกลำบากที่จะปล่อยใจให้สนุกสนานเต็มที่แม้จะอยู่ท่ามกลางงานรื่นเริง	☐	☐	☐
9. ท่านเป็นคนที่มีความรู้สึกผิดชอบชั่วดีมากเกินไป	☐	☐	☐
10. ท่านเป็นคนชอบทำความรู้จักกับคนอื่น ๆ	☐	☐	☐
11. ท่านเป็นคนพิถีพิถันในการคบเพื่อน	☒	☐	☐
12. เวลาที่ท่านทำงานอะไรก็ตามท่านมักคิดว่าเป็นเรื่อง คอขาดบาดตายเสมอ	☐	☐	☐
13. ท่านชอบงานสังคม	☐	☐	☐
14. ท่านมักชอบเป็นผู้นำของกลุ่ม	☒	☐	☐
15. ท่านรู้สึกอายและไม่อยากพูดกับเพศตรงข้าม	☐	☐	☐
16. ท่านมักมีคำแก้ตัวทันทีเมื่อถูกวิพากษ์วิจารณ์	☐	☐	☐
17. ท่านมีความเห็นว่าตัวท่านเป็นคนทำอะไรตามสบาย	☐	☐	☐
18. เมื่ออยู่ในกลุ่มที่มีการพบปะสังสรรค์ท่านมักเป็นฝ่าย เงียบเฉย	☐	☒	☐
19. ท่านสามารถทำให้สนุกสนานได้เต็มที่ในงานรื่นเริง	☒	☐	☐
20. ท่านชอบทำงานที่ยากและต้องใช้ความตั้งใจอย่างเต็มที่	☒	☐	☐
21. ท่านมักทำงานอย่างไม่มีใครเอาจริงเอาจังนัก	☐	☐	☐
22. คนอื่น ๆ มีความเห็นว่าท่านเป็นคนกระฉับกระเฉงว่องไว	☐	☐	☐
23. ท่านมีความเห็นว่าตัวท่านเป็นคนช่างพูด	☐	☐	☐
24. ท่านมักไม่ขัดตรงกับคนอื่น	☐	☐	☐

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ วิชาทักษะอ่าน 1 (อ 051)
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 40 ข้อ เวลา 50 นาที

ข้อสอบแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วัดความสามารถในการแปลความ ตีความ จับใจความสำคัญ
 และขยายความจากเรื่องที่อ่าน จำนวน 28 ข้อ

ตอนที่ 2 วัดความสามารถในการนำคำศัพท์ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 3 วัดความสามารถในการนำโครงสร้างไปใช้ในสถานการณ์ใหม่
 จำนวน 5 ข้อ

Part I Read these passages and answer the following questions.

Most men want to be rich because they think richness brings happiness. But, often, richness brings many worries without much happiness. A millionaire is a very rich man, of course, but his great richness is also a great responsibility. He may have many lands and factories. Lands and factories usually need a lot of attention. There may be disputes between the millionaire and his workers over one trouble or another. These disputes may lead to strikes. In this case the millionaire may lose a lot of money. Or some gangsters may kidnap the millionaire's child and demand thousands of pounds to return the child safe. A very rich man, therefore, in spite of his great richness may not have an easy life. He has many worries. These worries may be greater than the worries of a poor man.

1. "A millionaire" means
 - a. a person who is very poor b. a person who owns a factory
 - c. a person who has much money d. a person who has a child
2. But, often, richness brings many worries without much happiness.....
means.....
 - a. Richness brings man only happiness.
 - b. Richness brings man only worry.
 - c. Richness brings much happiness to man than worry.
 - d. Richness brings many worries to man than happiness.
3. What kind of worries may the owner of a factory have ?
 - a. a lot of attention b. a great responsibility
 - c. many lands and factories d. disputes with his workers
4. Why does a gangster kidnap a millionaire's child ?
 - a. He wants some money, b. He wants to kill the child.
 - c. He strikes the millionaire. d. He loves the child.
5. What happens if the workers strike in factories ?
 - a. The factories will be destroyed.
 - b. the owners may lose much money.
 - c. The workers will work hard.
 - d. The poor will be rich.
6. A very rich man, therefore, in spite of his great richness
may not have an easy life....means.....
 - a. A rich man is always happy.
 - b. Although a man is rich, he may be unhappy.
 - c. Richness makes man happy.
 - d. Although a man is unhappy, he is rich.

7. This passage is about.....

- a. Richness brings happiness to man.
- b. A millionaire has a great responsibility.
- c. Richness often brings many worries but not much happiness.
- d. A millionaire may lose a lot of money and happiness.

An 80-year-old woman died yesterday of severe head injuries after robbers hit her head against a toilet seat, Bang Rak police said.

Police said the robbers also searched Mrs. Hay Sae Tia's shophouse in Soi Song Phra of Rama 4 Road and escaped with thousands baht.

A neighbour, Mrs. Hiang Sae Lin, 49, told police that she found Mrs. Hay, who lived alone, lay on the toilet floor with a piece of blood-soaked cloth round her neck. She said she ruled Mrs. Hay to a hospital where she died.

8. How did Mrs. Hay die ?

- a. The police shot at her head.
- b. The robber injured her.
- c. Mrs. Hiang tied her neck with cloth.
- d. She hit her own head against the toilet seat.

9. She said she ruled Mrs. Hay to a hospital. "rush" means.....

- | | |
|-----------|---------|
| a. visit | b. take |
| c. invite | d. find |

10. Where did Mrs. Ray die ?
- a. in the toilet room b. at the police station
 - c. at the hospital d. in the shophouse
11. Why did the murderer kill her?
- a. to live in her shophouse
 - b. to get some clothes from her shophouse
 - c. to get away from her shophouse
 - d. to rob her shophouse

There was a young turtle who got tired of living on a river bank. One day he met two wild geese and asked for their help. He told them that he wanted to visit strange places.

The two geese told the turtle to bite the middle of a branch. Each goose carried one end of the branch in his mouth. Then they flew into the air with the turtle hanging on the middle of the branch.

The geese flew upon a wide pond where three men were fishing. One man shouted, "See that lazy turtle !"

The turtle was angry. He started to scold the men. But as he opened his mouth to scold he fell into the pond and there he stayed.

12. The turtle got tired of living on a river bank means he
- a. did not want to be alive
 - b. did not like a river bank
 - c. lived on a river bank too long
 - d. lived alone on a river bank

13. Before he met the geese, the young turtle had.....
- travelled a lot by himself
 - lived with his mother all the time
 - gone to strange places
 - never been away from the river
14. The turtle wanted to
- fly in the air
 - go to other places
 - see the wide pond
 - visit the geese's nest
15. Where did the turtle meet the three men ?
- at the river bank
 - in the river
 - at the wide pond
 - at the strange places
16. If it didn't scold the men, the turtle would
- visit strange places
 - stay in the pond
 - live at the river bank
 - eat some fish in the pond

Hamlet is the nephew of **Claudius** king of Denmark. Claudius has married the late king's widow, Hamlet's mother.

The ghost of Hamlet's father appears and tells him how Claudius had murdered him by pouring poison into his ears as he slept.

The ghost orders Hamlet to revenge the murderer. Hamlet promises that he will do without delay.

17. Who is Hamlet ?
- a king of Denmark
 - Claudius' son
 - the late king's son
 - the murderer

18. Who is the ghost ?
- a. the late king
 - b. Hamlet's mother
 - c. Claudius
 - d. Hamlet
19. Who murdered Hamlet's father ?
- a. the late king
 - b. Hamlet's mother
 - c. Claudius
 - d. Hamlet
20. Hamlet promises that he will do so without delay.....means.....
- a. Hamlet will marry the widow.
 - b. Hamlet will meet his mother.
 - c. Hamlet will kill Claudius.
 - d. Hamlet will pour poison into his own ears.
21. Claudius is
- a. cruel
 - b. honest
 - c. kind
 - d. clever

Mr. Hodge was a chicken farmer. He had hundreds of chickens, and sold the eggs and the meat and got quite a lot of money for them, but he lived in a very hot part of the country, and he found that his hens laid hardly any eggs in the summer. So he decided to put air-conditioning into his chicken-house so that the hens would lay well all through the year and he could get more eggs and in that way earn more money.

The owner of the company which sold the air-conditioning came to see him, and when he saw Mr. Hodge's house, he thought that he might be able to persuade him to buy some air-conditioning for that too.

"Your wife would be much happier and more comfortable then",
he said to Mr. Hodge. But Mr. Hodge was not interested.

"My wife doesn't lay eggs", he said.

22. What work did Mr. Hodge do ?
 - a. he grew rice.
 - b. He laid eggs.
 - c. He built chicken-house.
 - c. He sold eggs and meat.
23. Why didn't he get much money in the summer ?
 - a. Many chickens died.
 - b. He has few chickens.
 - c. He has few eggs.
 - d. The chicken-house was burned.
24. Where did he decide to put air-conditioning ?
 - a. in his house
 - b. in the company.
 - c. in his chicken-house
 - d. on the farm
25. What did the owner of the air-conditioning company hope to do?
 - a. He hoped to sell some air-conditioning for Mr. Hodge's House.
 - b. He hoped to bring the air-conditioning to Mr. Hodge's house himself.
 - c. He hoped to buy some chickens and eggs from Mr. Hodge.
 - d. He hoped to meet Mr. Hodge's wife at his house.
26.he might be able to persuade him to buy some
air-conditioning for that too "that" refers to.....
 - a. the owner's company
 - b. Mr. Hodge's house
 - c. Mr. Hodge's chicken-house
 - d. Mr. Hodge's farm

27. Why wasn't Mr. Hodge's wife happy and comfortable ?
- a. She didn't like chickens.
 - b. Mr. Hodge didn't love her.
 - c. Her house was near the chicken farm.
 - d. Her house was in a very hot part of the country.
28. What happened after Mr. Hodge had bought the air-conditioning ?
- a. The owner of the company didn't sell it to her.
 - b. Mr. Hodge built a new chicken-house.
 - c. His wife disagreed with him.
 - d. The hens laid many eggs.

Part II Choose the correct meaning of the following words and sentences.

29. The department store was destroyed by fire last night.
 "was destroyed" means.....
- a. was broken
 - b. was burned
 - c. was rebuilt
 - d. was repaired
30.people said, "Come to the throne, become king !"
 "throne" means.....
- a. land for the king
 - b. room for the king
 - c. bed for the king
 - d. seat for the king
31. America is a powerful country.means.....
- a. America is big.
 - b. America is strong.
 - c. America is rich.
 - d. America is civilized.

32. Two prisoners escaped last night.

"escape" means.....

- | | |
|-------------|------------|
| a. get away | b. come in |
| c. give up | d. turn in |

33. That man tried to get rid of his enemy.

"get rid of" means.....

- | | |
|---------|----------|
| a. help | b. plead |
| c. kill | d. tell |

34. With British Airway, Tom appeared in Bangkok on Sunday.

means

- | |
|--|
| a. Tom left Bangkok by British Airway on Sunday. |
| b. Tom visited Bangkok by British Airway on Sunday. |
| c. Tom arrived in Bangkok by British Airway on Sunday. |
| d. Tom went to Bangkok by British Airway on Sunday. |

35. The great soldier lost the battle and became the captive.

"captive" means.....

- | | |
|--------------|-------------|
| a. winner | b. prisoner |
| c. conqueror | d. murderer |

Part III Choose the best answer.

36. Tom dislikes in the afternoon.

- | | |
|---------|-------------|
| a. swim | b. swims |
| c. swam | d. swimming |

37. When did she begin to work here ?
- a. She began to work here last month.
 - b. She began work here last month.
 - c. She will to work here next month.
 - d. She begins working here this month.
38. After Tim his work, he played with his friend.
- a. to do
 - b. had done
 - c. done
 - d. did
39. Joe is a boxer. He fighting.
- a. to be good at
 - b. will good at
 - c. be good at
 - d. is good at
40. There is always in Susan's family.
- a. happiness
 - b. unhappy
 - c. happily
 - d. happy

ภาคผนวก ข

การวิเคราะห์ข้อมูล

- ค่าอำนาจจำแนกแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงตัว
 - ค่าความยากง่ายแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน
- วิชาภาษาอังกฤษ

ตาราง 5 ค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงตัว จำนวน 24 ข้อ

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		ค่าอำนาจจำแนก (t)
	$\bar{X}_H$	S_H^2	$\bar{X}_L$	S_L^2	
1	1.56	0.59	0.64	1.90	3.06
2	1.64	0.40	1.40	0.75	1.20
3	1.68	0.22	1.04	0.54	3.76
4	1.64	0.24	1.04	0.37	4.00
5	1.52	0.67	0.44	0.50	5.40
6	1.44	0.51	1.36	0.57	0.40
7	1.04	0.79	0.24	0.36	3.80
8	1.72	0.46	0.76	0.77	4.36
9	1.48	0.43	1.16	0.47	1.77
10	1.92	0.07	1.12	0.77	4.44
11	1.32	0.09	0.84	0.72	2.82
12	1.88	0.19	1.56	0.59	1.88
13	1.44	0.67	0.60	0.58	3.81
14	0.84	0.55	0.24	0.27	3.52
15	1.32	0.64	0.96	0.79	0.63
16	1.28	0.62	0.68	0.56	3.00
17	1.96	0.04	1.00	0.75	5.64
18	1.76	0.19	0.40	0.50	8.50
19	1.80	0.33	1.12	0.77	3.40
20	0.20	0.25	0.36	0.49	-0.94
21	1.80	0.25	0.32	0.47	9.25
22	1.80	0.16	0.88	0.44	6.13
23	1.60	0.41	0.56	0.59	5.47
24	0.36	0.40	0.20	0.33	0.94

ตาราง 6 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน วิชาทักษะอ่าน 1 (อ ๐51) จำนวน 40 ข้อ

ข้อ	p_H	P_L	p	r	ข้อ	p_H	P_L	p	r
1	.88	.29	.60	.60	21	.74	.22	.48	.52
2	.96	.14	.59	.80	22	.81	.14	.47	.66
3	.88	.59	.75	.37	23	.85	.33	.60	.53
4	.55	.14	.33	.45	24	.81	.14	.47	.66
5	.51	.18	.34	.36	25	.88	.03	.41	.83
6	.74	.37	.56	.38	26	.85	.66	.76	.25
7	.88	.18	.54	.68	27	.85	.25	.56	.60
8	.66	.40	.53	.26	28	.92	.14	.55	.76
9	.70	.11	.38	.61	29	.77	.29	.53	.48
10	.92	.33	.65	.63	30	.48	.11	.28	.44
11	.88	.25	.58	.63	31	.59	.07	.30	.59
12	.59	.03	.26	.69	32	.85	.07	.44	.76
13	.77	.29	.53	.48	33	.74	.18	.45	.56
14	.70	.29	.49	.41	34	.85	.51	.69	.39
15	.74	.18	.45	.56	35	.55	.22	.38	.35
16	.81	.18	.49	.62	36	.62	.25	.43	.38
17	.88	.44	.68	.49	37	.88	.29	.60	.60
18	.88	.25	.58	.63	38	.74	.14	.43	.60
19	.92	.62	.79	.42	39	.66	.37	.52	.29
20	.85	.37	.62	.50	40	.44	.07	.23	.49

ภาคผนวก ค

แผนการสอนอ่านวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
กิจกรรมคู่ (Pair Work) ที่ใช้ในการสอนอ่านวิชาภาษาอังกฤษ

แผนการสอนวิชาทักษะอ่าน 1 (อ 051)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 100 นาที (2 คาบ)

หมายเหตุ ชั้นการสอนที่ 1 - 5 จะเหมือนกับทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

แผนการสอนที่ 1

(Unit 7)

เรื่อง Are you civilized ?

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อจบบทเรียนแล้วนักเรียนสามารถ

1. บอกความหมายของคำศัพท์ได้
2. บอกความหมายของคำอุปสรรคได้
3. ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้
4. บอกใจความสำคัญของเนื้อเรื่องได้
5. เติมคำหรือข้อความลงในช่องว่างได้อย่างเหมาะสม

สื่อการสอน

ภาพ บัตรคำศัพท์ และ worksheet

ลำดับขั้นตอนการสอน

ขั้นที่ 1 เรารู้ความสนใจ

ครูให้นักเรียนดูภาพเมืองหลวงซึ่งในภาพประกอบด้วยตึกและอาคารต่าง ๆ
พร้อมทั้งผู้คนและรถมากมาย แล้วสนทนากับนักเรียน โดยการตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ เช่น

What can you see in the picture ?

Are people in the car rich ?

etc...

ขั้นที่ 2 แจกจุดประสงค์การเรียนรู้

ครูบอกให้นักเรียนทราบว่า เมื่อจบบทเรียนแล้วนักเรียนสามารถบอกความหมาย
ของคำศัพท์และคำอุปสรรค ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง บอกใจความสำคัญของเรื่อง และ
เติมคำหรือข้อความลงในช่องว่างได้อย่างเหมาะสม

ขั้นที่ 3 ทบทวนประสบการณ์เดิม

3.1 ครูทบทวนคำศัพท์ดังต่อไปนี้ factory, electric, machine,
country, law, society, agree โดยให้นักเรียนดูบัตรคำ ออกเสียง บอกความหมาย
และแต่งประโยค

3.2 ครูทบทวนการใช้ verb + / - ing / ในรูปประธานและกรรม
โดยการให้คำถามกับนักเรียน แล้วให้นักเรียนนำคำเหล่านี้มาแต่งประโยค

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้วัสดุอุปกรณ์เพื่อจูงใจ

ให้นักเรียนดูภาพในหนังสือแบบเรียน แล้วครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับ
ความเจริญและอารยธรรมของมนุษย์

ขั้นที่ 5 ไ้แนวการเรียนรู้

5.1 ครูสอนคำศัพท์ดังต่อไปนี้ civilized, broadminded, willing, order, respect, peace โดยให้นักเรียนดูบัตรคำ แล้วออกเสียงคำศัพท์ตามครู และครูอธิบายความหมายของคำศัพท์โดยใช้รูปประโยคที่มีคำศัพท์นั้น เช่น

Civilized people must be educated. Education makes man civilized.

หลังจากนั้นให้นักเรียนฝึกใช้คำเหล่านี้ในรูปประโยคและบอกความหมาย

5.2 ครูสอนโครงสร้างดังต่อไปนี้

5.2.1 Verb + / - ing / ทำหน้าที่เป็นประธานและกรรม

5.2.2 prefix / - dis /

5.2.3 to protect { someone from { someone
something something

5.2.4 to make { someone + adjective
something

5.2.5 to stop someone from doing something

โดยการยกตัวอย่างประโยค แล้วอธิบายพร้อมทั้งให้นักเรียนฝึกแต่งประโยคและบอกความหมาย เช่น

He enjoys playing.

Rich food makes him fat.

5.3 ครูอ่านเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟังหนึ่งครั้ง

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
<u>ขั้นที่ 6</u> ขั้นปฏิบัติ 6.1 ให้นักเรียนจับคู่กันเพื่อช่วยกันอ่านเนื้อเรื่อง โดยให้มีการปรึกษากันและฝึกถามและตอบคำถามจากรายการคำถามที่ครูแจกให้ 6.2 นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง 6.3 นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันสรุปใจความสำคัญของเนื้อเรื่องแล้วครูสุ่มนักเรียนบางคู่ออกมาสรุปให้เพื่อนฟัง 6.4 ให้นักเรียนทำกิจกรรม Fill in the Missing Information โดยครูแจก worksheet ที่เป็นข้อความเดียวกัน แต่เวทของว่างไม่เหมือนกันให้ นักเรียนแต่ละคู่แล้วให้แต่ละคนอ่านข้อความของตนให้เพื่อนฟัง แล้วซักถามคำถามเพื่อให้ได้ข้อมูลสำหรับเติมลงในช่องว่างให้ครบ	<u>ขั้นที่ 6</u> ขั้นปฏิบัติ 6.1 ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องพร้อมกันทั้งชั้น แล้วอ่านเองตามลำพัง หากมีข้อสงสัยให้ถามครูได้ 6.2 นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องพร้อมกันทั้งชั้น และที่ละคน 6.3 นักเรียนสรุปใจความสำคัญแล้วครูเขียนบนกระดาน 6.4 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดโคลงจาก worksheet ที่ครูแจกให้
<u>ขั้นที่ 7</u> ให้อ่านย้อนกลับ ตรวจคำตอบ แก้ไขสิ่งผิดและทบทวน	<u>ขั้นที่ 7</u> ให้อ่านย้อนกลับ ตรวจคำตอบ แก้ไขสิ่งผิดและทบทวน

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
<u>ขั้นที่ 8</u> ประเมินผลการปฏิบัติ สังเกตการตอบคำถาม เนื่องจาก การสรุปใจความสำคัญของเรื่อง และสังเกต และตรวจการทำกิจกรรม Fill in the Missing Information <u>ขั้นที่ 9</u> เสริมความแน่นหนาและการถ่ายโอนการเรียนรู้ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน เป็นการบ้าน	<u>ขั้นที่ 8</u> ประเมินผลการปฏิบัติ สังเกตการตอบคำถาม การสรุปใจความสำคัญของเรื่อง และตรวจการทำแบบฝึกหัดพิเศษ <u>ขั้นที่ 9</u> เสริมความแน่นหนาและการถ่ายโอนการเรียนรู้ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

แผนการสอนที่ 2

(Unit 8)

เรื่อง Bangkok Mirror

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อจบบทเรียนแล้วนักเรียนสามารถ

1. บอกความหมายของคำศัพท์ได้
2. บอกความหมายของคำปัจจัยได้
3. ตอบคำถามเกี่ยวกับข่าวที่อ่านได้
4. บอกใจความสำคัญ สรุปและรายงานเกี่ยวกับข่าวที่อ่านได้
5. เติมคำหรือข้อความลงในช่องว่างได้อย่างเหมาะสม

สื่อการสอน

หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ , บัตรคำศัพท์ ภาพ และ worksheet

ลำดับขั้นตอนการสอน

ขั้นที่ 1 เราความสนใจ

ครูสาธิตให้นักเรียนเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์และข่าวที่นำมาให้นักเรียนดู ดังนี้

Do you read newspapers every day ?

Look at this picture, what happens ?

etc....

ขั้นที่ 2 แจงจุดประสงค์การเรียนรู้

ครูบอกให้นักเรียนทราบว่า เมื่อจบบทเรียนแล้วนักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์และคำกริยา ตอบคำถามเกี่ยวกับชาวฟิอาน บอกใจความสำคัญ สรุปและรายงานเกี่ยวกับชาวฟิอานได้ และเพิ่มคำหรือข้อความลงในช่องว่างได้อย่างเหมาะสม

ขั้นที่ 3 ทบทวนประสบการณ์เดิม

3.1 ครูทบทวนคำศัพท์ดังต่อไปนี้ rider, race, report, temperature, news, weather โดยให้นักเรียนคู่บัตรคำ ออกเสียง บอกความหมาย และแต่งประโยค

3.2 ทบทวนคำที่ลงท้ายด้วย suffix / - ly / และ compound noun ในรูปประโยค

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้วัสดุอุปกรณ์เพื่อจูงใจ

ให้นักเรียนดูภาพชาวอูมบีเทอ ชาวฟีฟ่า การพยากรณ์อากาศ แล้วครูสนทนากับนักเรียน

ขั้นที่ 5 ใ้แนวการเรียนรู้

5.1 ครูสอนคำศัพท์ดังต่อไปนี้ cyclist, cycling, championship, medal, forecast, destroy, cause, minimum, maximum โดยให้นักเรียนคู่บัตรคำ ออกเสียงตามครู แล้วครูอธิบายความหมายของคำศัพท์ โดยใช้ภาพและรูปประโยคที่นำเสนอนั้น

เช่น

He is a cyclist. He likes cycling. He got two gold medals.

He is a championship

หลังจากนั้นครูให้นักเรียนฝึกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและบอกความหมาย

5.2 ครูสอนโครงสร้างคำต่อไปนี้ suffix / -ly /, compound words as adverb of time และ compound noun โดยการยกตัวอย่างประโยคอธิบาย และให้นักเรียนฝึกแต่งประโยคเอง แล้วให้ตอบคำถามพร้อมทั้งบอกความหมายของคำเหล่านั้น

5.3 ครูอ่านข่าวในหนังสือแบบเรียนให้นักเรียนฟังหนึ่งครั้ง

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
<u>ขั้นที่ 6</u> ขั้นปฏิบัติ 6.1 ให้นักเรียนจับคู่กันเพื่อช่วยกันอ่านข่าว โดยให้ฝึกการปรึกษาหารือ และฝึกถามและตอบคำถามจากรายการคำถามที่ครูแจกให้ 6.2 ให้นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันตอบคำถามเกี่ยวกับข่าวที่อ่าน 6.3 ให้นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันสรุปใจความสำคัญของข่าวและออกไปรายงานหน้าชั้นให้เพื่อนฟัง 6.4 ครูแจกข้อความและภาพที่มีความสัมพันธ์กันให้นักเรียนแต่ละคู่ แล้วให้นักเรียนที่จับข้อความอ่านข้อความนั้นดัง ๆ ส่วนคนที่รูปภาพก็บรรยายให้เพื่อนฟังเช่นกัน หลังจากนั้นก็ทั้งสองคนช่วยกันจับคู่ข้อความและภาพ แล้วบรรยายให้เพื่อนฟังหน้าชั้น	<u>ขั้นที่ 6</u> ขั้นปฏิบัติ 6.1 ให้นักเรียนอ่านข่าวในใจ หากมีปัญหาให้ซักถามครู 6.2 ให้นักเรียนตอบคำถามพร้อมกันและทีละคน 6.3 ให้นักเรียนต่างคนต่างสรุปใจความสำคัญของข่าว แล้วสมมตินักเรียนบางคนให้ออกมารายงานข่าวนั้นให้เพื่อนฟัง 6.4 ให้นักเรียนจับคู่ข้อความกับภาพ

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
6.5 ครูแจก worksheet ซึ่ง เป็นขาวจากหนังสือพิมพ์แผ่นหนึ่ง และอีกแผ่น หนึ่งเป็นตารางสำหรับเติมคำหรือขอความใ นักเรียนคนหนึ่งชาวอานซาว และให้นักเรียนคน หนึ่งทำการถามคำถามนักเรียนคนอานซาวเพื่อให้ ได้คำหรือขอความมาเติมลงในตารางของตน ให้ครบ <u>ขั้นที่ 7</u> ให้ข้อมูลย้อนกลับ ครูชื่นชม อภิปรายผลและแก้ไขสิ่งผิด <u>ขั้นที่ 8</u> ประเมินผลการปฏิบัติ หลังจากการบอกความหมายของคำศัพท์ และคำปัจจัย หลังจากการตอบคำถาม การสรุป และรายงานใจความสำคัญของข่าว สังเกตการ จับคู่ขอความกับภาพ และตรวจการเติมคำหรือ ขอความลงในตาราง <u>ขั้นที่ 9</u> เสริมความมั่นใจและการถ่ายโอน การเรียนรู้ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน เป็นการบ้าน	6.5 ให้นักเรียนนำคำหรือขอความ ในตารางไปเติมในช่องว่างในเนื้อเรื่องให้ เหมาะสม <u>ขั้นที่ 7</u> ให้ข้อมูลย้อนกลับ ครูชื่นชม อภิปรายผลและแก้ไขสิ่งผิด <u>ขั้นที่ 8</u> ประเมินผลการปฏิบัติ หลังจากการบอกความหมายของคำ ศัพท์ และคำปัจจัย หลังจากการตอบคำถาม การสรุปและรายงานใจความสำคัญของข่าว สังเกตการจับคู่ขอความกับภาพและการเติมคำ และขอความลงในช่องว่าง <u>ขั้นที่ 9</u> เสริมความมั่นใจและการถ่ายโอน การเรียนรู้ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน เป็นการบ้าน

แผนการสอนที่ 3

(Unit 9)

เรื่อง The Ugly Duckling

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อจบบทเรียนแล้วนักเรียนสามารถ

1. บอกความหมายของคำศัพท์ได้
2. ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้
3. บอกใจความสำคัญ และลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้
4. เติมคำหรือข้อความลงในช่องว่างได้ถูกต้อง

สื่อการสอน

บัตรคำศัพท์ ภาพ และ worksheet

ลำดับขั้นตอนการสอน

ขั้นที่ 1 เราความสนใจ

ครูใช้วิธี Build up the board โดยให้นักเรียนดูภาพจากเนื้อเรื่องที่ครูวาดขึ้นใหม่ แล้วถามคำถามนักเรียน ครูเขียนคำตอบบนกระดาน

ขั้นที่ 2 แจงจุดประสงค์การเรียนรู้

ครูบอกให้นักเรียนทราบว่า เมื่อจบบทเรียนแล้วนักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง บอกใจความสำคัญ ลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง และเติมคำหรือข้อความลงในช่องว่างได้ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ทบทวนประสบการณ์เดิม

3.1 กรุทบทวนคำศัพท์ดังต่อไปนี้ warm, beautiful, duckling, float, cold, weather โดยให้นักเรียนดูบัตรคำ ออกเสียง บอกความหมาย และแต่งประโยคหรือตอบคำถาม

3.2 กรุทบทวนคำ adjective, adverb และคำนาม โดยกำหนดคำถามให้นักเรียนบอกความหมายและแต่งประโยค

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้วัสดุอุปกรณ์เพื่อจูงใจ

ให้นักเรียนดูภาพลูกเป็ด แล้วครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับนิทานเรื่องลูกเป็ด
จิ๋ว

ขั้นที่ 5 ใ้หน้แนวการเรียนรู

5.1 กรุสอนคำศัพท์ดังต่อไปนี้ appear spring, winter, shame, strangely, to be proud of, swan, gracefully โดยให้นักเรียนดูบัตรคำ ออกเสียงคำกรู และกรูอธิบายความหมายของคำศัพท์ โดยการให้รูปภาพและรูปประโยคที่คำเหล่านั้น เช่น

The moon appears at night. (ให้นักเรียนดูภาพดวงจันทร์)

This is a swan. It's floating gracefully in the river.
(ให้นักเรียนดูภาพหงส์)

หลังจากนั้นครูให้นักเรียนตอบคำถามเป็นการฝึกใช้คำศัพท์ในรูปประโยค และบอกความหมาย

5.2 กรู๋จอนโกรงสร้างจั้งคไปนี้ adjective, adverb, verb "begin" และ "want" และคำถามที่มาจาก adjective โดยการยกตัวอย่างประโยคให้นักเรียนพูดตามและสังเกตคำถามและประโยค ในใจความหมาย แล้วกรู๋ช้บ้าย แล้วจากนั้นให้นักเรียนฝึกใช้ในรูปแบบประโยค เช่น

The swan is graceful. It's floating gracefully.

She began to study here two years ago.

She wants to stay alone.

5.3 กรู๋จอนเนือเรื่องให้นักเรียนฟังเพลงกรัง

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
ขั้นที่ 6 ขั้นปฏิบัติ 6.1 ให้นักเรียนจับคู่เพื่อช่วยกันอ่านเนือเรื่องแบบ Behive reading ในการปรึกษากัน ยึดถามและตอบคำถามจากรายการคำถามที่ครูแจกให้ 6.2 ให้นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันตอบคำถามเกี่ยวกับเนือเรื่องพอาน 6.3 ให้นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันสรุปใจความสำคัญของเนือเรื่อง แล้วกรู๋จอนมางกูออกมาสรุปให้เพื่อนฟังหน้าชั้น	ขั้นที่ 6 ขั้นปฏิบัติ 6.1 ให้นักเรียนอ่านเนือเรื่องพร้อมกันทั้งจน แล้วอาเป็นใจ 6.2 ให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเนือเรื่องพร้อมกันทั้งจนและทีละคน 6.3 ให้นักเรียนสรุปใจความสำคัญของเนือเรื่องเป็นภาษาอังกฤงาย ๆ และสั้น ๆ โดยกรู๋เป็นผู้อยู่เบื้องบนกระดาน

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
6.4 ครุแจก worksheet ซึ่งเป็นข้อความที่เว้นช่องว่างต่างกันให้นักเรียนคนแรก และแจกการกำกวมที่สัมพันธ์กับข้อความให้นักเรียนคนที่สอง แล้วให้นักเรียนคนแรกอ่านข้อความของตนให้นักเรียนคนที่สองฟัง เมื่ออ่านถึงช่องว่างก็หยุดให้นักเรียนคนที่สองอ่านรายการคำแล้วปรึกษา และช่วยกันเติมข้อความให้สมบูรณ์ โดยไม่ดูขอมูลของกันและกัน เมื่อเติมเสร็จแล้วให้แต่ละคู่อ่านเนื้อเรื่องทั้งหมด (Completion) 6.5 ครุแจกภาพทางภาพกันแต่เป็นภาพจากเรื่องเดียวกันให้นักเรียนแต่ละคู่ แล้วให้แต่ละคู่บรรยายภาพโดยไม่ดูกันและช่วยกันเรียบเรียงให้เป็นเนื้อเรื่องแล้วเขียนส่งครู (Identification) ขั้นที่ 7 ให้ขอมูลย้อนกลับ เฉลยคำตอบ อภิปรายผล ทบทวน และแก้ไข	6.4 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดโคลงจากเนื้อเรื่องใน worksheet 6.5 ให้นักเรียนแต่ละคนเรียงภาพตามลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง แล้วครูเรียกนักเรียนออกมาเรียงภาพและบรรยายภาพตามเนื้อเรื่องที่แต่ละคน ประมาณ 2 - 3 คน ขั้นที่ 7 ให้ขอมูลย้อนกลับ เฉลยคำตอบ ทบทวน และแก้ไข

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
<u>ขั้นที่ 8</u> ประเมินผลการปฏิบัติ หลังจากการบอกความหมายของคำศัพท์ สังเกตการตอบคำถาม การสรุปใจความสำคัญ การเติมคำลงในช่องว่าง และการเรียงภาพตามลำดับเหตุการณ์ <u>ขั้นที่ 9</u> เสริมความแม่นยำและการถ่ายโอนการเรียนรู้ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน	<u>ขั้นที่ 8</u> ประเมินผลการปฏิบัติ หลังจากการบอกความหมายของคำศัพท์ สังเกตการตอบคำถาม การสรุปใจความสำคัญ ตรวจสอบการทำแบบฝึกหัดโดยสังเกตการเรียงและการบรรยายภาพตามลำดับเหตุการณ์ <u>ขั้นที่ 9</u> เสริมความแม่นยำและการถ่ายโอนการเรียนรู้ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

แผนการสอนที่ 4

(Unit 10)

เรื่อง Cleopatra, Queen of Egypt (Part)

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อจบบทเรียนแล้วนักเรียนสามารถ

1. บอกความหมายของคำศัพท์ได้
2. ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้
3. บอกใจความสำคัญหรือเค้าเรื่องได้
4. ลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้

สื่อการสอน

บัตรคำศัพท์ และ worksheet

ลำดับขั้นตอนการสอน

ขั้นที่ 1 เราความสนใจ

ครูและนักเรียนสนทนากันถึงประเทศ Egypt เพื่อดึงดูดความสนใจ
มายัง Cleopatra ราชินีแห่ง Egypt

ขั้นที่ 2 แจงรูปประสงค์การเรียนรู้

ครูบอกให้นักเรียนพิจารณาว่าเมื่อจบบทเรียนแล้วนักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง บอกใจความสำคัญของเนื้อหาเรื่อง และลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้

ขั้นที่ 3 พบทานประสบการณ์เดิม

3.1 ครูพบทานคำศัพท์ดังต่อไปนี้ power, princess, rule โดยให้นักเรียนดูบัตรคำ ออกเสียง บอกความหมาย และฝึกท่องประโยค

3.2 ครูพบทานการใช้คำนามเมื่อเป็นคำนาม โดยให้นักเรียนดูรูปประโยคบอกความหมาย และฝึกท่องประโยค

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้สื่ออุปกรณ์ช่วย

ให้นักเรียนดูแผนที่ในหนังสือ และสนทนากันถึงเรื่องราวของ Cleopatra โดยสังเขป

ขั้นที่ 5 ใ้แนวการเรียนรู้

5.1 ครูบอกคำศัพท์ดังต่อไปนี้ powerful, empire, ruler, conqueror, get rid of, murder, court โดยให้นักเรียนดูบัตรคำ แล้วออกเสียงตามครู ครูอธิบายความหมายของคำศัพท์ โดยใช้รูปประโยคที่มีคำเหล่านี้ แล้วให้นักเรียนลองทำถามและหาความหมายของคำศัพท์ ตัวอย่างประโยค เช่น

Reagan is ruler of U.S.A

Rome used to be a great empire .

5.2 กรุณาสอนโครงสร้างเกี่ยวกับ noun in apposition โดย
ยกตัวอย่างประโยค ให้นักเรียนคนแล้วครูอธิบายความหมายและลักษณะของรูปประโยค ตลอดจน
การใช้เครื่องหมายวรรคตอน แล้วให้นักเรียนฝึกแต่งประโยค ตัวอย่างประโยค เช่น

Wichai, a boy of ten, walks to school every day.

Wichai, is a boy of ten He walks to school every day.

5.3 กรุณานำเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟังหนึ่งครั้ง

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
ชั้นที่ 6 ชั้นปฏิบัติ 6.1 ให้นักเรียนจับคู่แล้วช่วยกัน เนื้อเรื่องแบบ Behive reading หลังจาก จากอ่านแล้วให้นักเรียนร่วมกันฝึกถามและ ตอบคำถามกันจากรายการคำถามที่แจกให้ 6.2 ให้นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันตอบ คำถามครู 6.3 ให้นักเรียนแต่ละคู่สรุปใจความ สำคัญของเรื่อง แล้วครูสุ่มนักเรียน 2 - 3 คู่ ออกมาเล่าเรื่องย่อหน้าขึ้น	ชั้นที่ 6 ชั้นปฏิบัติ 6.1 ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง พร้อมกันทั้งชั้นและอ่านตามลำพัง ถ้ามีปัญห ให้ถามครู 6.2 ให้นักเรียนตอบคำถามครูพร้อมกัน ทั้งชั้นและทีละคน 6.3 ให้นักเรียนแต่ละคนสรุปใจความ สำคัญของเรื่อง แล้วให้นักเรียนประมาณ 2 - 3 คนออกมาสรุปให้เพื่อนฟังหน้าชั้น

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
6.4 แจก worksheet ให้ นักเรียนแต่ละคู่ ซึ่ง worksheet นี้มี ข้อความจากเรื่องเดียวกันแต่นำมาแบ่งครึ่ง โดยให้นักเรียนแต่ละคู่ต่างคนต่างอ่านข้อความ ของตนทั้งนี้ต้องพยายามจำข้อความนั้นให้ได้ แล้วนำไปรวมกับของเพื่อนให้เป็นเรื่องเดียวกัน โดยไม่ดู worksheet อีก เมื่อเสร็จแล้ว ช่วยกันเขียนสรุป (Jig - saw Reading) <u>ขั้นที่ 7</u> ให้ขอมูลย้อนกลับ เฉลยคำตอบ อภิปรายผล ตีบท และแก้ไข <u>ขั้นที่ 8</u> ประเมินผลการปฏิบัติ ฟังการบอกความหมายของคำศัพท์ และการตอบคำถาม สังเกตการสรุปใจความ สำคัญของเรื่อง และสังเกตและตรวจการทำ กิจกรรม Jig - saw Reading <u>ขั้นที่ 9</u> เสริมความแม่นยำและการถ่ายโอน การเรียนรู้ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน และแบบฝึกหัดที่ครูกำหนดให้	6.4 ให้นักเรียนเรียงประโยค ตามลำดับเหตุการณ์ของเรื่องใน worksheet <u>ขั้นที่ 7</u> ให้ขอมูลย้อนกลับ เฉลยคำตอบ ทบทวนและแก้ไข <u>ขั้นที่ 8</u> ประเมินผลการปฏิบัติ ฟังการบอกความหมายของคำศัพท์ และการตอบคำถาม สังเกตการสรุปใจความ สำคัญของเรื่อง และตรวจการเรียงลำดับ เหตุการณ์ของเรื่องใน worksheet <u>ขั้นที่ 9</u> เสริมความแม่นยำและการถ่ายโอน การเรียนรู้ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน และแบบฝึกหัดที่ครูกำหนดให้

แผนการสอนที่ 5

(Unit 11)

เรื่อง Cleopatra, Queen of Egypt (Part)

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อจบบทเรียนแล้วนักเรียนสามารถ

1. บอกความหมายของคำศัพท์ได้
2. บอกความหมายของคำปัจจัยได้
3. ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้
4. ลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้
5. บอกบทบาทที่สำคัญของตัวละครในเรื่องได้

สื่อการสอน

บัตรคำศัพท์ อุปกรณ์ในชั้นเรียน และ worksheet

ลำดับชั้นการสอน

ขั้นที่ 1 เราความสนใจ

ครูกับนักเรียนสนทนากันถึงเรื่องราวของ Cleopatra ในบทเรียน
ที่แล้ว เพื่อให้นักเรียนสนใจตอนต่อไป

ขั้นที่ 2 แจกจุดประสงค์การเรียนรู้

ครูบอกให้นักเรียนทราบว่าเมื่อจบบทเรียนแล้วนักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ และคำปัจจัย ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง ลำดับเหตุการณ์ของเรื่องและบอกบทบาทที่สำคัญของตัวละครในเรื่องได้

ขั้นที่ 3 ทบทวนประสบการณ์เดิม

3.1 ครูทบทวนคำศัพท์ดังต่อไปนี้ history, destroy, enemy, escape โดยให้นักเรียนดูบัตรคำ ออกเสียง บอกความหมาย และฝึกใช้คำเหล่านี้ในการแต่งประโยค

3.2 ครูทบทวนเกี่ยวกับ noun, adjective, past simple, some, many และ any โดยการยกตัวอย่างคำและตัวอย่างประโยค ตั้งคำถามถามนักเรียน และฝึกใช้ในรูปแบบประโยค

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้วัสดุอุปกรณ์เพื่อจูงใจ

ให้นักเรียนดูภาพ Cleopatra ในหนังสือ และสนทนากับนักเรียนถึงเหตุการณ์ตอนต่อไปของเนื้อเรื่อง

ขั้นที่ 5 ใ้แนวการเรียนรู้

5.1 ครูสอนคำศัพท์ดังต่อไปนี้ barge, astronomy, logic, philosophy, battle, captive, royal, robe, throne โดยให้นักเรียนดูบัตรคำและออกเสียงตามครู แล้วครูอธิบายความหมายของคำศัพท์โดยใช้รูปประโยคที่มีคำเหล่านั้น หลังจากนั้นให้นักเรียนตอบคำถามครู บอกความหมายของคำ และฝึกแต่งประโยค ตัวอย่างประโยค เช่น

The king lost the battle so he became the captive.

Logic is science, method and reason.

5.2 กรุสอนโครงสร้างดังต่อไปนี้ adjective ที่มาจาก
 noun suffix /-en /, /-ous/, past perfect, to be good at + noun and
 verb + /-ing/ และ few โดยการยกตัวอย่างคำ และรูปประโยค แล้วกรูอธิบาย
 ให้นักเรียนบอกความหมายและฝึกแต่งประโยค ตัวอย่างคำและประโยค เช่น

gold golden = I have a golden necklace.

poison poisonous = Cobra is a poisonous snake.

The robber had gone when the police arrived.

5.3 กรูอ่านเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟังหนึ่งครั้ง

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
ขั้นที่ 6 ขั้นปฏิบัติ 6.1 ให้นักเรียนจับคู่กันอ่านเนื้อเรื่อง แบบ Behive reading หลังจากอ่านแล้ว ให้นักเรียนปรึกษากันถึงเนื้อเรื่อง และฝึกถาม และตอบคำถามจากรายการคำถามที่แจกให้ 6.2 ให้นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันตอบ คำถามครู	ขั้นที่ 6 ขั้นปฏิบัติ 6.1 ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องพร้อม กันทั้งชั้น แล้วอ่านในใจ 6.2 ให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับ เนื้อเรื่อง พร้อมกันทั้งชั้นและทีละคน

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
6.3 แจก worksheet ให้ นักเรียนแต่ละคนช่วยกันเรียงประโยคตามลำดับ เหตุการณ์ของเนื้อเรื่อง โดยให้แต่ละคนมี ประโยคที่แตกต่างกัน แต่อยู่ในเรื่องเดียวกัน แล้วสลับกันอ่านประโยค โดยไม่ดูของอีกฝ่าย หนึ่งแล้วช่วยกันเรียงเรียงให้เป็นเนื้อเรื่อง (Ordering) 6.4 ให้นักเรียนแต่ละคนนำเนื้อเรื่อง ที่เรียงเรียงได้ในข้อ 6.3 มาคัดกันเขียน ตามคำบอก (Dictation) โดยให้นักเรียน คนหนึ่งอ่านข้อความทีละประโยคให้อีกคนหนึ่ง เขียนตามแล้วส่งครู 6.5 ให้นักเรียนแต่ละคนช่วยกัน บรรยายและบอกบทบาทที่สำคัญของตัวละคร แล้วครูสุ่มนักเรียน 2 - 3 คนมาบรรยายให้ เพื่อนฟัง ขั้นที่ 7 ให้อ่านย้อนกลับ เฉลยคำตอบ อภิปรายผล ทบทวนและ แก้ไข	6.3 ให้นักเรียนเรียงประโยคตาม ลำดับเหตุการณ์ของเนื้อเรื่องใน worksheet โดยให้แต่ละคนคิดเอง แล้วให้ออกมาเขียน บนกระดานคนละ 1 ประโยค 6.4 ให้นักเรียนแต่ละคนบรรยาย และบอกบทบาทที่สำคัญของตัวละคร ขั้นที่ 7 ให้อ่านย้อนกลับ เฉลยคำตอบ ทบทวนและแก้ไข

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
<u>ขั้นที่ 8</u> ประเมินผลการปฏิบัติ หลังจากการตอบคำถาม สังเกตการ เรียงประโยคตามลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง ตรวจการเขียนตามกำหนด และสังเกตการ บรรยายและบอกบทบาทตัวละคร <u>ขั้นที่ 9</u> เสริมความเข้าใจและการถ่ายโอน การเรียนรู้ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน เป็นกรณีบ้าน	<u>ขั้นที่ 8</u> ประเมินผลการปฏิบัติ หลังจากการตอบคำถาม สังเกตถูกต้อง ของการเรียงประโยคตามลำดับเหตุการณ์ ของเรื่อง และหลังจากการบรรยายและบอกบท บาทตัวละคร <u>ขั้นที่ 9</u> เสริมความเข้าใจและการถ่ายโอน การเรียนรู้ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน เป็นกรณีบ้าน

แผนการสอนที่ 6

(Unit 12)

เรื่อง Music

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อจบบทเรียนแล้วนักเรียนสามารถ

1. บอกความหมายของคำศัพท์ได้
2. แสดงความรู้ความหมายและความสัมพันธ์ระหว่างรูปประโยค
3. ตอบคำถามเกี่ยวกับข้อความที่อ่านได้
4. บอกใจความสำคัญของข้อความที่อ่านได้
5. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความที่อ่านได้

สื่อการสอน

เพลง มีตรคำศัพท์ ภาพ และ worksheet

ลำดับขั้นตอนการสอน

ขั้นที่ 1 เราทราบดีว่าความสนใจ

ครูให้นักเรียนฟังเพลงจากเพลง และสนทนากับนักเรียนถึงเรื่องเพลงและ
ดนตรี โดยตั้งคำถามดังนี้

Do you like music ?

What song do you like ?

5.2 กรูสอนโครงสร้างเกี่ยวกับ noun + verb + / - er / และ
compound sentence โดยให้นักเรียนดูภาพ แล้วยกตัวอย่างคำและรูปประโยคประกอบ
เช่น

This man drives a taxi. He is a taxi - driver.
(ให้นักเรียนดูภาพคนขับรถแท็กซี่)

This woman sells fruit. She is a fruit - seller.
(ให้นักเรียนดูภาพคนขายผลไม้)

ครูถามนักเรียนจากภาพ ดังนี้

What is he ?

What is she ?

และตัวอย่าง compound sentence เช่น

This is the house. Jack built the house. โดยครูบอก
นักเรียนว่าเราสามารถรวมทั้งสองประโยคนี้เป็นประโยคเดียวกันได้ ดังนี้

This is the house that Jack built.

หรือ

This is the **house** Jack built.

หลังจากนั้นครูอธิบายและให้นักเรียนฝึกกรวบรวมประโยคเหล่านี้

5.3 ครูอ่านเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟังหนึ่งครั้ง

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
<u>ขั้นที่ 6</u> ขั้นปฏิบัติ 6.1 ให้นักเรียนจับคู่กันอ่านเนื้อเรื่องแบบ Behive reading หลังจากอ่านแล้วให้ปรึกษากันถึงเนื้อเรื่อง แล้วฝึกถามและตอบคำถามจากรายการคำถามที่แจกให้ 6.2 ให้นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันตอบคำถามครู 6.3 ให้นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันสรุปใจความสำคัญของข้อความที่อ่าน แล้วให้นักเรียน 2 - 3 คู่ ออกมาสรุปให้เพื่อนฟังครูเขียน ลงบนกระดาน 6.4 แจกแบบสอบถามเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นให้นักเรียนแต่ละคู่โดยจัดคำถามความคิดเห็น พร้อมทั้งให้เหตุผลควายว่าทำไมจึงมีความคิดเห็นเช่นนั้น (Questionnaire : Opinion)	<u>ขั้นที่ 6</u> ขั้นปฏิบัติ 6.1 ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องพร้อมกันทั้งชั้นแล้วอ่านในใจ 6.2 ให้นักเรียนตอบคำถามพร้อมกันทั้งชั้นและที่ละคน 6.3 ให้นักเรียนบอกใจความสำคัญของข้อความที่อ่านแล้วครูเขียนบนกระดาน 6.4 ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นใน worksheet และครูถามเหตุผล
<u>ขั้นที่ 7</u> ให้ข้อมูลย้อนกลับ แจกคำตอบ อภิปรายผล แก้ไขและติชม	<u>ขั้นที่ 7</u> ให้ข้อมูลย้อนกลับ แจกคำตอบ แก้ไขและติชม

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
<u>ขั้นที่ 8</u> ประเมินผลการปฏิบัติ หลังจากการตอบคำถามและการ สรุปใจความสำคัญของข้อความ สังเกตและ พิจารณาการแสดงความคิดเห็น <u>ขั้นที่ 9</u> เสริมความแม่นยำและการถ่ายโอน การเรียนรู้ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ครูกำหนด ให้และแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนเป็นการบ้าน	<u>ขั้นที่ 8</u> ประเมินผลการปฏิบัติ หลังจากการตอบคำถามและการ สรุปใจความสำคัญของข้อความ และพิจารณา แสดงความคิดเห็น <u>ขั้นที่ 9</u> เสริมความแม่นยำและการถ่ายโอน การเรียนรู้ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ครูกำหนด ให้และแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนเป็นการบ้าน

กิจกรรมคู่ (Pair Work) ที่ใช้ในการสอนอ่านวิชาภาษาอังกฤษ

1. รายการคำถาม

Unit 7

Student A : Ask your friend the following questions.

1. Is civilized country a country with high buildings, factories, cars and electric trains ?
3. Is a civilized man broadminded?
5. What gives man comfort?
7. What does a civilized man respect?
9. What protects you from bad people?

Student B : Ask your friend the following questions.

2. Do you think rich people are civilized?
4. Does riding in a big car mean you are civilized?
6. Without law, what happens?
8. What should you do when people disagree with you?
10. Why are you free to work and make the world a better place to live in?

- - - - -

Unit 8

Student A : Ask your friend the following questions.

1. What is the name of this newspaper?
3. Where did the news about Ninth Asian Cycling championship race come from?
5. What did the fire destroy?
7. Where did the road accident happen?
9. Who died in the accident?
11. Who ran away before the police arrived?

Student B : Ask your friend the following questions.

2. What is the cost of this newspaper?
4. Did Pongpan cross the finish line before Suriya?
6. Did the fire cause a loss of one million baht?
8. Who reported the news about this accident?
10. How old was he?
12. When does the sun rise and set?

- - - - -

Unit 9

Student A : Ask your friend the following questions.

1. What is the season now according to the story?
3. Why didn't ducks, geese and hens want to be the duckling's friends?
5. Did the duckling's brothers and sister play with him?
7. Why did the duckling run away from his mother?
9. Who doesn't laugh at the duckling?

Student B : Ask your friend the following questions.

2. Is the duckling happy? Why?
4. Who was cruel?
6. Did his mother love him at first?
8. Why doesn't the duckling want to see himself when he is swimming?
10. In fact, what was the duckling?

Unit 10

Student A : Ask your friend the following questions.

1. Who is the queen of Egypt?
3. When did Cleopatra and her brother become rulers of Egypt?
5. How old was Caesar?
7. Why did Cleopatra get rid of her brother?
9. Was Octavian Caesar's great nephew?
11. Who was ruler of Eastern Empire?

Student B : Ask your friend the following questions.

2. Was Rome powerful when Cleopatra was born?
4. Who was Caesar?
6. Who helped Cleopatra get rid of her brother?
8. Who fell in love with Cleopatra?
10. Who was Caesar's great soldier?
12. Why did Antony order the Egyptian queen to come to his court?

- - - - -

Unit 11

Student A : Ask your friend the following questions.

1. Did Cleopatra go to see Antony by boat?
3. Was Cleopatra good at astrology?
5. Whom did Antony marry?
7. What did Octavian send to Egypt?

Student B : Ask your friend the following questions.

2. When Antony met Cleopatra, what happened?
 4. How many languages did Cleopatra know?
 6. Why was Octavian angry with Antony?
 8. What did Antony do when he had lost the battle?
- - - - -

Unit 12

Student A : Ask your friend the following questions.

1. What surrounds the world we live in?
3. Did Orpheus charm men, animals and plants with his flute?
5. Did music have power over animals?
7. Why do deadly cobras crawl out and dance?

Student B : Ask your friend the following questions.

2. Are land, water and sky full of music?
4. Why did Orpheus go down to the underworld?
6. What pleases the horse?
8. Why did the monkeys at the New York Zoological Park become wild?

- - - - -

Unit 7

Student A

Direction : By asking student B questions, fill in the missing information in the passage below (Student B will also ask you questions)

Civilized country is not a with high buildings, factories, cars and electric trains. people are not people who in big houses, use machines, in big cars and wear clothes. They are people who are Although they have their own, they are willing to to other people's. When other people..... with them, they are not Beside, civilized people also law because law them from bad people and them from doing bad things. With there is order and in society.

Unit 7

Student B

Direction : By asking student A questions, fill in the missing information in the passage below (Student A will also ask you questions)

Civilized is not a country with high , factories, cars and electric trains. Civilized are not people who live in big , use machines, ride in big and wear beautiful They are people who are broadminded. Although they have their ideas, they are..... to listen to other people's. When other disagree with them, they are not angry. Beside, people also respect law because protects them from bad and stops them from bad things. With law there is and peace in

Unit 8

Student A

Direction : Read your statements to student B and try to match them with student B 's pictures.

Top restaurant in a business area

A police officer cries out in pain while being attacked by a police dog during an anti-apartheid protest in The Hague on Sunday. Police said some 5,000 people took part in the demonstrations outside the South African Embassy. —
Reuter

THE *guke* PAGE

Watch out for the teenagers from Tokyo

Japan's teen queens Shohjo-Tai will sing for charity at MBK Hall.

Student A

Argentina join Brazil

Brazil's Elzo Coelho moves the ball away from Poland's Jan Karas during the first half action in yesterday's impressive but not easy win for the South American giants. — Reuter

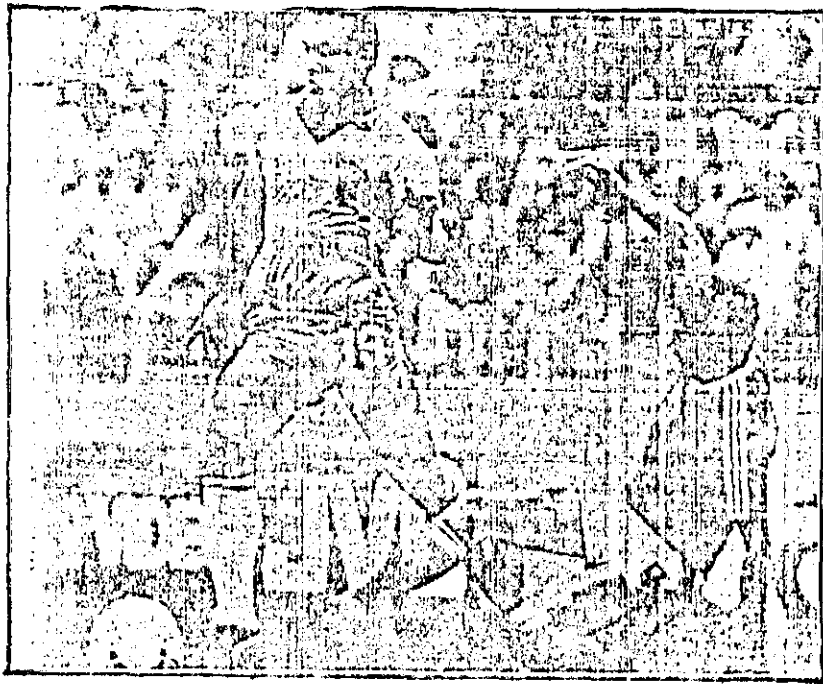
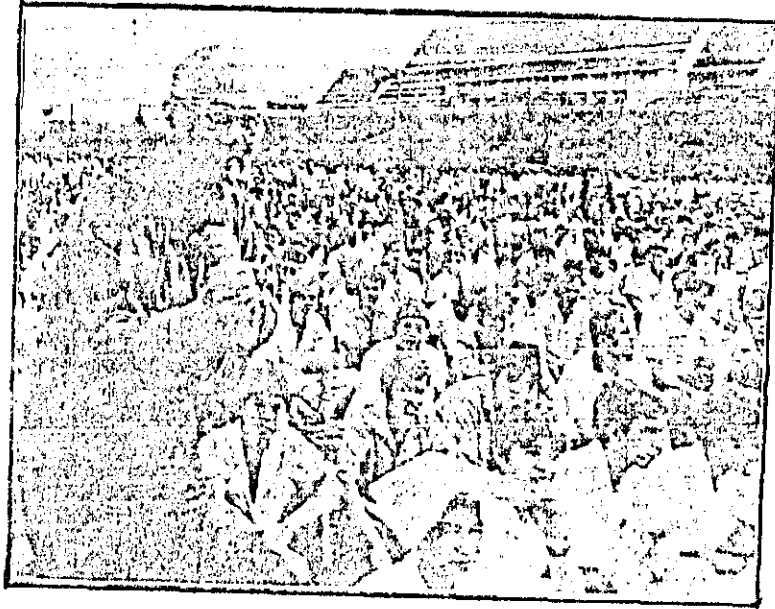
Wittawat: Giving a facelift to TV weather reporting

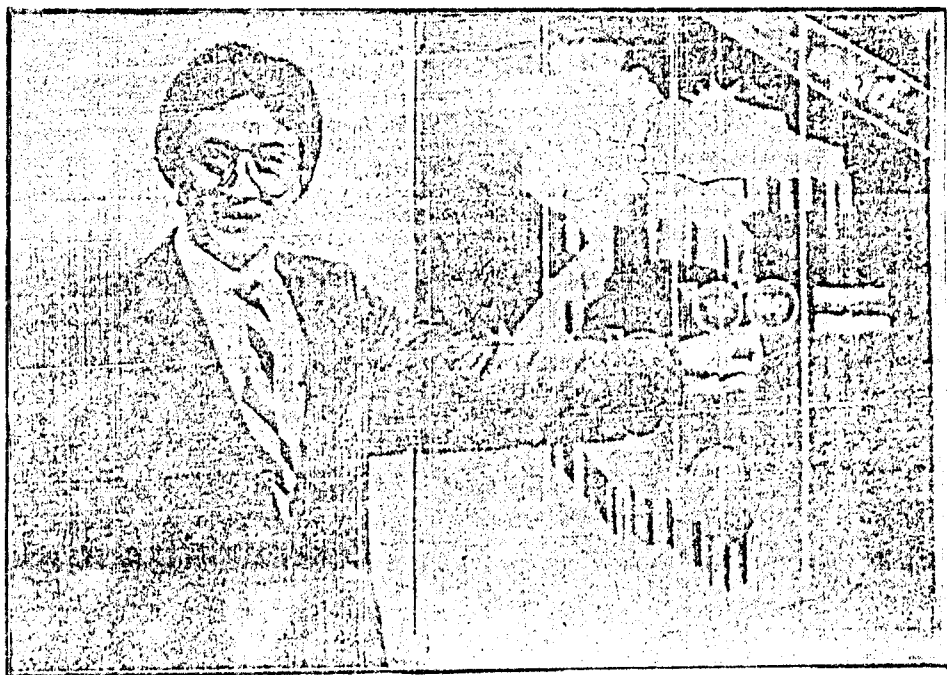
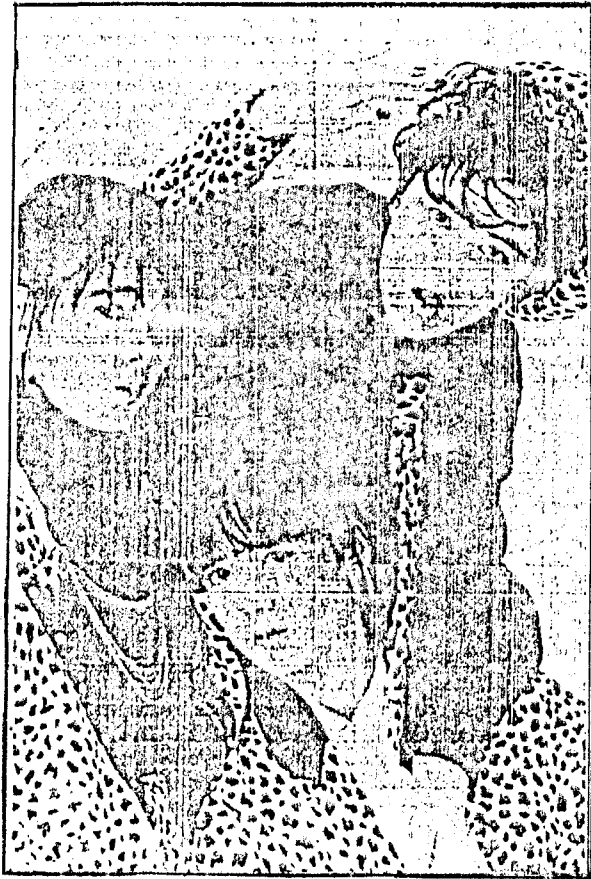
Democrat Party leader Bhichai Rattakul in fighting form during the campaign at Sanam Luang yesterday. Several thousand supporters turned up for the party's first major rally.

Student B

Direction : Describe your pictures to student A and try to match them with student A 's statements .



Student B

Student E

Student B



Unit 8

Student A

Direction : Read the following news, student B will ask you some questions.

Six people were killed and three others injured when a pick-up truck carrying passengers from a wedding ceremony collided with a fish truck in the Pha District here Sunday evening, police said yesterday.

Among the dead were three of the 15 people who were returning to Songkhla from a wedding ceremony in Yala Province and their driver. The driver of the fish truck and one of its six passengers died on the way to Pattani Hospital, police said.

Unit 8

Student B

Direction : Ask student A about the news and fill in the blanks on
your sheet.

kind of news

time

place

cause

.....

.....

result

.....

Unit 9

Student A

Direction : Ask student B in order to find the suitable words to fill in the blanks on your sheet.

A once found a strange egg in her nest. Soon all the eggs became ducklings, but one of them was very The other did not want to with him. His mother him at first. But later did not love him. So he away. The was very cold, and the duckling felt tired hungry often. He met many ducks, and hens. But they told him to away. They him with their unkind words.

Then it was One day he saw a group of He went to them. He wanted them to him. But they him. In fact he was a

Unit 9

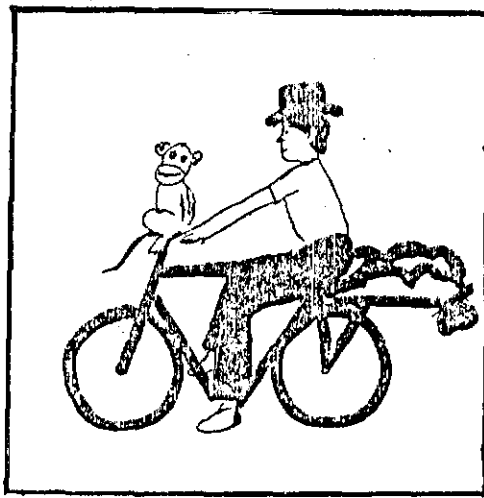
Student B

Direction : Read the following words to student A in order to fill in the blanks on his or her sheet with the suitable words.

and	geese
play	spring
she	swan
duck	go
weather	welcomed
loved	swans
duckling	hurt
ugly	kill
ran	ugly

Student A

Direction : Describe your pictures and put them in the right order with student B and make a story.



A



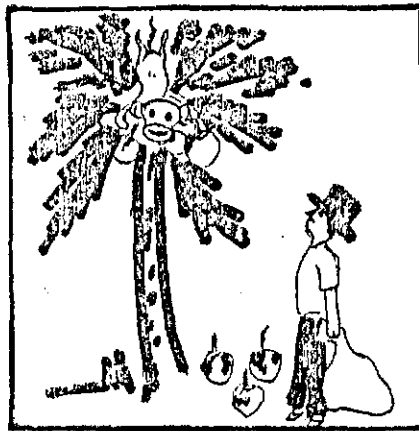
B



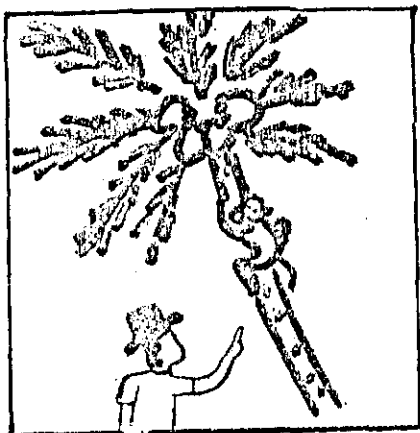
C

Student B

Direction : Describe your pictures and put them in the right order with student A and make a story.



D



E



F

Unit 10

Student A

Direction : Read half of the passage below; try to remember details and tell them to student B. Student B will also tell you another half of the passage. Then both of you write a story.

In one of the streets of Vienna a blind beggar used to stand every evening and play upon the violin. Beside him sat his dog holding a cap in his mouth; and passers-by would often take pity on the blind man and drop money into the cap.

But one night he had played for a long time without getting anything; and he began to think he would have to go to bed without any supper. He felt so sad that he stopped playing. Just then a gentleman, who was passing, stopped and spoke to him. "You are tired of playing", he said. "Give me your violin and I will play a little while for you."

Unit 10

Student B

Direction : Read half of the passage below; try to remember details and tell them to student A. Student A will also tell you another half of the passage. Then both of you write a story.

The blind man gave it to him and the stranger turned it and began to play. He had played only a few notes, when a crowd of music-loving people began to gather; and so sweetly did he play that not one of the crowd moved away till the music stopped. Then everyone present dropped some money into the beggar's cap, which at last grew so heavy that the dog could scarcely hold it.

The stranger who had played for the blind man was the greatest musician in Vienna. Thus the beggar earned enough that night to pay for many suppers.

Unit 11

Student A

Direction : Put the following sentences in the right order by asking student B.

1. Cleopatra was very sad about the death of her lover.
2. He sent warships to Egypt.
3. Octavian was very angry, so he decided to destroy Antony.
4. Cleopatra sailed up the river to see Antony.
5. In that way she died and escaped from Octavian's power.

Unit 11

Student B

Direction : Put the following sentences in the right order by asking student A.

1. When they met, Antony fell in love with her.
2. Antony lost the battle and killed himself.
3. One day Antony was called back to marry Octavian's sister.
4. She killed herself.
5. But he did not stay long with her. Soon he went back to Cleopatra.

Unit 12

Student A

Direction : Read through the following questions and choose an answer
 (Yes, I do / No, I don't / I'm not sure) Mark your answer
 with a cross (X)

Do you think	Yes, I do.	No, I don't.	I'm not sure.
1. classical music is boring ?			
2. pop music is only for teenagers ?			
3. music makes man happy ?			
4. music makes man sad ?			
5. loud music is noisy ?			
6. birds' song in the morning makes music ?			
7. We can hear the music when the wind blows through the leaves?			
8. a person who doesn't like music is strange ?			
9. listening to music is more interesting than watching TV ?			
10. listening to music is more useful than going to the movie ?			

When you have finished, work with student B. Take it in turns to ask his or her opinions like these

A : Do you think classical music is boring ?

B : No, I don't.

A : No, neither do I.

(Note : If you disagree with student B, try to give a reason for your opinion)

Unit 12

Student B

Direction : Read through the following questions and choose and answer
 (Yes, I do / No, I don't / I'm not sure) Mark your answer
 with a cross (X)

Doy you think	Yes, I do.	No, I don't.	I'm not sure.
1. classical music is boring ?			
2. pop music is only for teenagers ?			
3. music makes man happy ?			
4. music makes man sad ?			
5. loud music is noisy ?			
6. birds' song in the morning makes music ?			
7. we can hear the music when the wind blows through the leaves ?			
8. a person who doesn't like music is strange ?			
9. listening to music is more interesting than watheing TV ?			
10. listening to music is more useful than going to the movie ?			

When you have finished, work with student A. Take it in turns to ask his or her opinions like these

A : Do you think classical music is boring ?

B : No, I don't.

A : No, neither do I.

(Note : If you disagree with student A, try to give a reason for your opinion)

การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่และกิจกรรมตามปกติ

บทคัดย่อ

ของ

อสุรา น้อยทิม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กันยายน 2529

จุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน
วิชาภาษาอังกฤษ และศึกษาบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวของนักเรียนที่เรียนการอ่าน
โดยใช้กิจกรรมคู่กับกิจกรรมตามปกติ รวมทั้งศึกษาปฏิสัมพันธ์ของวิธีสอนกับบุคลิกภาพ
ด้วย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนศรีวิชัยวิทยา
อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 จำนวน 2 ห้องเรียน
ซึ่งได้มาจากการนำแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัว ไปสอบวัดกับนักเรียน
กลุ่มประชากร จำนวน 4 ห้องเรียน เพื่อแบ่งออกเป็นสองกลุ่มตามลักษณะบุคลิกภาพ
แล้วทำการสุ่มแบบแบ่งพวกหรือแบ่งชั้น (Stratified Sampling) โดยสุ่มนักเรียน
ในแต่ละบุคลิกภาพให้ทั้งแบบเก็บตัวและแสดงตัวอย่างละ 36 คน จากนั้นสุ่มแต่ละ
บุคคลที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวแบ่งเป็นสองกลุ่ม ๆ ละ 18 คน และบุคคลที่มีบุคลิกภาพแสดงตัว
แบ่งออกเป็นสองกลุ่ม ๆ ละ 18 คน เพื่อเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 36 คน
โดยให้กลุ่มทดลองเรียนการอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่ และกลุ่มควบคุมเรียนการอ่านโดย
ใช้กิจกรรมตามปกติ ใช้เวลาในการสอน 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ รวมเวลาที่ใช้
ในการทดลองทั้งสิ้น 12 คาบ แล้วทำการทดสอบนักเรียนทั้งสองกลุ่มด้วยแบบทดสอบวัดผล
สัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ จากนั้นนำข้อมูลมารวบรวมมาทำการเปรียบเทียบ
ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และ
เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวทั้งกลุ่ม
ทดลองและกลุ่มควบคุม รวมทั้งศึกษาปฏิสัมพันธ์ของวิธีสอนกับบุคลิกภาพ โดยใช้การวิเคราะห์
ความแปรปรวนของคะแนน (ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวที่เรียนการอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่กับนักเรียนที่เรียนการอ่านโดยใช้กิจกรรมความปกกมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

3. ปฏิสัมพันธ์ของวิธีสอนกับบุคลิกภาพของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

A COMPARATIVE STUDY OF MATRAYOM SUKSA 3 STUDENTS' ENGLISH
READING ACHIEVEMENT BY USING PAIR WORK AND
THE TRADITIONAL ACTIVITIES

AN ABSTRACT

BY

USA NOYTIN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

September 1986

The purpose of the study was to compare students' English reading achievement, their introvert and extrovert personalities, and to study the interaction between the two personalities using pair - work and the traditional activities. The subjects were 72 students in Mathayomsuksa III of Sriwichaiwittaya School, Amphur Muang, Changwat Nakornpathom. They were randomly selected by stratified random sampling technique based on their personalities indicated in Maudsley Personality Inventory (M.P.I.). Eighteen introvert students and eighteen extrovert students were assigned into the experimental group studying reading by using pair - work; whereas the same number of introvert and extrovert students assigned into the control group studying reading by using the traditional activities.

The experiment was conducted during six weeks, two periods a week. The English reading achievement test, the posttest, was administered to the students of the two groups after the treatment. The two - way Analysis was statistically used to test the differences in the English reading achievement, the students' introvert and extrovert personalities, and the interaction between the two personalities.

The findings of the study revealed that :

1. English reading achievement between the two groups was significantly different at the .05 level.
2. English reading achievement between the two groups of the students, whose introvert and extrovert personalities were investigated, was not significantly different.
3. There was no interaction between the two methods and the two personalities in each group of the students.